

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi luottolaitostoinnasta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi luottolaitostoiminnasta annettua lakia.

Lailla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin viimeaikaiset muutokset, jotka koskevat muun muassa valvontakollegioiden asettamista rajat ylittäviin luottolaitoksiin ja luottolaitosryhmittymiin, omaisuuserien arvopaperistamista, sekamuotoisten rahoitusvälineiden lukemista omiin varoihin, suurten asiakasriskien valvontaa sekä palkitsemispolitiikan valvontaa.

Nykyisin ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annettuun lakiin sisältyvät säännökset siirrettäisiin tarkistettuina luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin. Samalla laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa kumottaisiin.

Finanssivalvonnasta annettuun lakiin sisältyviä säännöksiä Finanssivalvonnan toimivallasta määrätä rikemaksu ehdotetaan laajennettavaksi siten, että rikemaksu voitaisiin määrätä kaikille valvottaville, jotka laiminlyövät laissa säädetyn velvollisuuden toimittaa Finanssivalvonnalle säännöllisesti valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja. Lisäksi

luottolaitostoiminnasta annettu lakia muutettaisiin talletussuojadirektiivin muutoksia vastaavasti talletussuojan tason ja määräaikojen osalta siten, että talletussuoja nostettaisiin 100 000 euroon ja talletusten maksamiselle talletussuojarahastosta säädettyä enimmäisaikaa rajoitettaisiin pääsääntöisesti 20 työpäivään.

Lisäksi tehtäisiin tarpeelliset lakitekniset muutokset talletuspankkien yhteenliittymästä annettuun lakiin, Finanssivalvonnasta annettuun lakiin, Finanssivalvonnan valvontamaksusta annettuun lakiin, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annettuun lakiin, sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annettuun lakiin, sijoituspalveluyrityksistä annettuun lakiin, sijoitusrahastolakiin, kiinteistörahastolakiin, arvopaperimarkkinalakiin, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annettuun lakiin, eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annettuun lakiin, verotusmenettelystä annettuun lakiin ja arvonnäkövero-lakiin.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	5
1 JOHDANTO.....	5
2 NYKYTILA.....	5
2.1 Nykyinen lainsäädäntö.....	5
2.1.1 Vakavaraisuussäätely.....	5
2.1.2 Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien säätely.....	6
2.1.3 Ulkomaisten luottolaitosten toiminnan ja valvonnan säätely.....	6
2.1.4 Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika.....	8
2.1.5 Hallinnolliset seuraamukset.....	8
2.2 Ulkomainen lainsäädäntö ja kansainvälinen kehitys.....	8
2.2.1 EU-lainsäädäntö.....	8
2.2.2 Ulkomaisten luottolaitosten säätely eräissä ETA-valtioissa.....	10
2.3 Nykytilan arviointi.....	12
2.3.1 Vakavaraisuussäätely.....	12
2.3.2 Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien säätely.....	12
2.3.3 Sivuliikkeiden valvonta.....	13
2.3.4 Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika.....	16
2.3.5 Hallinnolliset seuraamukset.....	16
3 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	16
3.1 Tavoitteet.....	16
3.2 Keskeiset ehdotukset.....	17
3.2.1 Vakavaraisuussäätely.....	17
3.2.2 Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien säätely.....	17
3.2.3 Valvontayhteistyön säätely.....	18
3.2.4 Ulkomaisia luottolaitoksia koskeva säätely.....	18
3.2.5 Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika.....	19
3.2.6 Hallinnolliset seuraamukset.....	19
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	19
4.1 Taloudelliset vaikutukset.....	19
4.1.1 Vaikutukset julkiseen talouteen.....	19
4.1.2 Vaikutukset yrityksiin.....	19
4.1.3 Vaikutukset kotitalouksiin.....	20
4.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	21
5 ASIAN VALMISTELU.....	21
5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto.....	21
5.2 Lausunnot ja niiden huomioonottaminen.....	21
6 MUITA ESITYKSEEN VAIKUTTAVIA SEIKKOJA.....	21
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	22
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	22
1.1 Laki luottolaitostoiminnasta.....	22
3 a luku Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelu-	
jen tarjoaminen Suomeen.....	23

3 b luku	Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen.....	24
4 Luku	Luottolaitostoiminnan yleiset edellytykset	26
5 Luku	Luottolaitostoiminnan taloudelliset edellytykset	27
6 Luku	Taloudellisen aseman valvonta sekä alemmanasteisten säädösten ja määräysten antaminen ja poikkeuslupien myöntäminen.....	30
7 luku	Talletus- ja vakuusrahastosuoja ja varautuminen poikkeusoloihin	31
10 a luku	Ulkomaisen luottolaitoksen likvidaatiomenettely ja tervehdyttämistimenpide	32
10 b luku	Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset.....	35
1.2	Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain kumoamisesta.....	40
1.3	Laki talletuspankkien yhteenliittymästä.....	40
1.4	Laki Finanssivalvonnasta.....	40
1.5	Laki Finanssivalvonnan valvontamaksusta.....	43
1.6	Laki rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta	44
1.7	Laki sidotusta pitkäaikaissästämisestä	44
1.8	Laki sijoituspalveluyrityksistä	44
1.9	Sijoitusrahastolaki.....	44
1.10	Kiinteistörahastolaki	44
1.11	Arvopaperimarkkinalaki	44
1.12	Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä	44
1.13	Laki eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta	45
1.14	Laki verotusmenettelystä	45
1.15	Arvonlisäverolaki.....	45
2	VOIMAANTULO.....	45
	LAKIEHDOTUKSET	47
	luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta.....	47
	ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toiminnasta Suomessa annetun lain kumoamisesta	67
	talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 21 §:n muuttamisesta.....	68
	Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta	69
	Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta	73
	rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 21 ja 22 §:n muuttamisesta	77
	sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain 3 §:n muuttamisesta	78
	sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 46 §:n muuttamisesta.....	79
	sijoitusrahastolain 6 ja 11 §:n muuttamisesta	80
	kiinteistörahastolain 9 §:n muuttamisesta	81
	arvopaperimarkkinalain 1 luvun 1 ja 4 §:n muuttamisesta.....	82
	rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 2 §:n muuttamisesta.....	83
	eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta.....	83
	verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	84
	arvonlisäverolain 169 a §:n muuttamisesta	85
	LIITE	86

RINNAKKAISTEKSTIT	86
luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta	86
talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 21 §:n muuttamisesta.....	128
Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta	130
Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta	137
rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 21 ja 22 §:n muuttamisesta	142
sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetun lain 3 §:n muuttamisesta	145
sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 46 §:n muuttamisesta.....	146
sijoitusrahastolain 6 ja 11 §:n muuttamisesta	147
kiinteistörahastolain 9 §:n muuttamisesta	148
arvopaperimarkkinalain 1 luvun 1 ja 4 §:n muuttamisesta.....	149
rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 2 §:n muuttamisesta	150
eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta	151
verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	152
arvonlisäverolain 169 a §:n muuttamisesta	154

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Luottolaitosten toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annettua neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiiviä 2006/48/EY (jäljempänä *luottolaitosdirektiivi*) muutettiin direktiivillä 2009/111/EY (jäljempänä *ensimmäinen muutosdirektiivi*), jolla tarkistetaan muun muassa luottolaitoksen omien varojen määritelmää, suuria asiakasriskejä koskevia rajoituksia sekä jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten keskinäisiä yhteistyöjärjestelyjä. Direktiivi on pantava täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä 31 päivänä lokakuuta 2010 mennessä siten, että se tulee voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Tämän lisäksi on valmisteltu mainitun direktiivin toista muutosta (jäljempänä *toinen muutosdirektiivi*), jonka on tarkoitus tulla voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010 ja jossa kiristettäisiin luottolaitosten palkkiopolitiikkaa ja eräitä vakavaraisuusvaatimuksia. Koska viimeksi mainitun direktiivin sisällöstä on käytännössä saavutettu poliittinen yhteisymmärrys siltä osin kuin se edellyttää laintasoista sääntelyä, se on tarkoituksenmukaista panna täytäntöön samassa yhteydessä kuin ensimmäinen muutosdirektiivi riippumatta siitä, milloin toinen muutosdirektiivi tulee virallisesti voimaan.

Näiden EU-lainsäädännöstä johtuvien muutosten lisäksi erityisesti islantilaisten pankkien Suomessa olevien sivukonttoreiden valvonnassa vuonna 2008 ilmenneet ongelmat ovat antaneet aihetta arvioida tarvetta tiukentaa ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevien sivukonttoreiden valvontaa.

Ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevien sivukonttoreiden valvonnasta säädetään ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa. Laki annettiin Suomen liittyessä Euroopan Unioniin ja on ollut voimassa lähes sellaisenaan yli 15 vuotta. Tämän vuoksi Suomessa toimivien ulkomaisten luottolaitosten sääntelyä ja sen rakennetta on tarpeen tarkistaa yleisemminkin.

2 Nykytila**2.1 Nykyinen lainsäädäntö****2.1.1 Vakavaraisuussäätely**

Luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 5. luvussa ja niiden valvonnasta 6. luvussa. Säännökset perustuvat vuonna 2007 voimaan tulleeseen laajaan kokonaisuudistukseen (niin sanottu Basel II -uudistus).

Laissa säädetään omien varojen määritelmästä (46—48 §), yleisestä riskienhallinnasta ja vakavaraisuuden laadullisesta hallinnasta (49 ja 50 §), luottoriskin kattamiseksi vaadittavasta omien varojen määrästä, mukaan lukien arvopaperistettujen omaisuuserien vakavaraisuuskohtelu (56—61 §), toiminnallisten riskien kattamiseksi vaadittavasta omien varojen vähimmäismäärästä (62 §), markkinariskien kattamiseksi vaadittavasta omien varojen vähimmäismäärästä (63—65 §), suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista (67—69 §) sekä vastaavista konsolidoiduista vaatimuksista (72—81 §).

Tämän hallituksen esityksen kannalta keskeiset voimassa olevat säännökset ovat 46 §:ssä olevat säännökset sekamuotoisen pääoman hyväksymisestä luottolaitoksen ensisijaisiin omiin varoihin sekä suuria asiakasriskejä koskevat 68 §:ssä säädetyt rajoitukset, joita koskevia tarkempia säännöksiä sisältyy myös luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suuria asiakasriskejä koskevien rajoitusten laskemisesta annettuun valtiovarainministeriön asetukseen (149/2007).

Sekamuotoinen pääoma

Voimassa olevan lain mukaan sekamuotoiset pääomainstrumentit, jotka täyttävät osa-

keyhtiölaissa (624/2006) pääomallainoille säädetyt edellytykset ja joiden ehdot Finanssivalvonta on hyväksynyt, saadaan kokonaisuudessaan lukea ensisijaisiin omiin varoihin. Näille instrumenteille on ominaista, että niillä on varsinaisia velkoja huonompi etuoikeus, niille voidaan maksaa vuotuista tuottoa ainoastaan voitonjakokelpoisista varoista ja velallisella on oikeus vaatia pääoman takaisinmaksua vain siltä osin kuin yhtiöllä on vapaata omaa pääomaa sekä, luottolaitosten ollessa kyseessä, edellyttäen että takaisinmaksu ei johda luottolaitoksen lakisääteisen vakavaraisuusvaatimuksen alittumiseen.

Suuria asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Voimassa olevan lain mukaan luottolaitoksen samaan asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen kohdistuva vastapuoliriski ei saa ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos asiakas on luottolaitoksen kanssa samaan konserniin kuuluva muu kuin luotto- tai rahoituslaitos, vastaava raja on 20 prosenttia. Lisäksi suurten (yli 10 prosenttia omista varoista olevien) asiakasriskien yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 800 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Keskeisimmät poikkeukset koskevat samaan konsolidointiryhmään kohdistuvaan toiseen luotto- tai rahoituslaitokseen kohdistuvia asiakasriskejä, jotka on kokonaan vapautettu rajoituksista siltä osin kuin asiakasriskit kohdistuvat luottolaitoksen tytäryritykseen, sekä muihin luottolaitoksiin kohdistuviin asiakasriskeihin, jotka ovat joko kokonaan vapautettu rajoituksista (alle vuoden mittaiset saamiset) tai niistä otetaan huomioon ainoastaan 20 prosenttia (muut asiakasriskit).

2.1.2 Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien sääntely

Voimassa olevassa lainsäädännössä ei rajoiteta luottolaitosten johdolle tai muulle henkilöstölle maksamien palkkioiden määrää eikä palkitsemisjärjestelmien valvonnasta ole muutenkaan säädetty laissa.

2.1.3 Ulkomaisten luottolaitosten toiminnan ja valvonnan sääntely

Vuodelta 1993 oleva laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa (1608/1993; UPL) jakaantuu viiteen lukuun. Lain 1 luku (yleiset säännökset), 4 luku (yhteiset säännökset) ja 5 luku (erityiset säännökset) koskevat kaikkien ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toimintaa Suomessa. Lain 2 lukua (sijoittautumisoikeus Euroopan talousalueeseen kuuluvasta valtiosta) sovelletaan vain ulkomaisiin ETA-luottolaitoksiin ja ulkomaisiin ETArahoituslaitoksiin. Vastaavasti lain 3 lukua (sijoittautumisoikeus valtiosta, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen) sovelletaan vain kolmansien maiden luottolaitoksiin.

UPL:n 1 luku sisältää säännökset lain soveltamisalasta (1 §) ja lain määritelmät (2 §). Lain 2 luvussa (3—7 b §) säädetään toisesta ETA-valtiosta olevan luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa. Lain 3 §:n mukaan ulkomainen ETAluottolaitos voi perustaa Suomeen sivukonttorin tai myydä rajan yli Suomeen luottolaitostoiminnasta annetun lain 30 §:ssä tarkoitettuja, sen toimilupaan sisältyviä palveluja. Säännös perustuu laittolaitosdirektiivin 23 artiklaan. Lain 4 §:n mukaan ulkomainen ETArahoituslaitos voi pykälässä tarkemmin säädetyn edellytyksin perustaa Suomeen sivukonttorin ja tarjota rajan yli Suomeen luottolaitostoiminnasta annetun lain 30 §:n 1 momentin 3—14 kohdassa tarkoitettuja palveluja. Säännös perustuu luottolaitosdirektiivin 24 artiklaan. Ulkomaisen ETAluottolaitoksen ja ulkomaisen ETArahoituslaitoksen sivukonttorin perustamiseen liittyvästä ilmoitusmenettelystä säädetään UPL:n 5 §:ssä ja sivukonttorin toiminnan aloittamisesta lain 6 §:ssä. UPL:n 5 ja 6 §:n säännökset perustuvat luottolaitosdirektiivin 25 ja 26 artiklaan.

UPL:n 6 a, 6 b ja 6 c § sisältävät ulkomaisista ETA-luottolaitosta koskevia säännöksiä tervehdyttämistoimenpiteistä ja likvidaatiomenettelyistä. Ne perustuvat luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY, jäljempänä tervehdyttämis- ja likvidaatioidi-

rektiivi, säännöksiin. UPL:n 6 a §:n 1 momentin mukaan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös aloittaa luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tai likvidaatiomenettely tulee Suomessa voimaan ilman eri muodollisuuksia samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan luottolaitoksen kotivaltiossa.

UPL:n 6 d §:ssä säädetään ulkomaisen ETA luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen sijoituspalvelujen tarjoamisesta Suomessa. Lain 7 a ja 7 b § sisältävät ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivukonttorin talletussuojaa koskevia säännöksiä. Sivukonttori voi 7 a §:ssä tarkemmin säädetyn edellytyksin kuulua Suomessa luottolaitostoiminnasta annetun lain 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisten suojaa.

Lain 2 luvussa (8—12 §) säädetään muusta kuin ETA-valtiosta olevan luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa. UPL:n 8 §:n mukaan kolmannen maan luottolaitos, joka on kotimaassaan riittävän julkisen valvonnan alainen ja jonka harjoittama toiminta ei oleellisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta, voi Suomeen perustetusta sivukonttorista tarjota luottolaitoksen toimilupaansa sisältäviä luottolaitostoiminnasta annetun lain 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja. Luottolaitoksen on haettava Suomeen perustettavalle sivukonttorille Finanssivalvonnalta toimilupa. Toimiluvan myöntämisestä säädetään UPL:n 9 §:ssä. Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä rahoitusvalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia, luottolaitos täyttää kotivaltion lainsäädännön vaatimukset ja luottolaitosta muutoinkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti. UPL:n 9 a §:ssä säädetään talletussuojarahaston korvausvelvollisuudesta, kun kolmannen maan luottolaitos on selvitystilassa tai konkurssissa.

Kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voidaan UPL:n 9 c §:n mukaan luovuttaa konkurssiin sivukonttorin johtajan päätöksel-

lä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava konkurssista muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille siten kuin UPL:n 10 b §:ssä säädetään. Viimeksi mainittu säännös perustuu tervehdyttämisen- ja likvidaatiidirektiivin 19 artiklaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi olla Suomessa myös edustusto. UPL:n 11 §:n mukaan edustuston avaamisesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

UPL:n 4 luku (13—16 a §) sisältää yhteisiä säännöksiä ulkomaisille ETA luotto- tai rahoituslaitoksille sekä kolmansien maiden luottolaitoksille. Näitä ovat muassa säännökset poikkeusoloihin varautumisesta, sivukonttorin tilinpäätöksen julkaisemisesta sekä luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten soveltamisesta ulkomaisen luotto- tai rahoituslaitoksen markkinointiin ja sopimusehtoihin.

UPL:n 5 luku (17—26 §) sisältää ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toimintaa koskevia erityisiä säännöksiä. Säännökset koskevat muun muassa sivukonttorin merkittävää kauppakisteriä, sivukonttorin johtoa, toiminimen kirjoittamista ja vaitiolovelvollisuutta. UPL:n 23 §:n mukaan sivukonttori ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa sivukonttorin toiminnalle. Sivukonttorilla tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toimintaa Suomessa valvoo Finanssivalvonta. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike määritellään Finanssivalvonnasta annetussa laissa toimilupavalvottavaksi. Tästä syystä näiden sivuliikkeiden valvontaan sovelletaan samoja Finanssivalvonnasta annetun lain 3 luvun mukaisia valvontavaltuuksia ja 4 luvun mukaisia hallinnollisia seuraamuksia kuin kotimaisiin luottolaitoksiin. Sen sijaan ulkomaisten ETA-rahoituslaitosten valvontaa koskevat säännökset, jotka perustuvat luottolaitosdirektiivin mukaisiin kotivaltiovalvonnan periaatteisiin, ovat Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 luvussa. Finanssivalvonnalla on Finanssivalvonnasta annetun lain 60 §:n mukaan oikeus saada muualla laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset tiedot ulkomaiselta ETA-

sivuliikkeeltä ja suorittaa siinä tarkastuksia niin kuin mainitun lain 3 luvussa säädetään, käyttää tarkastuksessa ulkopuolista asiantuntijaa niin kuin 34 §:ssä säädetään sekä asettaa 38 §:ssä tarkoitettu uhkasakko tietojensaanti- ja tarkastusoikeuden tehostamiseksi.

Finanssivalvonnasta annetun lain 61 § sisältää säännökset Finanssivalvonnan oikeudesta kehottaa ulkomaista ETA-sivuliikettä korjaamaan lainvastaisen menettelyn määräajassa sekä oikeudesta kieltää sivuliikkeen toiminnan jatkaminen kokonaan tai osittain. Säännökset perustuvat osaltaan luottolaitosdirektiivin 30—34 artiklan periaatteisiin.

Finanssivalvonnasta annetun lain 50 §:n mukaan Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisten kanssa. Lain 52 §:n mukaan Finanssivalvonnan on toimitettava ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille kaikki hallussaan olevat valvonnan kannalta olennaiset tiedot, jotka voivat helpottaa näiden viranomaisten harjoittamaa valvontaa. Tiedot on toimitettava vähintään siinä laajuudessa kuin kutakin valvottavaa koskevissa direktiiveissä edellytetään. Finanssivalvonnasta annetun lain 54 §:n mukaan Finanssivalvonnan on oltava tarkoituksenmukaisessa yhteistyössä myös sellaisen kolmannen maan valvontaviranomaisen kanssa, jonka valvonnassa oleva yritys on perustanut tai aikoo perustaa sivuliikkeen tai edustuston Suomeen.

2.1.4 Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika

Talletussuojaa koskevat säännökset ovat luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa. Luottolaitostoiminnasta annetun lain 95—112 § koskevat talletussuojaa. Lain 105 § koskee talletussuojan tasoa ja 106 § korvausten maksuaikaa. Lain 104 §:ssä säädetään talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkamisajankohdasta.

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 104 §:n talletussuojarahaston maksuvelvollisuutta käsittelevän kohdan mukaan Finanssivalvonnan on 21 päivän kuluessa saatuaan joko ilmoituksen tallettajalta siitä, ettei tallettajalle ole maksettu talletustilillään olevia erääntyneitä ja riidattomia saamisia, tai muuten saatuaan tiedon asiasta, päätettävä, onko

talletussuojarahaston maksettava pankin tallettajien talletusmaksut.

Lain 105 §:n mukaan talletussuojarahaston varoista korvataan talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 50 000 euron määrään asti.

Lain 106 §:n mukaan talletussuojarahaston on maksettava tallettajille luottolaitostoiminnasta annetun lain 105 §:ssä tarkoitettut talletusmaksut kolmen kuukauden kuluessa toimivaltaisen viranomaisen päätöksestä lukien.

2.1.5 Hallinnolliset seuraamukset

Finanssivalvonnasta annetun lain 39 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta määrätä rikemaksu. Säännöksen soveltamisala on rajoitettu pykälässä tarkemmin mainittujen, arvopaperimarkkinalainsäädännön nojalla annettavien tietojen ilmoittamisvelvollisuutta koskevien säännösten noudattamisen laiminlyöntiin.

2.2 Ulkomainen lainsäädäntö ja kansainvälinen kehitys

2.2.1 EU-lainsäädäntö

Vakavaraisuus ja palkitsemisjärjestelmät

Ensimmäisellä muutodirektiivillä ehdotetaan täsmennettäväksi periaatteita, jotka koskevat sekamuotoisten pääomainstrumenttien sisällyttämistä luottolaitosten omiin varoihin (erityisesti *artiklat 57 (a) ja (ca), Art. 63 (2) 63 a, 65 (1) ja 66*). Ehdotuksen mukaan sekamuotoisten pääomainstrumenttien määrä rajoitettaisiin enintään 15, 35 tai 50 %:iin ensisijaisten omien varojen määrästä pääomainstrumentin ominaisuuksista riippuen. Ehdotuksen tarkoituksena on yhtenäistää valvontakäytäntöjä

Suuria asiakasriskiä koskevia rajoituksia (erityisesti *artiklat 106, 107, 110—117 ja 119*) muutetaan muun muassa vastaamaan paremmin kolme vuotta sitten toteutetun luottolaitosten vakavaraisuusudistuksen (Basel II) mukaisia periaatteita. Näiden periaatteiden mukaisesti sallitaan erityisesti vakuuksien huomioon ottaminen myös yksittäisten asia-

kasriskien vähennyksenä. Suurten asiakasriskien yhteenlaskettua määrää koskeva 800 prosentin rajoitus kumotaan, samoin konsernisisäisten asiakasriskien erityinen 20 prosentin rajoitus. Lisäksi luottolaitosten keskinäisille asiakasriskeille säädetään lähtökohteisesti sama rajoitus kuin muihin yrityksiin kohdistuville asiakasriskeille, kuitenkin siten, että pienempiin luottolaitoksiin voitaisiin soveltaa lievempiä rajoituksia.

Mainitulla direktiivillä myös rajoitetaan luottolaitosten mahdollisuuksia myydä eteenpäin luottoriskiään (niin sanottu *originate to distribute* -malli), mikä on ollut yksi keskeinen syy tämänhetkisiin markkinahäiriöihin (*artikla 122 a*). Luottoriskiä ei saisi lainkaan myydä eteenpäin, jollei luottolaitos jätä itselleen direktiivissä tarkemmin määriteltyä osuutta alkuperäisestä luottoriskistä. Tältä osin direktiivin tarkoituksena on puuttua niihin syihin, jotka ovat aiheuttaneet tämänhetkiset markkinahäiriöt, jotta vastaisuudessa voidaan välttyä vastaaventyypisiltä häiriöiltä.

Toisella muutosdirektiivillä asetetaan rajoituksia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten mahdollisuuksia maksaa johdolle ja henkilöstölleen sellaisia tulospalkkioita, jotka kannustaisivat liialliseen riskinottoon. Valvontaviranomaisen olisi osana luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen riskienhallinnan laadullista valvontaa varmistuttava, ettei palkitsemisjärjestelmiin sisälly tällaisia kannusteita. Lisäksi palkitsemisjärjestelmien olisi täytettävä direktiivin liitteessä V mainitut yksityiskohtaiset vaatimukset. Muutosdirektiivillä tiukennetaan lisäksi kaupankäynnin kohteena olevien arvopapereiden ja uudelleen arvopaperistettujen omaisuuserien vakavaraisuusvaatimuksia.

Sivuliikkeiden perustaminen ja valvonta

Luottolaitosdirektiivin 23 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut ja tuossa jäsenvaltiossa valvottu luottolaitos saa harjoittaa luottolaitokselle sallittua liiketoimintaa direktiivin mukaisesti joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja rajan yli.

Sivuliikkeen perustamismenettelystä säädetään luottolaitosdirektiivin 25 ja 26 artiklassa. Rajat ylittävää toimintaa koskevasta ilmoitusmenettelystä säädetään puolestaan direktiivin 28 artiklassa.

Isäntävaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeudesta määrätä seuraamuksia luottolaitoksen rikkomusten johdosta säädetään luottolaitosdirektiivin 30—34 artiklassa.

Pääperiaatteena luottolaitosdirektiivissä on, että luottolaitoksen vakavaraisuuden valvonta kuuluu luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisille. Direktiivin 41 artiklan mukaan vastuu sivuliikkeen maksuvalmiuden valvonnasta on kuitenkin isäntävaltion valvontaviranomaisilla yhdessä kotivaltion viranomaisten kanssa. Isäntävaltiolla on myös oikeus valvoa sivuliikkeen ja rajat ylittävän toiminnan markkinointia ja asiakkaansuojan toteutumista.

Luottolaitosdirektiivin 38 ja 39 artiklassa säädetään suhteista kolmansiin maihin. Pääperiaatteena on, etteivät jäsenvaltiot saa antaa kolmansien maiden luottolaitoksille parempaa kohtelua kuin EU:ssa kotipaikan omaaville luottolaitoksille.

Ensimmäisellä muutosdirektiivillä tehostetaan rajat ylittävien luottolaitosryhmien valvontaa (*artiklat 42 a ja 42 b sekä 129, 130, 131 a ja 132*) erityisesti edellyttämällä, että kussakin rajat ylittävässä ryhmittymässä tai, jos kyse on rajat ylittävästä luottolaitoksessa, joka ei kuulu mihinkään ryhmittymään, kussakin luottolaitoksessa on oltava valvontaviranomaisten yhteinen kollegio. Kollegion tarkoituksena olisi varmistaa, että eri jäsenvaltioiden viranomaiset käsittelevät yhdessä direktiivissä mainitut asiat ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Lisäksi valvojien ns. 3-tason komitealle (CEBS) ehdotetaan direktiivissä lukuisia lakisäätteisiä velvollisuuksia antaa ohjeita ja suosituksia ja raportoida toimintaan neuvostolle ja Euroopan Parlamentille. Lisäksi kansalliset viranomaiset veloitettaisiin ottamaan toiminnassaan huomioon nämä ohjeet ja suositukset.

Talletussuoja

Euroopan Parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/19/EY talletusten vakuusjärjestelmistä, jäljempänä, *talletussuojadirektiivi*,

muutettiin Euroopan Parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/14/EY talletusten vaakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta, jäljempänä *talletussuojan muutosdirektiivi*. Talletussuojadirektiivin 7 artikla koskee talletussuojan tasoa ja 10 artikla maksuaikoja.

2.2.2 Ulkomaisten luottolaitosten sääntely eräissä ETA-valtioissa

Ruotsin pankki- ja rahoitustoimintalain (*lagen om bank- och finansieringsrörelse*; 2004:297) säännökset koskevat soveltuvin osin myös ulkomaisten luottolaitosten toimintaa Ruotsissa. Sivuliikkeiden kohdalla taustalakina on laki ulkomaisista sivuliikkeistä (*lagen om utländska filialer*; 1992:160). Luottolaitostoimintaa Ruotsissa valvoo Finansinspektionen. Ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolisessa valtiossa, on perustettava Ruotsiin sivuliike siellä harjoitettavaa toimintaa varten. Finansinspektionen myöntää sivuliikkeelle toimiluvan. Periaatteellisesti tai muutoin merkittävän pankkitoimiluvan myöntää kuitenkin Ruotsin hallitus. Finansinspektionen valvoo, että sivuliike noudattaa sitä koskevaa Ruotsin lainsäädäntöä. Finansinspektionen voi tehdä tarkastuksen sivuliikkeen toimitiloissa. Jos sivuliike jättää noudattamatta annettuja säännöksiä tai määräyksiä, Finansinspektionen on puututtava asiaan. Finansinspektionen voi kehottaa sivuliikettä korjaamaan asian, kieltää sivuliikkeen antaman päätöksen täytäntöönpanon, antaa sivuliikkeelle huomautuksen tai, jos rikkomus on vakava, antaa sivuliikkeelle varoituksen tai peruuttaa sivuliikkeen toimiluvan.

Muissa ETA-valtioissa kotipaikan omaavat luottolaitokset voivat harjoittaa luottolaitostoimintaa Ruotsissa joko sivuliikkeen kautta tai myymällä palveluja rajan yli Ruotsiin. Sivuliikkeen perustamisesta tai toiminnan aloittamisesta on ilmoitettava Finansinspektionenille siten kuin pankki- ja rahoitustoimintalain tarkemmin säädetään. Sääntely vastaa luottolaitosdirektiiviä. Finansinspektionen myös valvoo yhteistyössä luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa,

että sivuliikkeen maksuvalmius Ruotsissa on tyydyttävä. Jos ulkomainen luottolaitos ei noudata Ruotsin lakia, Finansinspektionen voi velvoittaa luottolaitoksen tekemään oikeaisun. Jos luottolaitos ei ryhdy asian vaatimiin toimenpiteisiin, Finansinspektionen ilmoittaa asiasta luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle. Jos luottolaitos ei edelleenkaan korjaa tilannetta, Finansinspektionen voi kieltää luottolaitosta aloittamasta uusia liiketoimia. Kiellosta on etukäteen ilmoitettava luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle, jollei asian kiireellisyys vaadi kiellon antamista välittömästi.

Tanskan finanssitoimintalaki (*lov om finansiel virksomhed*; 20/08/2009 nr. 793) koskee myös ulkomaisten luottolaitosten toimintaa Tanskassa. Sellaisten ulkomaisten luottolaitosten toimintaan, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa ja joiden kanssa EU ei ole tehnyt finanssialaa koskeva sopimusta, finanssitoimintalakia sovelletaan soveltuvin osin. Finanssialan toimijoita valvova Finanstilsynet on antanut tarkemmat määräykset soveltamisesta. Määräykset koskevat muun muassa lupamenettelyä, sivuliikkeen johtoa, pääoma- ja likviditeettivaatimuksia, tilinpäätöstä ja sivuliikkeen purkamista. Finanssitoimintalain 1 §:ssä säädetään, mitkä lain säännöksistä koskevat Euroopan talousalueella kotipaikkansa omaavien ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeiden toimintaa ja mitkä taas palvelujen myyntiä ulkomailta käsin Tanskaan. Toiminnan aloittaminen edellyttää luottolaitosdirektiiviin perustuvan ilmoituksen tekemistä. Sivuliikkeen ja rajat ylittävää toimintaa harjoittavan ulkomaisen luottolaitoksen on annettava Finanstilsynetille kaikki toiminnan valvontaa varten tarvittavat tiedot. Finanstilsynet voi suorittaa tarkastuksen sivuliikkeessä. Finanstilsynet valvoo sivuliikkeen maksuvalmiutta luottolaitosdirektiivin mukaisesti. Finanssitoimintalain mukaan Finanstilsynet voi sakon uhalla velvoittaa sivuliikkeen johtajan täyttämään sanotun lain mukaiset velvoitteet.

Norjan Kredittilsynet valvoo luottolaitosten toimintaa Norjassa. Finanssitoiminnasta ja finanssialan laitoksista annettu laki (*Lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner*; 1988-06-10 nr 40) sääntelee yleislakina luottolaitosten toimintaa. Sanottu laki sekä

Norjan liikepankkilaki (*Lov on forretning-banker*; 1961-05-24 nr 2) koskevat myös ulkomaisten luottolaitosten toimintaa Norjassa. Toisessa ETA-valtiossa kotipaikan omaavan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta Norjassa on annettu asetus (1994-05-02 nr 326). Asetuksessa säädetään, mitä edellä mainittujen kahden lain säännöksiä sovelletaan sivuliikkeisiin. Asetuksen mukaan Kredittilsynet valvoo sivuliikkeiden maksuvalmiutta ja voi tehdä tätä valvontaa koskevia yhteistoimintasopimuksia luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa. Asetuksessa säädetään myös sivuliikkeen perustamista koskevasta ilmoitusmenettelystä, sivuliikettä koskevien tilastotietojen julkistamisesta, lainvalinnasta, rahanpesun estämisestä sekä valvonnasta ja sanktioista. Ilmoitusmenettelyä ja sanktioista koskeva sääntely perustuu luottolaitosdirektiivin periaatteisiin.

Luottolaitostoimintaa *Itävallassa* valvoo finanssimarkkinaviranomainen (*Finanzmarktaufsicht*; FMA). Luottolaitosten toiminnasta säädetään *Itävallan* pankkitoimintalaissa (*Bankwesengesetz*; 532/1993; BWG). Jos toisessa ETA-valtiossa kotipaikan omaava luottolaitos aikoo ryhtyä harjoittamaan luottolaitostoimintaa *Itävallassa* joko perustamalla sivuliikkeen tai myymällä palveluja rajan yli, luottolaitoksen on ilmoitettava asiasta FMA:lle siten kuin BWG:n 9 §:ssä säädetään. Sääntely vastaa luottolaitosdirektiiviä. Euroopan talusalueen ulkopuolisessa valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen on haettava toiminnalleen *Itävallassa* FMA:lta toimilupa.

BGW:n 15 § sisältää säännökset tapauksista, joissa toisesta ETA-valtiosta oleva luottolaitos *Itävallassa* toimiessaan rikkoo BGW:n säännöksiä. Tällöin FMA on kehoitettava luottolaitosta korjaamaan tilanne lain mukaiseksi. Jos luottolaitos jatkaa säännösten vastaista toimintaa, FMA:n on ilmoitettava asiasta luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisille. Jos luottolaitos ei kotivaltionsa valvontaviranomaisen mahdollisista toimenpiteistä huolimatta edelleenkään saata toimintaansa lain mukaiseksi, FMA:n tulee kieltää sivuliikkeen johdossa olevia henkilöitä kokonaan tai osittain johtamasta sivuliikettä ja/tai kieltää uuden liiketoiminnan harjoittaminen *Itävallassa*. FMA:n on ilmoitettava

toimenpiteistään luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle sekä Euroopan komissiolle. FMA voi antaa nämä kiellot määräjäksi hallinnollisella määräyksellä (*Bescheid*) myös välittömästi, jos tallettajien edut ovat vaarassa. BGW:n 25 §:n säännöksiä maksuvalmiudesta sovelletaan myös muissa ETA-valtioissa kotipaikan omaavien luottolaitosten sivuliikkeisiin samoin kuin *Itävallassa* toimiluvan saaneisiin kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeisiin. BGW:n 25 §:n pääsäännön mukaan luottolaitosten on varmistettava, että ne kykenevät jatkuvasti täyttämään maksuvelvoitteensa.

Alankomaissa luottolaitosten talouden valvonnasta vastaa maan keskuspankki (*De Nederlandsche Bank*), kun taas markkinavalvonta ja menettelytapojen valvonta kuuluu finanssimarkkinaviranomaisen (*Autoreit Financiële Markten*) tehtäviin. Alankomaissa v. 2007 alusta voimaan tullut finanssivalvontalaki (*Wet op het financieel toezicht*) sääntele muun muassa kotimaisten ja ulkomaisten luottolaitosten toimintaa ja valvontaa. Lakiin sisältyvät mm. luottolaitosdirektiivin vaatimat säännökset ilmoitusmenettelystä, jonka jälkeen toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos voi aloittaa toiminnan Alankomaissa. Niin ikään laissa säädetään Alankomaiden valvontaviranomaisen ja muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisten yhteistyöstä muun muassa sanktioiden määrämisen osalta. Viime kädessä Alankomaiden valvontaviranomainen voi kieltää toisen ETA-valtion luottolaitosta tekemästä uusia sopimuksia Alankomaissa (1:58 §).

Yhdistyneen Kuningaskunnan laaja finanssimarkkinalaki (*Financial Services and Markets Act 2000*) sisältää säännöksiä kotimaisten ja ulkomaisten luottolaitosten toiminnasta ja valvonnasta. Toimintaa valvoo *the Financial Services Authority* (FSA). Toimilupaa koskevat säännökset sisältyvät finanssimarkkinalain III ja IV osaan (31—55 §). Muissa ETA-valtioissa kotipaikan omaavat luottolaitokset voivat harjoittaa Yhdistyneessä Kuningaskunnassa luottolaitostoimintaa kotimaassaan saamansa toimiluvan perusteella edellyttäen, että finanssimarkkinalain liitteessä III (*EEA Passport Rights*) asetetut vaatimukset täytetään. Vaatimukset perustuvat luottolaitosdirektiiviin. FSA voi käyttää

sanktiovaltuuksia sekä hyväksytyihin henkilöihin (*approved persons*) että valvottuihin yrityksiin (*firms*). Finanssimarkkinalain 199 § sisältää erityissäännökset sanktiovaltuuksien käytöstä, kun kysymyksessä ovat toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneet luottolaitokset. Erityissäännökset perustuvat luottolaitosdirektiiviin.

Saksan luottolaitoslaki (*Gesetz über das Kreditwesen*; 9. 9.1998 / BGBl. I S. 2776; KWG) sisältää säännöksiä sekä kotimaisten että ulkomaisten luottolaitosten toiminnasta Saksassa. Kolmannen maan luottolaitokset tarvitsevat toimiluvan sivukonttorin perustamiseen Saksaan. Sen sijaan muissa ETA-valtioissa kotipaikan omaavat luottolaitokset voivat kotimaassaan saamansa toimiluvan perusteella harjoittaa luottolaitostoimintaa Saksassa joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja rajan yli Saksaan. Tarkemmat säännökset sisältyvät KWG:n 52—53 e §:ään. KWG:n 11 § ja sen nojalla annettu Saksan valtiovarainministeriön asetus luottolaitoksen maksuvalmiudesta koskee myös ulkomaisten luottolaitosten sivukonttoreita. Toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen sivukonttori voidaan tietyin edellytyksin sulkea pois maksuvalmiussääntelyn piiristä. Luottolaitosten toimintaa valvova viranomaisena Saksassa on *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* (BaFin).

2.3 Nykytilan arviointi

2.3.1 Vakavaraisuussäätely

Ensimmäisen muutosdirektiivin edellyttämät muutokset arvopaperistettujen omaisuuserien vakavaraisuuskohteluun, sekamuotoisten pääomainstrumenttien lukemiseen omiin varoihin, suuria asiakasriskejä koskeviin rajoituksiin sekä rajat ylittävien konsolidointiryhmien vakavaraisuuden valvonnassa sovellettavaan päätöksentekomenettelyyn on tarpeen saattaa kansallisesti voimaan.

Suuria asiakasriskejä koskevat mainitun direktiivin määräykset sisältävät useita kansallisia optioita, muun muassa konsolidointiryhmän sisäisten asiakasriskien osalta. Suurten asiakasriskien valvonnassa ei Suomessa

ole ilmennyt sellaisia ongelmia, että voimassa olevia säännöksiä olisi tarpeen muuttaa. Tämän vuoksi ehdotettavien säännösten lähtökohdaksi on tarkoituksenmukaista ottaa, että suurten asiakasriskien sääntelyä muutetaan ainoastaan siltä osin kuin se on välttämätöntä direktiivin pakottavien määräysten täytäntöön panemiseksi. Myöskään muiden direktiivin määräysten osalta ei ole nähtävissä syitä muuttaa lainsäädäntöä muilta osin kuin mitä direktiivistä pakottavasti johtuu.

Toisen muutosdirektiivin edellyttämä vakavaraisuussäätelyä koskevat muutokset (kaupankäynnin kohteena olevien arvopapereiden ja uudelleen arvopaperistettujen omaisuuserien vakavaraisuusvaatimusten tiukentaminen) voidaan pääosin saattaa kansallisesti täytäntöön Finanssivalvonnan määräyksillä.

2.3.2 Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien sääntely

Nykyiseen lakiin ei sisälly erityisiä säännöksiä luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten johdon tai henkilöstön palkkausjärjestelmille asetettavista vaatimuksista. Valtioneuvoston vuonna 2008 tekemä päätös pankeille myönnettävistä valtioneuvostokauksista asettaa kuitenkin rajoituksia tulospalkkioiden maksamiselle pankeille, jotka joutuvat turvautumaan valtion takauksiin. Tällaisia takauksia ei kuitenkaan ole toistaiseksi myönnetty eikä sille vaikuta olevan tarvetta ainakaan lähiaikoina.

Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten johdolle ja henkilöstölle maksamat tulospalkkiot ovat Suomessa olleet maltillisia eikä noudatetun palkkiopolitiikan arvioida vaikuttaneen merkittävästi suomalaisten finanssialan yritysten riskinottoon, joka niin ikään on säilynyt maltillisena. Tämän vuoksi lainsäädännön tarkistamiselle tältä osin ei ole nähtävissä muita painavia perusteita kuin direktiivin pakottavien säännösten kansallinen täytäntöönpano. Näiltäkin osin täytäntöönpanotarvetta on arvioitava direktiivin mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa. Lisäksi täytäntöönpanossa on otettava huomioon direktiivin johdanto-osasta ilmenevä periaate, jonka mukaan palkitsemisjärjestelmän valvontaa koskevilla säännöksillä ei tulisi poike-

ta voimassa olevasta työ- ja yhtiölainsäädännöstä.

2.3.3 Sivuliikkeiden valvonta

Lainsäädännön rakenne

Luottolaitostoiminnasta annettua lakia ei sovelleta, lain 100 §:n säännöksiä lukuun ottamatta, suoraan ulkomaisiin luotto- ja rahoituslaitoksiin. Ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toiminnasta säädetään erillisessä vuodelta 1993 olevassa laissa (UPL). UPL:n mallin mukaisesti myös ulkomaisia sijoituspalveluyrityksiä ja ulkomaisia rahastoyhtiöitä koskee oma, kotimaisista toimijoista erillinen lakinsa.

Kuten edellä jaksosta 2.2.2. ilmenee, tällaista mallia ei ole luottolaitosten kohdalla käytössä keskeisissä vertailumaissa (esimerkiksi Ruotsi, Norja, Tanska ja Yhdistynyt Kuningaskunta). Niissä kotimaisia ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevat säännökset ovat samassa laissa.

Ulkomaisia toimijoita koskevaa omaa lakia on perusteltu muun muassa sillä, että säännökset ovat tuolloin ulkomaisten toimijoiden kannalta helposti löydettävissä. Tätä perustelua ei ole pidetty riittävänä erillisen lain ylläpitämiselle. Myös silloin, kun säännökset ovat samassa laissa, ne voidaan kirjoittaa lakiin omiksi luvuikseen tai muutoin selkeiksi kokonaisuusiksi. Lisäksi ulkomaiset toimijat ovat omassa kotivaltiossaan tai yleensä eurooppalaisessa sääntelyssä tottuneet siihen, että kotimaisia ja ulkomaisia toimijoita koskee sama laki. Kun luottolaitostoiminnasta säädetään kaikilta osin samassa laissa, luottolaitosten toiminnan sääntelystä muodostuu hyvä ja selkeä kokonaisuus. Säännökset pysyvät hyvin ajan tasalla, kun kotimaisia toimijoita koskevien muutosten yhteydessä on arvioitava myös muutostarve samassa laissa oleviin ulkomaisia toimijoita koskeviin säännöksiin.

Sisällöllisten muutostarpeiden yleinen arviointi

Rakenteellisen uudistamisen yhteydessä on arvioitava myös sääntelyn sisällöllistä ajan-tasaisuutta. Vaikka luottolaitosdirektiivit ovat

UPL:n säätämisen jälkeen uudistuneet, niiden keskeinen ulkomaisia toimijoita koskeva sisältö on säilynyt pääasiassa ennallaan eikä UPL:n tarkistamistarvetta ole lain säätämisen jälkeen arvioitu kokonaisuutena. Sääntelyä on Finanssivalvonnan toimivallan osalta selkeytetty merkittävästi vuoden 2009 alussa voimaan tullessa Finanssivalvonnasta annettussa laissa mutta tuolloinkaan lain sisältö ei merkittävästi muuttunut.

Finanssivalvonnasta annetun lain säätämisen ja Finanssivalvonnan perustamisen yhteydessä ei ollut aikataulusyistä mahdollisuuksia arvioida kaikkia ulkomaisten luottolaitosten toiminnan sääntelyä koskevia muutostarpeita. Erityisesti ulkomaalaisomistuksen merkittävä kasvu Suomen pankkisektorilla samoin kuin erityisesti islantilaisien pankkien Suomessa toimineiden sivukonttoreiden valvonnassa ilmenneet ongelmat edellyttävät, että ulkomaisten luottolaitosten toimintaa Suomessa koskevaa sääntelyä tarkistetaan myös sisällöllisesti.

Ulkomaisten rahoituslaitosten sääntely

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 §:n mukaan rahoituslaitoksella tarkoitetaan sanotussa laissa muuta sellaista suomalaista tai ulkomaista yhteisöä kuin luottolaitosta tai ulkomaista luottolaitosta, joka pääasiallisena toimintanaan tarjoaa 30 §:n 1 momentin 3–11 kohdassa tarkoitettuja palveluja tai hankkii omistusosuuksia. Rahoituslaitoksena pidetään myös sijoituspalveluyrityksistä annettussa laissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä ja siihen rinnastettavaa ulkomaista yritystä, jollei luottolaitostoiminnasta annetussa laissa toisin säädetä. Rahoituslaitoksena ei pidetä vakuutusyhtiölaissa (1062/1979) tarkoitettua vakuutusomistusyhteisöä eikä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettua ryhmittymän omistusyhteisöä, jollei luottolaitostoiminnasta annetun lain 73 §:n 2 momentista muuta johdu.

Rahoituslaitokset eivät kuitenkaan ole luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisen sääntelyn kohteina. Rahoituslaitokset eivät esimerkiksi tarvitse toimilupaa eikä niiden tarvitse ilmoittaa toimintansa aloittamisesta Finanssivalvonnalle. Sen sijaan UPL koskee myös ulkomaisten rahoituslaitosten toimin-

taa. UPL:n 4 § sisältää säännökset toisesta ETA-valtiosta olevan rahoituslaitoksen sijoittautumisesta Suomeen. UPL:n 4 § pohjautuu luottolaitosdirektiivin 24 artiklaan. Artiklan tarkoitus on kuitenkin turvata sijoittautumisoikeus niissä tilanteissa, joissa kotivaltio vaatii kotimaisiltakin rahoituslaitoksilta toimiluvan tai muun auktorisoinnin.

Koska Suomessa kotimaisilta rahoituslaitoksilta ei vaadita toimilupaa, UPL:n 4 §:n säännös on paitsi tarpeeton myös sisämarkkinoiden toiminnan kannalta haitallinen. UPL:n säännöksistä on pääteltävissä, että ulkomaiset rahoituslaitokset voivat tarjota luottolaitostoiminnasta annetun lain 30 §:n 1 momentin 3—14 kohdassa tarkoitettuja palveluja Suomessa vain UPL:n 4 §:ssä säädettyssä tapauksessa. Tällainen rajoitus ei ole perusteltavissa. Päinvastoin kilpailun lisäämiseksi sekä kotimaisten ja ulkomaisten toimijoiden yhdenvertaisten toimintaedellytysten turvaamiseksi tulisi ulkomaisille rahoituslaitoksille sallia luottolaitostoiminnasta annetun lain edellä tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen samoin edellytyksin kuin kotimaisille rahoituslaitoksille.

Kolmansista maista olevien luottolaitosten sivuliikkeiden toimilupasääntely

Kolmannen maan luottolaitoksen toimiluvan myöntämisen perusteista on nykyisessä laissa varsin yleispiirteiset säännökset. Sääntelyä olisi syytä terävöittää asettamalla kolmansien maiden luottolaitosten Suomessa oleville sivuliikkeille samantasoiset vaatimukset kuin kotimaisille luottolaitoksille.

Nykyisin kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeille ei ole säädetty vaatimusta siitä, kuinka paljon varoja luottolaitoksella on oltava Suomessa sivuliikkeen perustamista ja toiminnan harjoittamista varten. Tätä voidaan perustella sillä, että sivuliike ei ole erillinen oikeushenkilö vaan osa ulkomaista luottolaitosta. Lisäksi sivuliikkeelle kuuluvia varoja ei voida yksiselitteisesti erottaa ulkomaisen luottolaitoksen muusta varallisuudesta. On myös mahdollista, että Suomessa olevia varoja koskeva vaatimus vähentää kolmansien maiden luottolaitosten halukkuutta tulla Suomen markkinoille. Tosin Suomessa ei ole nykyisinkään kolmannen maan luottolaitos-

ten sivuliikkeitä, vaikka tällaista vaatimusta ei ole. Saattaakin olla, että muut tekijät kuten verotus ja markkinaolosuhteet ovat ratkaisevampia sen suhteen, onko Euroopan talusalueen ulkopuolelta kiinnostusta tulla Suomen luottolaitosmarkkinoille ja missä muodossa markkinoille tulo tapahtuu. Koska sivuliiketoimilupa on haettava kustakin EU-valtiosta erikseen, saattaa tytäryhtiövaihtoehto olla todennäköisempi malli tulla EU:n luottolaitosmarkkinoille. Johonkin EU-valtioon perustettu tytärluottolaitos on tuon EU-valtion lainsäädännön alainen kotimainen luottolaitos, jolla on toimilupansa perusteella oikeus harjoittaa luottolaitostoimintaa koko EU:n alueella ja myös muissa ETA-valtioissa.

Toisaalta varojen siirtäminen sivuliikkeen käyttöön Suomeen osoittaisi, että toimintaa aiotaan harjoittaa suunnitelmallisesti ja vakaalta pohjalta. Tämä olisi asiakkaiden etujen mukaista. Lisäksi sivuliike on Suomessa kirjanpitolain (1336/1997) mukaan kirjanpitovelvollinen. Tosin neuvoston direktiivissä 89/117/ETY säädetään, että jäsenvaltiot eivät saa vaatia luottolaitoksen sivuliikkeeltä erillistä tilinpäätöstä. Suomessa pidettäviä varoja koskevaa vaatimusta puoltaisi myös, että Finanssivalvonta valvoo kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen talouden vakautta. Myös esimerkiksi Tanskassa on kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeille asetettu peruspääomavaatimus, joka on yhtä suuri kuin tanskalaisilta luottolaitoksilta vaadittu peruspääoma (8 miljoonaa euroa).

Asiakkaansuoja

Asiakkaiden on tärkeä tietää, mistä maasta heille palveluja myyvä toimija on, koska toimijan kotimaan valvontaviranomainen vastaa toimijan talouden vakauden valvonnan. Nykyiset markkinointisäännökset ovat tältä osin vajavaiset.

Jotta ulkomainen luottolaitos kykenee kunnolla palvelemaan asiakkaitaan, sillä olisi oltava Suomessa riittävät asiakastietojärjestelmät. Finanssivalvonnalla tulisi myös olla oikeus järjestelmien tarkastamiseen sen varmistamiseksi, että ulkomainen luottolaitos kykenee asianmukaisesti täyttämään lain ja sopimuksen mukaiset velvoitteensa suoma-

laisia asiakkaitaan kohtaan. Nykyinen UPL ei velvoita ulkomaisten luottolaitosten sivukonttoreita perustamaan ja ylläpitämään asiakastietojärjestelmiä.

Sivuliikkeen valvonta

Finanssikriisin yhteydessä on havaittu, että maksuvalmiuden valvonta olisi tärkeä täydennys sivuliikkeiden valvontaan. Finanssivalvonnan tulisi voida varmistua siitä, että ulkomaisen luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinta on järjestetty sivuliikkeen asiakkaiden edut turvaavalla tavalla.

Finanssivalvonnan mahdollisuudet puuttua ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toimintaan luottolaitoksen joutuessa kotimaassaan maksuvalmius- tai muihin taloudellisiin vaikeuksiin ovat osin erilaiset riippuen siitä, onko kysymyksessä ulkomainen ETA-luottolaitos vai kolmannen maan luottolaitos.

Tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivillä on EU:ssa toteutettu yhtenäisyyden periaate, jonka mukaan maksukyvyttömyysmenettely voidaan aloittaa tai tervehdyttämistoimenpiteestä päättää vain luottolaitoksen kotivaltiossa. Tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivi takaa sivuliikkeen sijaintivaltiossa olevien asiakkaiden saataville yhdenvertaisen kohtelun ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa olevien asiakkaiden saatavien kanssa maksukyvyttömyysmenettelyissä ja tervehdyttämistoimenpiteiden yhteydessä.

Vuonna 2008 alkaneen finanssikriisin aikana ongelmaksi on koettu isäntävaltion valvontaviranomaisten mahdollisuudet seurata luottolaitoksen tilanteen kehittymistä ja varmistaa likviditeetin tasapuolinen jakautuminen. Luottolaitoksen pääkonttorissa päätetään käytännössä likviditeetin jakautumisesta. Kun luottolaitoksen taloudellinen tilanne heikkenee, luottolaitoksen johto saattaa pyrkiä ohjaamaan likvidit varat sivuliikkeestä yhtiön pääkonttorin käyttöön. Tällöin kotivaltiossa olevilla asiakkailla on tosiasiaa paremmat mahdollisuudet nostaa varojaan luottolaitoksesta kuin sivuliikkeen asiakkailta. Tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivin mukaan isäntävaltio ei voi jäädyttää sivuliikkeen varoja, koska varojen jäädyttäminen on direktiivissä tarkoitettu tervehdyttämistoimenpide. Sen sijaan direktiivin 5 artikla edel-

lyttää, että sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomainen ilmoittaa luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisille, jos isäntävaltiossa tulisi panna täytäntöön jokin tervehdyttämistoimenpide. Ongelmaksi on kuitenkin muodostunut se, että kotivaltion valvontaviranomaisten toimenpiteet saattavat kestää liian kauan varsinkin yleisen finanssikriisin vallitessa. Parhailtaan vireillä tai valmistella olevissa finanssialan eri EU-säädöshankkeissa haetaan ratkaisuja, joilla valvontayhteistyötä tehostetaan ja joilla voidaan myös pyrkiä parantamaan isäntävaltion valvontaviranomaisten toimintamahdollisuuksia.

EU-säädöksenä tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivi ei koske kolmannen maan lainsäädäntöä eikä kolmannen maan valvontaviranomaisen toimenpiteitä. Yhtäältä tämä merkitsee sitä, että luottolaitoksen Suomessa olevien asiakkaiden asema kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltiossa olevassa konkurssissa riippuu tuon kolmannen maan lainsäädännöstä. Kolmannessa maassa kotimaisten ja ulkomaisten saatavien asema konkurssissa voi poiketa tosistaan. Toisaalta direktiivi ei estä sekundäärimenettelyn käynnistämistä isäntävaltiossa eli siinä jäsenvaltiossa, jossa luottolaitoksella on sivuliike.

Koska tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivin mukainen yhtenäisyyden periaate koskee vai EU-aluetta, kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa oleva omaisuus voidaan täällä luovuttaa konkurssiin.

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei täytä Suomen lainsäädännön asettamia vaatimuksia, Finanssivalvonta voi kieltää sivuliikkeen suunnitteleman toimenpiteen toteutuksen tai velvoittaa sivuliike korjaamaan menettelynsä. Viime kädessä Finanssivalvonta voi peruuttaa sivuliikkeen toimiluvan. Nykyisestä laista puuttuu kuitenkin mahdollisuus siihen, että Finanssivalvonta voisi väliaikaisesti keskeyttää sivuliikkeen toiminnan asiakkaiden etujen vaarantuessa. Tällainen tilanne voi olla kysymyksessä muun muassa silloin, jos voidaan arvioida, ettei sivuliikkeen hallussa ole riittävästi varoja asiakkaiden saatavien maksamiseen tai että varoja on tarkoitus siirtää EU:n ulkopuolelle Suomen ja muiden EU-valtioiden viranomaisten toimivallan ulottumattomiin.

UPL:ssä on eräitä säännöksiä yleisen lainsäädännön alaan kuuluvista asioista. Tällaisia ovat esimerkiksi tilinpäätöstä, kaupparekisterimerkintöjä, toiminimen kirjoittamista, vahingonkorvausvelvollisuutta ja haasteen tiedoksi antamista koskevat säännökset. Näiden säännösten tarpeellisuutta on syytä arvioida varsinkin, jos säännökset on sisällytetty UPL:iin pelkästään informaatiotyistä.

2.3.4 Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika

Talletussuojan muutosdirektiivin edellyttämät muutokset talletussuojan tasoon ja korvausten maksuajaksi sekä menettelyyn on saatettava kansallisesti voimaan. Muutosten tarkoituksena on osaltaan palauttaa finanssikriisin aikana heikentynyt luottamus finanssimarkkinoiden turvallisuuteen. Talletussuojan muutosdirektiivi edellyttää muutoksia pääasiassa korvattavaa määrää, maksuvelvollisuuden alkamista ja korvausten maksamista koskeviin säännöksiin.

2.3.5 Hallinnolliset seuraamukset

Finanssivalvonnan toimivalta määrätä taloudellisia seuraamuksia finanssimarkkinoita koskevien säännösten rikkomisesta on varsin rajoitettu ja rajoitetumpi kuin useimmissa muissa EU:n jäsenvaltioissa. Erityisesti tämä koskee luottolaitos- ja vakuutusyhtiölainsäädännössä asetettujen velvollisuuksien rikkomista, jonka osalta Finanssivalvonnalla ei ole lainkaan valtuuksia määrätä taloudellisia seuraamuksia.

Finanssivalvonnan toimivallan riittävyttä on näiltä osin tarpeen arvioida uudelleen erityisesti ottaen huomioon viimeaikaisen finanssimarkkinakriisin johdosta virinnyt keskustelu tarpeesta yleisesti tehostaa finanssivalvontaa. Lisäksi toisella muutosdirektiivillä muutetun luottolaitosdirektiivin 54 artiklassa korostetaan nimenomaisesti, että jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla on oltava riittävät valtuudet määrätä valvottaville myös taloudellisia seuraamuksia.

Esityksen valmistelun yhteydessä ei ole erityisesti aikataulusyistä ollut mahdollista arvioida yleisemmin koko finanssimarkkinoiden valvontaan sovellettavaa seuraamus-

järjestelmää. Erityisesti taloudellisten seuraamusten taso poikkeaa Suomessa merkittävästi useiden muiden maiden, esimerkiksi Ruotsin, tasosta. Samoin eräillä muilla aloilla, kuten kilpailuvalvonnassa, voidaan Suomeksi soveltaa ankarampia taloudellisia seuraamuksia kuin finanssimarkkinoiden valvonnassa.

Valtiovarainministeriön helmikuussa 2009 asettaman arvopaperimarkkinalainsäädännön kokonaisuudistus -työryhmän tulee asettamispäätöksen mukaan arvioida arvopaperimarkkinasääntelyn noudattamisen laiminlyöntejä koskevan seuraamusjärjestelmän toimivuutta ja tehokkuutta. Työryhmän määräaika päättyy vuoden 2010 lopulla. Lisäksi komissio on valmistelemaan kuluvaan kevään aikana selvitystä hallinnollisen seuraamusjärjestelmän toimivuudesta eri jäsenvaltioissa ja markkinoiden väärinkäyttödirektiivin uudelleen tarkastelu käynnistyy ensi syksynä.

Edellä mainituista syistä koko seuraamusjärjestelmää on tarpeen arvioida myöhemmin erikseen ja huomattavasti laajemmin kuin mikä tämän esityksen valmistelun yhteydessä on ollut mahdollista.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on saattaa voimaan luottolaitosdirektiivin ensimmäisen ja toisen muutosdirektiivin sekä talletussuojadirektiivin muutosdirektiivin pakottavat säännökset. Muutosten tavoitteena on parantaa talletussuojaa, tehostaa rajat ylittävien luottolaitosten ja ryhmittymien valvontaa, parantaa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien varojen laatua, tehostaa suurten asiakasriskien valvontaa, rajoittaa omaisuusarvo-paperistamisesta aiheutuvien riskien leviämistä rahoitusjärjestelmässä sekä ehkäistä riskinottoa lisäävien kannustinjärjestelmien käyttöä luottolaitoksissa ja sijoituspalveluyrityksissä.

Lisäksi esityksellä pyritään tehostamaan ulkomaalaisten luottolaitosten Suomessa toimivien sivuliikkeiden valvontaa erityisesti niiden maksuvalmiuden osalta ja selkeyttämään sivuliikkeitä koskevaa sääntelyä.

3.2 Keskeiset ehdotukset

3.2.1 Vakavaraisuussäntely

Ehdotetuilla säännöksillä pantaisiin täytäntöön direktiivin määräykset arvopaperistettujen omaisuuserien hankkimiseen liittyvistä rajoituksista, sekamuotoisten pääomainstrumenttien lukemisesta omiin varoihin, suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista sekä valvontaviranomaisten yhteistyöstä konsolidoidun vakavaraisuuden valvonnassa.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi direktiivin edellyttämät säännökset siitä, että luottolaitos saa hankkia arvopaperistettuja omaisuuseriä ainoastaan sillä edellytyksellä, että omaisuuserien alkuperäinen luotonantaja, tai jos luovuttaja on muu kuin alkuperäinen luotonantaja, tällainen muu luovuttaja jää vastuuseen vähintään viidestä prosentista luovutettujen omaisuuserien yhteenlasketusta riskistä.

Lakiin lisättäisiin niin ikään direktiivin edellyttämät rajoitukset, jotka koskevat sekamuotoisten pääomainstrumenttien osuutta ensisijaisista omista varoista. Tällaisia pääomainstrumentteja saataisiin lukea ensisijaisiin omiin varoihin joko 15, 35 tai 50 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä riippuen pääomainstrumenttien ominaisuuksista.

Suuria asiakasriskejä koskevia rajoituksia muutettaisiin direktiivin mukaisesti siten, että nykyiset rajoitukset, jotka koskevat muihin konserniyrityksiin kuin luotto- ja rahoituslaitoksiin kohdistuvia asiakasriskejä, samoin kuin suurten asiakasriskien yhteismäärää koskevat rajoitukset kumottaisiin. Lisäksi konsolidointiryhmän ulkopuolisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia asiakasriskejä koskevia rajoituksia tiukennettaisiin niin ikään direktiivin mukaisesti. Asiakasriski ei saisi nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa. Asiakasriski ei kuitenkaan koskaan saisi olla suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista, jollei Finanssivalvonta hakemuksesta erityisestä syystä myönnä luotto-

laitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Lakiin sisällytettäisiin niin ikään säännökset päätöksentekomenettelystä eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten kesken rajat ylittävien konsolidointiryhmien vakavaraisuuden valvonnassa. Ehdotettujen säännösten mukaan emoyrityksen ja tytäryritysten valvonnasta vastaavien valvontaviranomaisten tulisi yhdessä päättää vuosittain tehtävästä konsolidoitua vakavaraisuutta koskevasta valvontaviranomaisen arvioista ja arvion edellyttämistä toimenpiteistä. Jos valvontaviranomaiset eivät pääse asiassa yhteisymmärrykseen neljän kuukauden kuluessa, konsolidoidusta valvonnasta vastaava viranomaislainen saisi tehdä päätöksen yksin.

3.2.2 Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien säntely

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi toisen muutosdirektiivin edellyttämä, luottolaitosdirektiivin muutetun 22 artiklan mukainen lisäedellytys siitä, että luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä on oltava osana luotettavaa hallintoa palkitsemisjärjestelmät ja niitä koskevat käytännöt, jotka edistävät tehokasta riskienhallintaa.

Luottolaitosdirektiivin V liitteen mukaisen, palkitsemisjärjestelmille asetettavien tarkempien vaatimusten täytäntöön panemiseksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi valtuutuslainsäädännös, joka oikeuttaisi valtiovarainministeriön panemaan V liite täytäntöön asetuksella. Luottolaitosdirektiiviin sisältyvät muut liitteet on tähän mennessä pantu täytäntöön pääosin Finanssivalvonnan määräyksillä. Palkitsemisjärjestelmiä koskeva säntely poikkeaa kuitenkin kohdealueeltaan ja luonteeltaan tähän mennessä voimassa olevista direktiivin liitteistä siinä, että säntely ei ole teknisesti tarkkarajaista, sisältää paljon arvionvaraisia seikkoja sekä käsittää yksityisten henkilöiden oikeusasemaan (luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen johto ja henkilöstö, osakkeenomistajien oikeudet) vaikuttavia säännöksiä.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi toisen muutosdirektiivin edellyttämä säännös siitä, että luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä ei saa olla sellaisia palkitsemisjärjestelmiä,

jotka kannustavat liialliseen riskinottoon. Direktiivin liitteen mukaisista palkitsemisjärjestelmille asetettavista tarkemmista vaatimuksista säädettäisiin valtiovarainministeriön asetuksella.

3.2.3 Valvontayhteistyön sääntely

Esityksessä ehdotetaan, että Finanssivalvonnasta annettuun lakiin lisättäisiin ensimmäiseen muutosdirektiiviin perustuvat säännökset luottolaitosten valvontaa koskevasta EU-yhteistyöstä.

Ehdotuksen mukaan Finanssivalvonta voisi pyytää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta ulkomaiselta ETA-valvontaviranomaiselta tai, jollei luottolaitos kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämistä merkittäväksi. Finanssivalvonnan olisi pyrittävä saamaan asiasta yhteinen päätös tämän ulkomaisen valvontaviranomaisen kanssa. Jollei yhteistä päätöstä saada määräajassa aikaan, Finanssivalvonnan olisi itse tehtävä päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Säännöksiä luottolaitosten konsolidoitua valvontaa koskevasta yhteistyöstä täydennettäisiin. Kun Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, Finanssivalvonnan tehtävänä olisi järjestää valvonnassa tarvittavien tietojen kerääminen ja jakaminen sekä yhteistyössä valvontaan osallistuvien muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisten kanssa suunnitella ja järjestää itse valvontatoiminta.

Lakiin ehdotetaan otettaviksi säännökset muutosdirektiivissä tarkoitetuista valvontakollegioista. Finanssivalvonnan olisi perustettava valvontakollegio, jos Finanssivalvonnan valvonnassa olevaan luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluu luottolaitos, joka on saanut toimiluvan toisessa ETA-valtiossa tai jolla on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike. Valvontakollegio olisi niin ikään perustettava, jos Finanssivalvonnan valvonnassa olevalla yksittäisellä luottolaitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike. Näiden luottolaitosten ja sivuliikkeiden toimintaa valvovilla ulkomaisilla ETA-

valvontaviranomaisilla olisi oikeus osallistua valvontakollegioon. Tarvittaessa Finanssivalvonta voisi kutsua valvontakollegioon myös ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia sekä Finanssivalvontaa vastaavia muiden kuin ETA-valtioiden valvontaviranomaisia. Valvontakollegion tehtävänä olisi helpottaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa luottolaitosten ja niiden sivuliikkeiden valvonnassa. Finanssivalvonta vahvistaisi valvontakollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset menettelyt ja toimintaperiaatteet sekä kutsuisi valvontakollegion kokoukset koolle ja toimisi kokousten puheenjohtajana.

Lisäksi Finanssivalvonnasta annettuun lakiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat jäljempänä ehdotettavasta ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä UPL:sta luottolaitostoinnasta annettuun lakiin.

3.2.4 Ulkomaisia luottolaitoksia koskeva sääntely

Esityksessä ehdotetaan, että UPL kumottaisiin ja että vastaavat säännökset ulkomaisista luottolaitoksista lisättäisiin luottolaitostoinnasta annettuun lakiin. Samalla nykyistä sääntelyä tarkistettaisiin eräiltä osin.

Ulkomaisia rahoituslaitoksia koskevat erityissäännökset poistettaisiin tarpeettomina.

Säännökset toimiluvan myöntämisestä kolmannen maan luottolaitokselle saatettaisiin paremmin vastaamaan kotimaisia luottolaitoksia koskevia vaatimuksia. Tämän mukaisesti vaadittaisiin muun muassa, että luottolaitoksen sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti. Sivuliikkeellä tulisi olla jatkuvasi käytettävissään varoja vähintään viisi miljoonaa euroa. Vaatimus koskisi sekä toimiluvan hakemisajankohtaa että jatkuvaa toimintaa.

Luottolaitostoinnasta annettuun lakiin ehdotetaan otettavaksi säännökset kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä. Ehdotus vastaa soveltuvin osin kotimaisia luottolaitoksia koskevaa sääntelyä. Päätöksen toiminnan keskeyttämisestä tekisi kuitenkin Finanssivalvonta eikä valtiovarainministeriö.

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeiden valvonnan tehostamiseksi luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin ehdotetaan otettavaksi säännökset sivuliikkeen maksuvalmiudesta ja asiakastietojärjestelmistä. Säännökset koskisivat sekä ulkomaisia ETA-luottolaitoksia että kolmannen maan luottolaitoksia. Lakiin ehdotetaan myös lisättäväksi vaatimus siitä, että ulkomaisen luottolaitoksen olisi markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotimaansa.

Esityksessä myös ehdotetaan, että UPL:sta siirrettäisiin luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin yleisen lainsäädännön alaan kuuluvia tarkentavia säännöksiä esimerkiksi kaupparekisterimerkinnöistä, tiedoksiannoista ja vahingonkorvausvastuusta. Sekä ulkomaisen luottolaitoksen itsensä että sen asiakkaiden ja valvonnan kannalta on perusteltua, että nämä säännökset löytyvät luottolaitostaista eivätkä jää yleisen lain tulkinnan varaan.

3.2.5 Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika

Esityksessä ehdotetaan talletussuojan muutostdirektiivin edellyttämällä nostettavaksi korvattavan talletuksen enimmäismäärä nykyisestä 50 000 eurosta 100 000 euroon, lyhentämällä korvausten maksamiselle myönnettävää enimmäisaikaa kolmesta kuukaudesta 20 työpäivään sekä lyhentämällä talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkamista koskevan Finanssivalvonnan päätöksen antamiselle asetettua määräaikaa 21 työpäivästä viiteen työpäivään. Muutokset on pantava kansallisesti täytäntöön 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

3.2.6 Hallinnolliset seuraamukset

Finanssivalvonnan oikeus määrätä rikemaksu ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan kaikkia tilanteita, joissa valvottava laiminlyö Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 2 tai 3 momenttiin perustuvan lakisääteisen velvollisuutensa toimittaa Finanssivalvonnalle säännöllisesti valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja tai muita tietoja, jotka on

säädetty tai määrätty toimitettavaksi Finanssivalvonnan laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi. Rikemaksu voitaisiin siten määrätä ainoastaan säännöllisen raportointivelvollisuuden rikkomisesta. Yksittäisten tietopyyntöjen noudattamisen tehostamiseksi Finanssivalvonta voisi määrätä, kuten nykyisinkin, uhkasakon. Toimivallan rajaaminen säännölliseen tietojenantovelvollisuuteen on perusteltua erityisesti sen vuoksi, että tällaisen tietojenantovelvollisuuden sisältö ja määräajat on yksityiskohtaisesti määritelty Finanssivalvonnan määräyksissä ja velvollisuuden laiminlyönti siten yleensä objektiivisesti osoitettavissa.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

4.1.1 Vaikutukset julkiseen talouteen.

Esityksellä ei ole välittömiä vaikutuksia julkiseen talouteen. Ehdotetut säännökset edistävät kuitenkin osaltaan rahoitusmarkkinoiden vakautta ja siten vaikuttavat välillisesti julkiseen talouteen myönteisellä tavalla, koska lisääntynyt vakaus kotimaisilla rahoitusmarkkinoilla vähentää valtion taseriskiä mahdollisten epäsuorien vastuiden vähene- misen johdosta.

4.1.2 Vaikutukset yrityksiin

Vakavaraisuussäätely

Ehdotetut säännökset sekamuotoisten pääomainsstrumenttien sisällyttämisestä omiin varoihin rajoittaisivat nykyistä enemmän luottolaitoksen pääomarakennetta. Luottolaitos, jonka vakavaraisuutta uusi säännös lain tullella voimaan muuttaisi, joutuisi muuttamaan pääomarakennettaan ja/tai saataviensa rakennetta, jotta vakavaraisuus pysyisi laskennallisesti samana. Tämä nostaa yleisesti pääoman tuottovaatimusta, joka näkyy todennäköisesti antolainauksen kallistumisena sekä luottolaitoksen saamista tuottovaatimuksen kohoamisena. Tuottovaatimuksen

nousuun liittyy aina myös riskin kasvaminen, jolloin lopullinen vaikutus riippuu sekä saamiserien suhteellisista riskipainoista, että luottolaitoksen riskienhallintamalleista. Suomessa toimivien luottolaitosten vakavaraisuus ei ole tällä hetkellä kriittisesti riippuvainen sekamuotoisten pääomainstrumenttien osuudesta omista varoista, joten vaikutukset jäänevät vähäisiksi.

Arvopaperistettuja omaisuuseriä koskeva ehdotettu sääntely vähentää taloudellisia kannusteita riskien siirtoon luottolaitoksen taseesta muille toimijoille, sillä ehdotus ei mahdollistasi enää jatkossa täydellistä riskien paketoitua ja edelleen myyntiä monimutkaisten luottojohdannaisten osalta. Taloudelliset vaikutukset jäävät vähäisiksi, koska edellä mainittuja instrumentteja ei juurikaan käytännössä ole Suomessa toimivien luottolaitosten taseissa.

Suuria asiakasriskejä koskeva ehdotus rajoittaisi mahdollisuuksia riskikeskittymien syntymiseen, jolla on myönteinen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Suomen osalta merkittäviä ongelmia ei ole havaittu, joten ehdotus ei vaikuttaisi olennaisesti Suomessa toimiviin luottolaitoksiin. Siltä osin kuin luottolaitoksiin kohdistuvaan vastapuoliriskiä sovellettavia rajoituksia ehdotetaan kiristettäväksi, ehdotus saattaa kuitenkin edellyttää muutoksia sellaisten liikepankkien toimintamalleihin, jotka toimivat paikallispankkien keskusrahallaitoksina, koska paikallispankkien ja niiden keskusrahallaitoksena toimivien pankkien keskinäisiä eriä ei direktiivin mukaan enää pääsääntöisesti saisi jättää asiakasriskirajoitusten ulkopuolelle. Ehdotetuilla säännöksillä on kuitenkin pyritty käyttämään hyväksi täysimääräisesti direktiivin sallima jousto, mikä osaltaan lieventää tällaisille pankeille ehdotetuista muutoksista aiheutuvaa kustannusvaikutusta.

Johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmien sääntely kannustaisi luottolaitoksia vähemmän lyhyen aikavälin tuloksesta riippuvaan palkitsemismenettelyyn, jolloin henkilöstön tulisi sitoutua luottolaitoksen tuloksentekokykyyn ja maksuvalmiuden säilyttämiseen myös pitkällä aikavälillä. Suomessa palkitsemismenettelyt ovat olleet maltillisia, joten sääntely ei rajoittaisi juurikaan nykyistä palkitsemispolitiikkaa.

Rajat ylittävän luottolaitostoiminnan valvontaa koskevat ehdotukset

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustamista koskevat ehdotukset vaikuttavat lähinnä kotivaltiossa toimivan luottolaitoksen varojen kohdentamiseen siltä osin kuin laissa ehdotetaan sivuliikkeelle velvollisuutta pitää Suomessa käytettävissään tietty määrä varoja. Ehdotuksella ei ole tältä osin välittömiä taloudellisia vaikutuksia, koska Suomessa ei ole tällä hetkellä yhtään kolmannelta maasta olevan luottolaitoksen sivuliikettä. Ehdotus lisää toisaalta Suomen rahoitusmarkkinoiden vakautta ja edistää siten markkinoiden toimintaa terveellä tavalla, jos myöhemmin Suomen markkinoille sijoittautuu kolmansista maista olevia luottolaitoksia.

Muut sivuliikkeiden valvontaa koskevat ehdotetut säännökset eivät aiheuta toimialalle merkittäviä kustannuksia.

Talletussuojan taso ja korvausten maksuaika

Alustavien laskelmien mukaan talletussuojan tason korottaminen 50 000 eurosta 100 000 euroon johtaisi korvattavien talletusten määrän 17 prosenttiyksikön kasvuun. Korvattavien talletusten määrä oli vuoden 2008 lopussa noin 58 miljardia euroa. Suojan tason korotuksen vaikutus olisi näin ollen noin 10 miljardia euroa. Talletussuojarahaston kannatusmaksujen arvioidaan kasvavan samassa suhteessa. Kannatusmaksujen suuruus vuoden 2009 lopussa oli 58,5 miljoonaa euroa.

Talletussuojarahastolle asetetun talletusten takaisinmaksua koskevan määräajan lyhentäminen edellyttäne investointeja tai ainakin muutoksia tietojenvaihtojärjestelmiin. Lisäksi talletussuojarahaston varojen hoidon näkökulmasta saattaa takaisinmaksuajan lyhentäminen vaikuttaa rahaston sijoitusten maturiteetteihin, millä voi olla sijoitusvarallisuuden tuottoa alentava vaikutus.

4.1.3 Vaikutukset kotitalouksiin

Kotitalouksiin ehdotukset voivat jossain määrin vaikuttaa välillisesti korkokustannusten kasvuna, sillä vakavaraisuussääntelyn ki-

ristyminen on omiaan nostamaan antolainauskorkoja pitkällä aikavälillä.

Talletussuojaa koskevat ehdotukset parantavat tallettajien asemaa, koska talletussuojan yläraja nousee ja korvattavien talletusten takaisinmaksuaika lyhenee.

4.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Ehdotukset rajat ylittävän luottolaitostoinnin tehostamisesta sekä ehdotetut uudet sääntelyn ja valvonnan kohteet kuten johdon palkitsemisjärjestelmät ja arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevien rajoitusten valvonta lisäävät jossakin määrin Finanssivalvonnan tehtäviä ja siten sen kustannuksia. Ehdotusten ei kuitenkaan arvioida edellyttävän henkilöstön lisäystä Finanssivalvonnan. Myöskään ehdotetusta valvontaviranomaisten kansainvälisen yhteistyön ei arvioida aiheutuvan merkittäviä lisäkustannuksia, koska säännöksillä lähinnä muodollistetaan jo nykyisin noudatettuja yhteistyöjärjestelyjä.

5 Asian valmistelu

5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Esitys perustuu osittain valtiovarainministeriön työryhmämuistioon Rajat ylittävän valvonnan kehittäminen (valtiovarainministeriön julkaisuja 34/2009).

5.2 Lausunnot ja niiden huomioonottaminen

Hallituksen esitystä koskevasta luonnoksesta pyydettiin lausunnot oikeusministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, Suomen Pankilta, Finanssivalvonnalta, ja Finanssialan keskusliitto FK ry:ltä, talletussuojarahastolta, Säästöpankkiliitto ry:ltä, Paikallisuuspankkiliitto ry:ltä ja OP-Keskus osk:lta. Lausunto saatiin lisäksi Aktia Pankki Oyj:ltä. Yhteensä lausuntoja saatiin kymmenen kappaletta. Lausunnoista on laadittu yhteenvedo.

Lausuntopalaute ei antanut aihetta merkittävästi muuttaa lausunnolla ollutta ehdotusta.

6 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Eduskunnan käsiteltävänä on parhaillaan hallituksen esitys laiksi eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain muuttamisesta (HE 69/2010 vp). Tämän esityksen 13. lakiehdotuksen 6 § on tarpeen eduskuntakäsittelyssä sovittaa yhteen mainitun hallituksen esityksen 1. lakiehdotuksen kanssa.

Eduskunnan käsiteltävänä on lisäksi hallituksen esitys valmiuslaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 3/2008 vp). Tuossa esityksessä ehdotetaan muutettavaksi nyt kumottavaksi ehdotetun UPL:n 13 a §:ää. Eduskunta on hyväksynyt lakiehdotukset lähemmäksi ensimmäisiin eduskuntavaalien jälkeisiin valtiopäiviin.

Euroopan komission on syyskuussa 2009 antanut ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta, KOM(2009) 501—503 lopullinen. Komission ehdotuksen mukaan nämä viranomaiset, jotka toimisivat EU:n eliminä, korvaisivat Finanssivalvonnasta annetun lain 3 §:n 3 momentin 7 kohdassa mainitut Euroopan pankkivalvojen komitean, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean ja Euroopan vakuutusvalvojen komitean. Komission ehdotukset liittyvät Finanssivalvonnasta annettuun lakiin lisättäviksi ehdotettuihin 3 §:n uuteen 4 momenttiin ja uuteen 65 c §:ään.

Osa ehdotetuista lainmuutoksista perustuu finanssikriisistä johtuvaan mittavaan finanssimarkkinoiden kansainväliseen sääntelyuudistukseen. Hallituksen tarkoituksena on antaa lähimmän vuoden kuluessa joukko lisäehdotuksia, joilla pannaan täytäntöön loput kansainvälisellä tasolla sovituista uudistuksista.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki luottolaitostoiminnasta

1 §. Lain tarkoitus. Lain soveltamisalaa ehdotetaan laajennettavaksi siten, että laki koskisi myös Suomessa toimivien ulkomaisen luottolaitosten toimintaa. Samalla kumotaisiin, kuten jäljempänä esitetään, laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa.

Lain 1 §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi *2 momentti*, jossa mainittaisiin ne lain säännökset, joita suoraan sovellettaisiin ulkomaisiin luottolaitoksiin. Lakiin lisättäisiin ulkomaisia luottolaitoksia koskevat neljä uutta lukua (3a, 3 b, 10 a ja 10 b luku) sekä talletussuojaa koskevaan 7 lukuun uusi väliotsikko ja sen alle kuusi pykälää. Lisäksi lain 1 lukuun lisättäisiin uusia määritelmiä koskevia ja eräitä muita säännöksiä.

Ulkomaisia rahoituslaitoksia koskevasta erityissääntelystä luovuttaisiin yleisperustelujen jaksossa 2.3.3. mainituista syistä. Ulkomaiset rahoituslaitokset sisältyvät 15 §:ssä olevaan rahoituslaitoksen määritelmään. Rahoituslaitoksia koskeva sääntely kattaa lähinnä tilanteet, joissa rahoituslaitokset kuuluvat luottolaitosten konsolidointiryhmään. Laissa ei ole asetettu mitään erityisiä vaatimuksia rahoituslaitosten toiminnan aloittamiselle tai toiminnalle. Ehdotuksen mukaan tilanne tulisi olemaan sama ulkomaisen rahoituslaitosten kohdalla.

8 §. Luottolaitos. Pykälän *1 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi tarkennus, jonka mukaan luottolaitos on yritys, jolla on tämän lain 3 luvun mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Muutos johtuu siitä, että myös kolmannen maan luottolaitoksella voisi olla tämän lain mukainen toimilupa, josta ehdotetaan säädettäväksi lain 3 b luvussa. Pykälän *2 momentti* vastaa nykyisen 8 §:n 2 momenttia.

Lain luottavuuden parantamiseksi pykälään ehdotetaan lisättäväksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen ja kolmannen maan luottolaitoksen määritelmät. Pykälän *3 momentin*

mukaan *ulkomaisella ETA-luottolaitoksella* tarkoitettaisiin ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa ja jolle kyseisen valtion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan luottolaitostoimintaan. Pykälän *4 momentin* mukaan *kolmannen maan luottolaitoksella* tarkoitettaisiin vastaavasti ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa valtiossa kuin ETA-valtiossa ja kyseisessä valtiossa myönnetty toimilupa luottolaitostoimintaan.

13 a §. Kotivaltio. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 13 a §, joka sisältää kotivaltion määritelmän. Määritelmää tarvitaan lain selkeyttämiseksi, kun lain soveltamisalaa ehdotetaan lisättäväksi ulkomaiset luottolaitokset. Kotivaltioon viitataan muun muassa jäljempänä ehdotettavassa uudessa 11 a luvussa. Pykälän mukaan *kotivaltiolla* tarkoitettaisiin tässä laissa valtiota, jossa ulkomaisella luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka ja jonka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luottolaitokselle toimiluvan.

13 b §. Sivuliike. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 13 b §, jossa määriteltäisiin sivuliike. Määritelmä perustuu luottolaitosdirektiivin 4 artiklan 3 kohtaan. Direktiivin mukaan sivuliikkeellä tarkoitetaan luottolaitoksen muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia. Mikäli luottolaitoksella on samassa jäsenvaltiossa useita tällaisia toimipaikkoja, niiden katsottaisiin direktiivin mukaisesti kuuluvan samaan sivuliikkeeseen. Kullakin luottolaitoksella voisi siten yhdessä jäsenvaltiossa olla ainoastaan yksi laissa tarkoitettu sivuliike.

16 b §. Arvopaperistaminen. Nykyisessä 61 §:ssä oleva arvopaperistamisen määritelmä ehdotetaan siirrettäväksi omaksi pykäläkseen lain muiden määritelmien yhteyteen, koska määritelmään viitattaisiin mainitun lainkohdan lisäksi myös ehdotetussa uudessa 35 a §:ssä. Lain asiasisältö ei muuttuisi.

19 §. *Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen.* Voimassa olevan 19 §:n mukaan muu kuin luottolaitos ei saa harjoittaa liiketoimintaa, jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja muulla tavoin kuin laskemalla liikkeeseen arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettuja arvopapereita, jollei 20 §:ssä toisin säädetä. Koska ulkomaiset luottolaitokset liittäisiin lain soveltamisalaan, lain 19 §:ää tulisi täsmentää. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi *2 momentti*, jonka mukaan 1 momentissa säädetty yksinoikeus takaisin maksettavien varojen vastaanottamiseen koskee myös ulkomaisia luottolaitoksia.

20 §. *Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset.* Pykälässä säädetään poikkeuksista 19 §:n mukaiseen yksinoikeuteen. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi edellä 19 §:ään ehdotetun uuden 2 momentin johdosta siten, että 20 §:n 1 momentista poistettaisiin viittaus ulkomaisia luottolaitoksia koskevaan erillissääntelyyn.

Pykälän *2 ja 3 momenttia* muutettaisiin siten, että momenteissa tarkoitettuja takaisinmaksettavia varoja saisi vastaanottaa myös julkisoikeudellinen yhteisö.

21 §. *Toiminimi.* Pykälään lisättäisiin selvyuden vuoksi uusi *4 momentti*, jossa viitattaisiin laissa jäljempänä ehdotettaviin ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa käytettävää toiminimeä koskeviin erityissääntöksiin.

3 a luku **Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen**

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 a luku. Luvussa säädettäisiin UPL:ia vastaavasti ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustamisesta ja palvelujen tarjoamisesta Suomeen.

29 a §. *Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 a §. Pykälä sisältäisi yleissään-

nöksen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen oikeudesta perustaa sivuliike Suomeen tai muuten tarjota Suomessa luottolaitoksen toimilupaan sisältyviä 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja. Pykälä vastaa UPL:n 3 §:ää, ja se perustuu luottolaitosdirektiivin 23 artiklaan.

UPL:ssa käytetään ulkomaisen luottolaitoksen kiinteästä toimipaikasta Suomessa käsitettä sivukonttori. Ehdotuksen mukaan laissa käytettäisiin ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin asemesta käsitettä sivuliike. Ehdotettu käsite on yhdenmukainen lain 10 luvun sekä Finanssivalvonnasta annetun lain käsitteiden kanssa. Myös ulkomaisten rahastoyhtiöiden ja ulkomaisten sijoituspalveluyritysten kohdalla käytetään laissa käsitettä sivuliike.

29 b §. *Sivuliikkeen perustamisesta ilmoittaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 b §. Pykälä sisältäisi UPL:n 5 §:ää vastaavat säännökset siitä, miten ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustamisesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ehdotettu pykälä perustuu luottolaitosdirektiivin 25 artiklan 2 ja 3 kohtaan sekä 26 artiklan 3 kohtaan.

29 c §. *Sivuliikkeen toiminnan aloittaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi UPL:n 6 §:ää vastaava uusi 29 c §.

29 d §. *Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 d §. Pykälän mukaan Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää sivuliikkeen toiminnan jatkaminen kokonaan tai osittain säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä. Pykälä sisältää UPL:n 7 §:ää asiallisesti vastaavan, mutta täsmällisemmän viittauksen Finanssivalvonnasta annettuun lakiin. Pykälästä seuraa, että Finanssivalvonta voisi kieltää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä ottamasta vastaan uusia talletuksia ja tekemästä uusia sopimuksia. Momentti ei sen sijaan mahdollista nykyisten tallettajien varojen jäädyttämistä eikä maksujen keskeyttämistä, koska tällaiset valtuudet kuuluvat tervehdyttämisen ja likvidaadidirektiivin mukaan ainoastaan luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:n 4 momentin 1 kohdan mukaan Finanssivalvonta voi ryhtyä sanotun pykälän 3 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin välittö-

mästi, jos sivuliike laiminlyö noudattaa sitä koskevia finanssimekanismeita koskevia säännöksiä tai niiden nojalla annettuja määräyksiä tai sivuliikkeen toimintaa koskevia sääntöjä ja toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä yleisen edun turvaamiseksi. Säännös koskee kaikkia Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuja ulkomaisia ETA-sivuliikkeitä, ja sitä on tulkittava ottamalla huomioon kunkin finanssitoimialan EU-direktiivin tarkemmat säännökset. Esimerkiksi luottolaitosdirektiivin 33 artiklan 1 kohdan mukaan isäntävaltion valvontaviranomainen voi toteuttaa varotoimet suojellakseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan.

3 b luku **Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen**

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 b luku. Luvussa säädettäisiin UPL:n säännöksiä vastaavasti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustamisesta ja edustuston avaamisesta. Luottolaitosdirektiivi ei sisällä yksityiskohtaisia säännöksiä siitä, millaisin edellytyksin jäsenvaltiot voivat antaa toimiluvan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle. Direktiivin 38 artiklan 1 kohta ainoastaan edellyttää, että kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeitä ei saa kohdella lievemmin kuin ulkomaisten ETA-luottolaitosten sivuliikkeitä. Toisaalta palvelukaupan vapauttamista koskevista kansainvälisistä velvoitteista seuraa, että ulkomaisille rahoituspalveluntarjoajille saa asettaa vain niiden valvonnan kannalta tarpeellisia rajoituksia, jotka eivät saa olla ankarampia kuin vastaaville kotimaisille palveluntarjoajille asetetut vaatimukset.

29 e §. Sivuliikkeen perustaminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 e §. Pykälä sisältäisi UPL:n 8 §:ää vastaavan yleissäännöksen kolmannen maan luottolaitoksen mahdollisuudesta perustaa sivuliike Suomeen.

Pykälän *1 momentin* mukaan sivuliikkeen perustamisen edellytyksenä olisi, että sivuliikkeelle myönnetään 29 e §:n mukainen toimilupa. Toimiluvan saanut sivuliike saisi tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja.

Pykälän *2 momentin* mukaan kolmannen maan luottolaitoksella voisi lisäksi olla Suomessa edustusto. Vastaava säännös on UPL:n 8 §:n 2 momentissa.

29 f §. Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 f §, joka sisältäisi säännökset toimiluvan hakemisesta kolmannen maan luottolaitokselle. Pykälä korvaisi nykyisen UPL:n 9 §:n 1 momentin.

Pykälän *1 momentin* mukaan kolmannen maan luottolaitoksen olisi haettava Suomeen perustettavaa sivuliikettä varten toimilupa Finanssivalvonnalta. Selvyyden vuoksi momentissa todettaisiin, että toimilupa tarvitaan luottolaitostoimintaa varten. Luottolaitostoiminta on määritelty lain 4 §:ssä. Hakemuksesta olisi pyydetty lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos sivuliike tarjoaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalveluja.

Pykälän *2 ja 3 momentissa* säädettäisiin hakemukseen liitettävistä selvityksistä.

Pykälän *4 momentin* mukaan tarkemmat säännökset hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä hakemukseen liitettävistä selvityksistä annettaisiin valtiovarainministeriön asetuksella.

29 g §. Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 g §, joka sisältäisi säännöt toimiluvan myöntämisestä kolmannen maan luottolaitoksen Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin toimiluvan myöntämisen tarkemmista edellytyksistä. Nämä edellytykset määriteltäisiin täsmällisemmin kuin voimassa olevassa UPL:ssa. Ensinnäkin edellytettäisiin UPL:n mukaisesti, että luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti poikkea suomalaisille luottolaitoksille sallitusta toiminnasta.

Toiseksi edellytettäisiin, että luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä fi-

nanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia.

Kolmantena edellytyksenä toimiluvan saamiseksi olisi, että luottolaitoksen vakava-raisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksista. Sivuliikkeen asiakkaiden kannalta on tärkeä varmistaa, että luottolaitos toimii taloudellisesti vakaalla pohjalla ja täyttää EU:ssa hyväksytyt riittävät vaatimukset ainakin pääosin.

Neljänneksi vaadittaisiin nykyisen UPL:n tavoin, että luottolaitosta valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti. Tämän mukaisesti kotivaltiossa olisi oltava kansainväliset suositukset täyttävä itsenäinen valvontaviranomainen, jolla on riittävät resurssit ja riittävä ammattitaito tehtäviensä hoitamiseen.

Viidentenä vaatimuksena olisi, että sivuliikkeellä on sivuliikkeen perustamista ja toiminnan harjoittamista varten Suomessa vähintään viisi miljoonaa euroa sellaisia varoja, jotka voidaan tarvittaessa ulosmitata ulkomaisen luottolaitoksen velasta. Tämä on uusi vaatimus Suomen lainsäädännössä. Määrältään se on sama kuin lain 44 §:n mukaisesti suomalaiselta talletuspankilta edellytetty osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman määrä. Varojen siirtäminen sivuliikkeen käytettäväksi Suomeen osoittaa, että sivuliikkeen toiminta suunnitellaan vakaalle pohjalle ja että toimintaa harjoitetaan tallettajien edut turvaavalla tavalla.

Lisäksi momentissa edellytettäisiin, että sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja että sivuliikkeen johtaja täyttää 40 §:ssä luottolaitoksen johdolle säädetyt yleiset sopivuus- ja luotettavuusvaatimukset.

Pykälän 2 momentin mukaan toimilupapäätökseen sovellettaisiin 23 §:n säännöksiä kotimaisten luottolaitosten toimilupapäätöksistä. Ensinnäkin tämä tarkoittaa, että Finanssivalvonnan on annettava toimilupapäätös kuuden kuukauden määräajassa hakemuksen ja asian ratkaisemiseen tarvittavien asiakirjojen saapumisesta, viimeistään kuitenkin 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Määräajan asettaminen ha-

kemuksen käsittelylle vastaa kansainvälisiä periaatteita.

Lain 23 §:n 2 momentin soveltamisesta seuraa, että Finanssivalvonta voisi hakijaa kuultuaan asettaa toimilupaan luottolaitoksen liiketoimintaa koskevia, valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja.

Jos toimilupapäätöstä ei ole tehty määräajassa, hakija voisi tehdä asiasta valituksen siten kuin 23 §:n 3 momentissa säädetään.

Lisäksi momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi kymmenen työpäivän kuluessa toimilupahakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu määräajasta ja 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu valitusmahdollisuudesta. Tältäkin osin sääntely vastaa kansainvälisiä periaatteita.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonnan olisi ilmoitettava toimiluvan myöntämisestä Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkivalvojen komitealle. Ilmoitusvelvollisuudesta säättäminen perustuu luottolaitosdirektiivin 38 artiklan 2 kohtaan.

Pykälän 4 momentin mukaan toimilupa oikeuttaa harjoittamaan toimintaa yhdessä tai useammassa toimipaikassa. Säännös on sama kuin UPL:n 9 §:n 3 momentti.

29 h §. Toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen. Lakiin ehdotetaan liisättäväksi uusi 29 h §.

Pykälän 1 momentti sisältäisi yhdenmukaisesti UPL:n 10 §:n kanssa viittauksen Finanssivalvonnasta annettuun lakiin. Momentin mukaan toimiluvan mukaisen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Lisäksi momentissa ehdotetaan selvyuden vuoksi säädettäväksi, että Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, kun kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi Finanssivalvonnalle velvollisuus ilmoittaa toimiluvan peruuttamisesta. Momentin mukaan ilmoitus olisi tehtävä Euroopan komissiolle, Euroopan pankkivalvojen komitealle, talletussuojarahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luot-

tolaitos on rahaston jäsen. Lisäksi Finanssivalvonnan olisi ilmoitettava toimiluvan peruuttamisesta muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille siten kuin jäljempänä 166 f §:ssä ehdotetaan säädettäväksi.

29 i §. *Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 i §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan lopettamisesta, kun Finanssivalvonta on peruuttanut sivuliikkeen toimiluvan. Ehdotettu säännös korvaisi UPL:n 10 a §:ässä olevan säännöksen.

Pykälän 1 momentin mukaan sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava, kun Finanssivalvonta on peruuttanut sivuliikkeen toimiluvan. Toiminnan lopettaminen tarkoittaisi sitä, että sivuliike ei voi enää vastaanottaa uusia talletuksia eikä tehdä uusia sopimuksia. Säännös ei estäisi sivuliikettä ryhtymästä tarpeellisiin toimenpiteisiin ennen lopettamista tehtyjen sitoumuksen asianmukaiseksi täyttämiseksi, esimerkiksi muuttamasta omaisuuttaan rahaksi ja suorittamasta eräänntyneitä maksuja. Momentin mukaan Finanssivalvonnalla olisi Finanssivalvonnasta annetun lain mukaiset toimivaltuudet valvoa sivuliikettä myös toimiluvan peruuttamisen jälkeen siihen saakka, kunnes tallettajien saamiset on maksettu 2 momentin mukaisesti. Finanssivalvonta voisi siten esimerkiksi asettaa asiamiehen valvomaan talletusten takaisinmaksua.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin ulkomaisen luottolaitoksen velvollisuudesta viivytyksettä ilmoittaa toiminnan lopettamisen jälkeen sivuliikkeen velkojille, mukaan lukien tallettajat, miten velkoja voi saada maksun eräänntyneestä saatavastaan, sekä velallisille, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa velvoitteensa. Ilmoituksesta olisi siten käytävä ilmi muun muassa se, miten tallettaja voi nostaa talletuksensa. Säännöstä sovellettaisiin velkoihin ja velallisiin, joiden kanssa ulkomainen luottolaitos on tehnyt sopimuksen sivuliikkeen välityksellä. Finanssivalvonta antaisi tarvittaessa tarkempia määräyksiä momentin soveltamisesta.

Pykälän 3 momentin mukaan pykälää olisi sovellettava myös sivuliikkeen toiminnan osittaiseen rajoittamiseen.

29 j §. *Edustuston avaaminen ja toiminta.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 j §, jossa nykyisen UPL:n 11 §:n tavoin säädettäisiin kolmannen maan luottolaitoksen edustuston avaamisesta Suomeen ja edustuston toiminnasta. Pykälän 1 momentin mukaan luottolaitoksen olisi ennen edustuston avaamista ilmoitettava siitä Finanssivalvonnalle. Momentissa säädettäisiin myös tiedoista, jotka on käytävä ilmi ilmoituksesta.

Pykälän 2 momentin mukaan edustusto ei saisi harjoittaa 30 §:ssä tarkoitettuja toimia. Edustusto ei siten saisi vastaanottaa talletuksia eikä harjoittaa muutakaan talletuspankille sallittua liiketoimintaa. Edustuston tarkoituksena on esitellä ulkomaisen luottolaitoksen palveluja ja edistää liikesuhteiden solmimista. Edustuston kohderyhmiä voivat olla esimerkiksi suomalaiset yritykset, joilla on liiketoimintaa ulkomaisen luottolaitoksen kotivaltiossa. Momentti vastaisi nykyistä lakia.

Pykälän 3 momentin mukaan edustusto saisi aloittaa toimintansa tehtyään 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen.

29 k §. *Edustuston toimintaoikeuksien peruuttaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 29 k §. Pykälän mukaan Finanssivalvonta voisi pykälässä mainituissa tapauksissa kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa. Toiminta voidaan tapauksen mukaan kieltää kokonaan tai osittain. Pykälä vastaa UPL:n 12 §:ää.

4 Luku **Luottolaitostoiminnan yleiset edellytykset**

35 a §. *Arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevat rajoitukset.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 35 a §, jossa säädettäisiin direktiivin 122 a artiklaa vastaavasti arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevista rajoituksista. Artiklan pääsäännön mukaan luottolaitos ei saa hankkia sellaisia arvopaperistettuja omaisuuseriä, joihin liittyvästä riskistä arvopaperistamisen toteuttaja ei ole jättänyt itselleen vähintään viittä prosenttia. Finanssivalvonta antaisi 93 §:n nojalla tarvittavat, direktiivin mukaiset tarkemmat säännökset pykälän soveltamisesta. Näihin

määräyksiin olisi erityisesti sisällytettävä direktiivin 122a artiklan mukaiset tarkemmat määräykset 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen indeksiin perustuvien järjestelyjen, syndikoitujen luottojen, ostettujen myyntisaamisten ja luottojohdannaissopimusten tarkemmasta määrittelystä.

36 §. Toimipaikat. Lain 36 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että pykälästä poistettaisiin nykyinen toinen ja kolmas virke, joissa viitataan sivuliikkeisiin. Muutos johtuu sivuliikkeen määritelmää koskevasta ehdotuksesta uudeksi 13 b §:ksi.

5 Luku **Luottolaitostoiminnan taloudelliset edellytykset**

45 §. Ensisijaiset omat varat. Pykälän 1 momentin 4 kohdan terminologiaa muutettaisiin vastaamaan paremmin direktiivissä omaksuttua terminologiaa. Finanssivalvonta antaisi 93 §:n nojalla tarvittavat, direktiivin mukaiset tarkemmat säännökset niistä pääomainsstrumenteista, joita kohdassa tarkoitetaan. Lisäksi 8 ja 9 kohdassa oleva viittaus Rahoitustarkastukseen muutettaisiin viittaukseksi Finanssivalvontaan.

Pykälän nykyistä 3 momenttia, joka jäljempänä ehdotetun mukaisesti siirtyisi 4 momentiksi, ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettujen muut erät kuin käyttämättömät voittovarot saataisiin lukea ensisijaisiin omiin varoihin ainoastaan momentissa säädetyin edellytyksin. Muutos on tarpeen, koska mainitussa kohdassa tarkoitettuun vapaan omaan pääoman rahastoon voi sisältyä voittovarojen lisäksi myös luottolaitokseen sijoitettua pääomaa, jota tulisi kohdella samalla tavoin kuin kohdissa 1—5 tarkoitettua sijoitettua pääomaa. Momentissa tarkoitettuna osinkoon ja korkoon rinnastettavana muuna hyvityksenä pidettäisiin myös hyvityksen antamista luottolaitoksen osakkeina tai niihin oikeuttavina oikeuksina.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti muutettuna sekä nykyiset 4—6 momentti siirtyvät 4—7 momentiksi. Pykälässä säädettäisiin direktiiviin lisätyn 66 artiklan 1a kappaleen mukaisista määrällisistä rajoituksista

sekamuotoisen pääoman lukemiselle ensisijaiseen omaan pääomaan. Pääomainsstrumentin ominaisuuksista riippuen sekamuotoista pääomaa saisi olla pääsääntöisesti enintään 35 % ensisijaisten omien varojen määrästä. Jos pääomainsstrumenttiin liittyy velvollisuus vaihtaa ne osake- tai osuuspääomaksi, raja olisi kuitenkin 50 %. Jos luottolaitoksella on sekä tällaista että muuta sekamuotoista pääomaa, sekamuotoisen pääoman yhteismäärä ei saisi ylittää 50 %:a. Lisäksi sellaisten sekamuotoisten pääomainsstrumenttien yhteismäärä, joihin liittyy direktiivissä tarkemmin määriteltyjä kannusteita maksaa instrumentti ennenaikaisesti takaisin, saisi olla enintään 15 % ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Momentissa tarkoitettujen suhdeluvut laskettaisiin ottaen huomioon ensisijaisista omista varoista 48 §:n 1 momentin mukaisesti tehtävät vähennykset. Finanssivalvonta antaisi tältäkin osin 93 §:n nojalla tarvittavat, direktiivin mukaiset tarkemmat säännökset momentin soveltamisesta.

46 §. Toissijaiset omat varat. Pykälän 1 momentin 3 kohtaa tarkistettaisiin 45 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavasti.

48 §. Vähennyserät. Pykälän 1 ja 2 momentin terminologiaa tarkistettaisiin 45 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavasti. Lisäksi pykälää tarkistettaisiin siten, että omista varoista olisi vähennettävä luottolaitoksen hallussa olevien omien osakkeiden ja muiden omiin varoihin luettavien pääomainsstrumenttien lisäksi määrä, jolla luottolaitos on 35 §:n vastaisesti rahoittanut tällaisten pääomainsstrumenttien hankintaa. Vähennys olisi tehtävä siitä omien varojen erästä, johon hankittu pääomainsstrumentti luettaisiin, jos luottolaitos olisi itse hankkinut sen. Toissijaisten omien varojen osalta asiasta säädettäisiin pykälään lisättävällä uudella 2 momentilla.

48 a §. Erien vähentämisessä noudatettavat periaatteet. Lain rakenteen selkeyttämiseksi nykyisen 48 §:n 5—11 momentti ehdotetaan siirrettäväksi lakiin lisättävään uuteen 48 a §:ään. Lain asiasisältö ei muuttuisi.

49 §. Yleissäännös riskienhallinnasta. Pykälään lisättäisiin toisella muutosdirektiivillä direktiivin artiklaan 22 tehdyn muutoksen mukaisesti maininta siitä, että pykälässä tarkoitettu riittävä riskienhallinta edellyttää luottotavan hallinnon, sisäisen valvonnan ja ris-

kienhallintajärjestelmien lisäksi sitä että myös luottolaitoksella olevat palkitsemista koskevat periaatteet ja niiden soveltamiskäytäntö tukevat tehokasta riskienhallintaa. Säännöksen tavoitteena on ehkäistä sellaisia palkitsemisjärjestelmiä, jotka kannustaisivat luottolaitoksen johtoa ja henkilöstöä liialliseen riskinottoon luottolaitoksen toiminnassa. Palkitsemisjärjestelmään katsottaisiin kuuluvan myös tulokseen perustuvat sopimusperusteiset lisäeläkkeet. Riskienhallintajärjestelmillä tarkoitetaan pykälässä kaikkia niitä järjestelmiä, strategioita, prosesseja ja menetelmiä, jotka ovat tarpeen luottolaitokseen kohdistuvien riskien hallitsemiseksi. Palkitsemista koskeville periaatteille ja menettelytavoille asetettavista vaatimuksista määrätään tarkemmin direktiivin V liitteessä. Mainittua liitettä on tarkistettu ensimmäisellä muutospäivityksellä myös maksuvalmiuden hallinnan osalta. Tältä osin direktiivin muutokset voidaan kuitenkin panna täytäntöön yksinomaan Finanssivalvonnan määräyksillä. Tarkemmat säännökset palkitsemisjärjestelmille asetettavista vaatimuksista annettaisiin valtiovarainministeriön asetuksella. Finanssivalvonnan voisi lisäksi mainitun liitteen rajoissa antaa 93 §:n nojalla tarkemmat määräykset tämän pykälän ja sen nojalla annetun asetuksen tarkemmasta soveltamisesta. Asetuksessa ja Finanssivalvonnan määräyksissä olisi otettava huomioon direktiivin edellyttämä suhteellisuusperiaate.

Säännöstä sovellettaessa tulisi lisäksi ottaa huomioon se direktiivin johdanto-osassa todettu periaate, että direktiivin tarkoituksena ei ole puuttua jäsenvaltioiden lainsäädännössä voimassa oleviin työ- ja työehtosopimus-oikeudellisiin eikä yhtiöoikeudellisiin periaatteisiin. Tämän vuoksi pykälässä todettaisiin nimenomaisesti, että asetuksella tai Finanssivalvonnan määräyksillä ei voisi antaa määräyksiä, jotka olisivat ristiriidassa voimassa olevan työ- tai yhtiölainsäädännön kanssa. Asetuksella tai Finanssivalvonnan määräyksillä ei siten voitaisi esimerkiksi velvoittaa luottolaitoksia maksamaan voimassa oleviin työsuhteisiin perustuvaa palkkaa muuten kuin rahana tai perimään takaisin tällaisten sopimusten perusteella jo maksettua palkkaa eikä myöskään muuttaa yhtiölain-

säädännön mukaista hallintoelinten lakisääteistä vastuunjakoa.

Lisäksi ehdotetuissa siirtymäsäännöksissä todettaisiin nimenomaisesti, että edellä tarkoitettulla asetuksella ja Finanssivalvonnan määräyksillä ei voitaisi takautuvasti puuttua lain voimaantullessa voimassa oleviin työ- eikä johtajasopimuksiin.

61 §. *Arvopapereiksi muunnettujen saamisten luottoriskin kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä.* Pykälän 1 momentti ehdotetaan kumottavaksi ja siinä oleva arvopaperistamisen määritelmä siirrettäväksi ehdotettuun uuteen 16 b §:ään.

63 §. *Valuuttakurssi-, selvitys- ja hyödykeriskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä.* Pykälän otsikko ja 1 momentti muutettaisiin vastaamaan toisella muutospäivityksellä muutettua luottolaitosdirektiivin 75 artiklaa.

64 §. *Kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä.* Pykälän 1 momentti muutettaisiin vastaamaan toisella muutospäivityksellä muutettua luottolaitosdirektiivin 75 artiklaa.

67 §. *Asiakasriskit ja niitä koskeva ilmoitusvelvollisuus.* Pykälän 1 momenttia tarkistettaisiin direktiivin tehtyjen muutosten mukaisesti siten, että asiakasriskejä laskettaessa saataisiin ottaa huomioon direktiivin hyväksymät luottoriskin vähentämismenetelmät. Samasta syystä pykälän nykyinen 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin nykyistä 2 momenttia vastaavasti eristä, joita ei luetta asiakasriskin käsitteeseen. Momentissa olevaa poikkeusluetteloa ehdotetaan täydennettäväksi direktiivin artiklaan 106 tehdyn muutoksen mukaisesti. Nykyisessä momentissa oleva 48 tunnin aikamäärä muutettaisiin kahdeksi pankkipäiväksi ja momentin soveltamisala laajennettaisiin koskemaan maksujenvälityksestä sekä rahoitusvälineiden selvityksestä ja säilytyksestä syntyviä direktiivissä tarkemmin määriteltyjä erii. Vähittäismaksujen välityksellä tarkoitettaisiin momentissa samaa kuin direktiivissä asiakas-toimintaan liittyvällä maksujenvälityksellä.

Maksujenvälitystä koskevat poikkeukset on ensisijaisesti tarkoitettu sovellettavaksi päivänvälisiin eriiin. Ehdotettua 3 kohtaa sovel-

lettaiisiin siten yleisesti kaikkeen maksujenvälitykseen. Ehdotetun 4 kohdan tarkoituksena olisi kattaa sellaiset pääasiassa maksujenvälityksestä ja rahoitusvälineiden selvityksestä aiheutuvat erät, joita ei teknisistä syistä voida selvittää saman päivän aikana. Kohtaa sovellettaisiin tällaisiin eriin sillä edellytyksellä, että ne selvitetään viimeistään seuraavana pankkipäivänä. Finanssivalvonta antaisi 93 §:n nojalla tarvittavat, direktiivin mukaiset tarkemmat säännökset momentissa tarkoitettujen erien määrittelystä.

Pykälän 3 momentti vastaisi nykyistä 4 momenttia.

Pykälän 4 momentti vastaisi eräin tarkistuksin nykyistä 5 momenttia. Kumottavaksi ehdotettuun 67 §:n 2 momenttiin nykyisin sisältyvä suuren asiakasriskin määritelmä siirrettäisiin muuttumattomana tähän momenttiin. Lisäksi ilmoitusvelvollisuus täsmennettäisiin koskemaan suuria asiakasriskejä ja Finanssivalvonnan nykyisen momentin mukainen oikeus antaa tarkempia määräyksiä muutettaisiin velvollisuudeksi.

68 §. Asiakasriskin hallinta. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin luottolaitokselle velvollisuus seurata myös merkittäviä vakuuskeskittymiä sekä asettaa sisäiset rajat tällaisille vakuuskeskittymille. Momentti perustuu direktiivin artiklaan 110.3 sellaisena kuin se on ensimmäisessä muutosdirektiivissä. Finanssivalvonta antaisi tarkemmat määräykset ilmoituksen sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitus on tehtävä.

69 §. Asiakasriskejä koskevat rajoitukset. Pykälässä säädettäisiin suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista. Direktiivin hyväksymät luottoriskin vähentämismenetelmät saataisiin pykälässä tarkoitettuja rajoituksia laskettaessa ottaa huomioon ehdotetun 67 §:n mukaisesti.

Pykälän 1 momentissa olevaa suuria asiakasriskejä koskevaa rajoitusta muutettaisiin direktiivin 111 artiklaan tehdyn muutoksen mukaisesti. Nykyinen luottolaitoksen muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittaviin tytäryrityksiin kohdistuva erityinen 20 prosentin rajoitus kumottaisiin kokonaan. Lisäksi nykyisestä laista poiketen myös toiseen luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdis-

tuvaan asiakasriskiin sovellettaisiin lähtökohteisesti yleistä 25 prosentin rajoitusta.

Pykälän 2 momentin mukaan mainittua prosenttirajaa ei kuitenkaan sovellettaisi, jos sen mukainen asiakasriskin määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa. Tällaisessa tilanteessa sovellettaisiin luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaa rajaa, joka ei kuitenkaan saisi olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voisi kuitenkin myöntää luottolaitoksen hakemuksesta luvan poiketa mainitusta 100 %:n vaatimuksesta. Tällöinkään asiakasriski ei saisi ylittää 150 miljoonaa euroa.

Momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voitaisiin myöntää vain erityisestä syystä. Poikkeuslupa voitaisiin myöntää esimerkiksi riittävän siirtymäajan antamiseksi luottolaitokselle, jonka momentissa tarkoitettu asiakasriski lain voimaantullessa ylittää momentissa mainitun 100 prosentin rajan. Nykyisestä laista poiketen pelkästään sitä seikkaa, että luottolaitos toimii pankkiryhmän keskusrahailaitoksena, ei voitaisi pitää perusteena poiketa muihin luottolaitoksiin sovellettavista periaatteista. Poikkeus voitaisiin kuitenkin myöntää, jos ryhmään kuuluvat pankit ovat keskinäisessä vastuussa toistensa veloista tai ryhmässä muuten sovelletaan sellaisia erityisiä järjestelyjä, jotka vähentävät yksittäisen pankin keskusrahailaitokseen kohdistuvaa vastapuoliriskiä. Momentissa tarkoitettu erityinen syy voisi olla myös luottolaitoksen pieni koko, jolloin suurten asiakasriskien mahdollisella realisoidumisella ei olisi vaikutusta koko pankkijärjestelmän vakauteen, taikka se, että vastapuolena olevan luottolaitoksen liiketoiminta rajoittuu toimintaan, jonka riskit ovat tavanomaista pankkitoimintaa pienemmät, kuten kiinnitysluottopankkitoimintaan. Poikkeus voitaisiin myös myöntää osittaisena siten, että se koskisi ainoastaan esimerkiksi maksujenvälityksestä aiheutuvia saamisia.

Lisäksi lakiin lisättäisiin nimenomainen säännös talletussuojarahaston ja vakuusrahaan kohdistuvan asiakasriskin käsittelystä. Ehdotetun momentin mukaan nämä rahat rinnastettaisiin luottolaitoksiin laskettaessa suuria asiakasriskejä koskevia rajoituksia.

Pykälän 3 momentin mukaan luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvana asiakasriskinä pidettäisiin 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen laajempaan asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, jota pidetään 67 §:n nojalla yhtenä asiakkaana ja johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tällöin asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakasyritysten kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettuun asiakasriskiin sovellettaisiin kuitenkin aina 1 momentin mukaista 25 prosentin rajoitusta.

Pykälän nykyisessä 2 momentissa oleva yhteenlaskettuja suuria asiakasriskejä koskeva 800 prosentin rajoitus kumottaisiin direktiivin 111 artiklaan tehtyä muutosta vastaavasti.

Pykälän 3 momentissa olevaa luottolaitoksen konsolidointiryhmän sisäisiä asiakasriskejä koskeva säännöstä ehdotetaan lievennettäväksi direktiivin sallimissa rajoissa siten, että rajoituksia ei sovelleta miltään osiin tällaisiin ryhmäsisäisiin asiakasriskeihin. Lievennys on perusteltu ehdotetusta 1 momentista johtuvien tiukennusten vastapainoksi. Nykyistä lainsäädäntöä vastaavasti konsolidointiryhmän sisäisiin asiakasriskeihin rinnastettaisiin edelleen rahoitus- ja vakuutusryhmittymän sisäiset asiakasriskit. Nykyistä säännöstä selkeytettäisiin lisäksi rinnastamalla ulkomaiset konsolidointiryhmät ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymät suomalaisiin vastaaviin yritysryhmiin. Rinnastamisen edellytyksenä olisi kuitenkin, että tällaisten yritysryhmien valvonta on vähintään samantasoista kuin Suomen lain mukaan.

Pykälän 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi pykälään edellä ehdotettujen muutosten johdosta.

Pykälän 5 ja 6 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi edellä ehdotetun 2 momentin kumoamisen johdosta. Direktiivin sallimista muista kuin laissa mainituista poikkeuksista suuria asiakasriskejä koskeviin rajoituksiin säädettäisiin edelleen valtiovarainministeriön asetuksella. Asetusta on tarpeen tarkistaa ensimmäisen muutosdirektiivin johdosta.

74 §. Konsolidointiryhmän riskienhallinta. Pykälää tarkistettaisiin 49 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavasti.

79 §. Konsolidoidut asiakasriskit ja niiden hallinta sekä konsolidoitujen riskikeskittymien ja sisäisten liiketoimien seuranta. Pykälän 2 momenttia tarkistettaisiin ehdotettua 68 §:n 2 momenttia vastaavasti.

6 Luku **Taloudellisen aseman valvonta sekä alemmanasteisten säädösten ja määräysten antamisen ja poikkeuslupien myöntäminen**

90 §. Yhteistyö taloudellisen aseman valvonnassa. Pykälän otsikkoon ehdotetaan tehtäväksi kielellinen tarkistus.

Pykälän 1 ja 2 momentissa olevat viittaukset Rahoitustarkastukseen korvattaisiin viittauksella Finanssivalvontaan. Lisäksi 1 momenttiin jäänyt kirjoitusvirhe korjattaisiin.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 ja 4 momentti, jotka koskisivat Finanssivalvonnan yhteistyötä luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallinnassa silloin, kun Finanssivalvonta toimii konsolidoidusta valvonnasta vastaavana viranomaisena ja konsolidointiryhmään kuuluu tytäryrityksenä vähintään yksi ulkomainen ETA-luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tällaisissa tilanteissa Finanssivalvonnan olisi ennen 85 §:ssä tarkoitettua konsolidoidun arvion tekemistä sekä ennen 86 §:ssä tarkoitettua konsolidoidun lisäpääomavaatimuksen tai muun seuraamuksen asettamista pyrkiä yhteisymmärryksen jokaisen konsolidointiryhmään kuuluvan ulkomaisen tytärluottolaitoksen tai tytärsijoituspalveluyrityksen valvonnasta vastaavan ETA-valvontaviranomaisen kanssa. Jos tällaista yhteisymmärrystä ei saavuteta momentissa säädetyssä ajassa, Finanssivalvonta voisi tehdä asiassa oman päätöksensä. Ehdotettu momentti perustuu direktiivin 129.3 artiklaan.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa säädettäisiin luottolaitoksen vakavaraisuuden hallintaa koskevasta yhteistyöstä silloin, kun luottolaitos tai sijoituspalveluyritys on ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tytäryritys ja kuuluu siten ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen vastuulla olevan konsolidoidun valvonnan piiriin. Momentin mukaan Finanssivalvonta ei saisi tehdä 85 §:ssä tarkoitettua arviota eikä

86 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimuksen asettamista tai muuta seuraamusta koskevaa päätöstä ennen kuin se on kuullut konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

Pykälään ehdotetaan niin ikään lisättäväksi uusi *6 momentti*, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnalle velvollisuus arvioida vuosittain uudelleen 3 ja 5 momentissa tarkoitettu arvio noudattaen, mitä mainituissa momentissa säädetään. Arvio tai päätös olisi arvioitava useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä erityisestä syystä pyytää. Momentti perustuu edellä viitattuun direktiivin artiklaan.

7 luku **Talletus- ja vakuusrahastot osuoja ja varautuminen poikkeusoloihin**

100 §. *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksu.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi ja sen sisältö siirrettäväksi 112 b §:ään, kuten jäljempänä esitetään.

104 §. *Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkaminen.* Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaus Rahoitustarkastukseen muutettaisiin viittaukseksi Finanssivalvontaan.

Pykälän *2 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonnan olisi päätettävä viiden työpäivän kuluessa saman pykälän ensimmäisessä momentissa tarkoitettua asiasta tiedon saatuaan siitä, onko talletussuojarahaston maksettava talletuspankin tallettajien erääntyneet ja riidattomat saamiset.

Pykälän *3, 4 ja 5 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaukset Rahoitustarkastukseen muutettaisiin viittauksiksi Finanssivalvontaan.

105 §. *Korvattavat saamiset.* Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että talletussuojarahaston varoista korvattaisiin talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti.

Pykälän *2 momenttia* muutettaisiin *1 momentin* muutosta vastaavasti siten, että 100 000 euron enimmäisraja koskisi myös

talletuspankin ETA-valtiossa olevaa sivuliikettä momentin kuvaamissa tilanteissa.

Pykälän *3 ja 6 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaukset Rahoitustarkastukseen muutettaisiin viittauksiksi Finanssivalvontaan.

106 §. *Tallettajien saamisten maksaminen.* Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että talletussuojarahaston olisi maksettava tallettajille 105 §:ssä tarkoitettujen talletussuojien 20 työpäivän kuluessa Finanssivalvonnan päätöksestä.

Pykälän *2 momenttia* muutettaisiin siten, että Finanssivalvonta voisi myöntää talletussuojarahastolle lisäaikaa tallettajien saamisten maksamiseen enintään 10 työpäivää.

112 a §. *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyys talletussuojarahastossa.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi UPL:n 13 §:ää vastaava 112 a §. Se sisältäisi perussäännökset ulkomaisten luottolaitosten jäsenyydestä talletussuojarahastossa.

Pykälän *1 momentin* mukaan ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi kuulua 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin eron myöntämisestä talletussuojarahaston jäsenyydestä. Ehdotuksessa on korjattu maininta, että kolmannen maan luottolaitokselle eron jäsenyydestä myöntää valtiovarainministeriö, koskemaan Finanssivalvontaa. Tämä johtuu siitä, että toimiluvan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle myöntää nykyisin Finanssivalvonta eikä ministeriö.

Pykälän *3 momentissa* ehdotetaan säädettäväksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen velvollisuudesta ilmoittaa tallettajille momentissa mainituista talletussuojaa koskevista seikoista suomen ja ruotsin kielellä.

112 b §. *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksu.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 112 b §. Pykälä olisi yhdenmukainen lain nykyisen, edellä kumottavaksi ehdotetun 100 §:n kanssa.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen ja pykälän *2 momentissa* kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksun määräytymisestä. Pykälän *3 momentin* mukaan kannatusmaksun perusteena ovat talletusten yhteismäärä ja omien varojen määrä määräytyisivät kannatusmaksun maksamista

edeltävän tilikauden tilinpäätöksen perusteella.

112 c §. *Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen lisäsuoja.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 112 c §. Sisällöltään se vastaa UPL:n 7 a §:ää.

Pykälän 1 momentin mukaan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa oleva sivuliike voi kuulua 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisten suojaa. Momentissa säädettäisiin myös talletussuojarahastoon kuulumisen tarkemmista edellytyksistä ja suojan enimmäismäärästä. Suojan enimmäismäärää ehdotetaan nostettavaksi 100 000 euroon, yhdenmukaisesti 105 §:ää koskevan ehdotuksen kanssa.

Pykälän 2 ja 3 momentissa säädettäisiin talletussuojarahaston jäsenyyttä koskevasta hakemuksesta ja jäsenyyttä koskevasta talletussuojarahaston päätöksestä.

Pykälän 4 ja 5 momentti sisältäisivät nykyistä lakia vastaavat säännökset talletussuojarahaston korvausvelvollisuuden alkamisesta ja siihen liittyvästä tiedottamisesta.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin voimassa olevaa lakia vastaavasti velvollisuudesta antaa talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän saamisistaan.

112 d §. *Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahastosta.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 112 d §. Pykälä vastaa UPL:n 7 b §:ää.

Pykälän 1 momentti sisältäisi säännökset siitä, millä edellytyksillä talletussuojarahasto voi erottaa ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen talletussuojarahaston jäsenyydestä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että ennen erottamispäätöstä syntyneet sivuliikkeen tallettajien saamiset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Pykälän 3 momentti sisältäisi säännökset talletussuojarahaston velvollisuudesta tiedottaa erottamispäätöksestä.

112 e §. *Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus kolmannen maan luottolaitoksen selvitystilassa tai konkurssissa.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 112 e §. Pykälä vastaa UPL:n 9 a §:ää. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, millä edellytyksillä ja mihin määrään talletussuojarahaston varoja voidaan

käyttää kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tallettajien etujen turvaamiseen. Selvytyden vuoksi momenttiin ehdotetaan tehtäväksi lisäys momentin soveltamisesta myös silloin, kun sivuliike on asetettu Suomessa konkurssiin. Momentissa otettaisiin myös huomioon 112 c §:n mukainen talletussuojan enimmäismäärän nostaminen 100 000 euroon.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi talletussuojarahaston korvausvelvollisuuden alkamisajankohdasta. Nykyiseen lakiin verrattuna momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta talletussuojarahaston korvausvelvollisuuden alkamisesta sivuliikkeen konkurssissa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut konkurssista tiedon Finanssivaltionvalta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin talletussuojarahaston ilmoitusvelvollisuudesta ja 4 momentissa sivuliikkeen velvollisuudesta toimittaa talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän saamisistaan.

112 f §. *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahaston jäsenyydestä.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 112 f §. Pykälä vastaa UPL:n 9 b §:ää. Pykälän 1 momentti sisältäisi säännökset siitä, millä edellytyksillä Finanssivaltionvalta voi erottaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen talletussuojarahaston jäsenyydestä. Pykälän 2 ja 3 momentissa säädettäisiin erottamista koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta. Lisäksi pykälän 2 momentin mukaan ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset sivuliikkeeseen ovat talletussuojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

123 §. *Varautumisvelvollisuus.* Pykälän 2 momentti kumottaisiin tarpeettomana, koska Finanssivaltionvalta on oikeus antaa hallinnonalallaan ohjeita yleisten hallinto-oikeudellisten periaatteiden nojalla ilman erillistä säännöstäkin.

10 a luku **Ulkomaisen luottolaitoksen likvidaatiomenettely ja tervehdyttämistoimenpide**

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 10 a luku. Luku sisältäisi ulkomaisten luottolaitosten konkurssiin, selvitystilaan ja tervehdyttämistoimenpiteisiin liittyviä erityissäännök-

siä. Ehdotettavat pykälät pääosin vastaavat nykyisen UPL:n säännöksiä. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä koskevasta tervehdyttämistoimenpiteestä. UPL:n säännökset puolestaan perustuvat keskeisiltä osiltaan EU:n tervehdyttämisen- ja likvidaatioidirektiivin säännöksiin.

166 a §. Määritelmät. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 a §, jossa säädettäisiin UPL:n 2 §:ää vastaavasti eräistä uudessa 11 a luvuissa käytettävistä määritelmistä. Pykälän 1 kohdassa määriteltäisiin tervehdyttämistoimenpide, 2 kohdassa likvidaatiomenettely, 3 kohdassa hallinnonhoitaja ja 4 kohdassa selvittäjä. Nämä määritelmät perustuvat tervehdyttämisen- ja likvidaatioidirektiivin 2 artiklaan.

166 b §. Tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustaminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 b §.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa aloitetun tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustamisesta.

Pykälän 2 momentin mukaan siinä mainittujen Suomen viranomaisten olisi ilmoitettava luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisille, jos Suomen viranomaiset katsovat, että ulkomaista ETA-luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tulisi aloittaa. Pykälä vastaa UPL:n 6 a §:ää. Pykälän 1 momentti perustuu tervehdyttämisen- ja likvidaatioidirektiivin 3 artiklassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädettyyn kotivaltioperiaatteeseen. Pykälän 2 momentti perustuu puolestaan direktiivin 5 artiklaan.

166 c §. Hallinnonhoitaja ja selvittäjä. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 c §, joka vastaa UPL:n 6 b §:ää. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa nimetystä hallinnonhoitajasta ja selvittäjästä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, miten hallinnonhoitajan ja selvittäjän nimeäminen osoitetaan Suomessa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin hallinnonhoitajan ja selvittäjän toimivaltuuksista Suomessa.

Pykälän 3 momentin mukaan hallinnonhoitajan ja selvittäjän on Suomessa toimiessaan

noudatettava Suomen lakia. Pykälän säännökset perustuvat tervehdyttämisen- ja likvidaatioidirektiivin 28 artiklaan.

166 d §. Rekisteriin merkitseminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 d §. Pykälä vastaa UPL:n 6 c §:ää. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa aloitetun tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn merkitsemistä Suomessa pidettäviin rekistereihin. Pykälä perustuu tervehdyttämisen- ja likvidaatioidirektiivin 29 artiklaan.

166 e §. Hakemus konkurssiin asettamisesta. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 e §. Pykälä vastaa UPL:n 9 c §:ää.

Pykälän 1 momentin mukaan kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voitaisiin luovuttaa Suomessa konkurssiin sivuliikkeen johtajan päätöksellä. Luottolaitoksen olisi ilmoitettava konkurssihakemuksesta etukäteen Finanssivalvonnalle.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa Finanssivalvonnalle, jos velkoja hakee kolmannen maan luottolaitosta konkurssiin, sekä Finanssivalvonnan mahdollisuudesta pyytää konkurssiasian käsittelyn lykkäämistä.

166 f §. Konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta ilmoittaminen Euroopan talousalueella. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 f §.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi Finanssivalvonnan velvollisuudesta ilmoittaa 166 e §:ssä tarkoitettua konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa kolmannen maan luottolaitoksella on sivuliike tai joissa se tarjoaa palveluja.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Finanssivalvonnan ja pesänhoitajan velvollisuudesta toimia yhteistyössä momentissa tarkoitettujen muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisten ja pesänselvittäjien kanssa. Pykälä perustuu tervehdyttämisen- ja likvidaatioidirektiivin 19 artiklaan.

166 g §. Konkurssia koskevat lainvalintasäännökset Euroopan talousalueella. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 g §. Pykälä sisältäisi nykyisen UPL:n 10 c §:n mukaisen viittauksen liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001; *liikepankkilaki*) 24 a—

24 k §:ään. Ehdotuksen mukaan 166 e §:ssä tarkoitettuun konkurssiin Euroopan talousalueella sovellettavasta laista olisi soveltuvin osin voimassa, mitä liikepankkilain mainituissa säännöksissä säädetään. Nämä liikepankkilain säännökset perustuvat tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivin 10 ja 20—32 artiklaan.

166 h §. *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikainen keskeyttäminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 h §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä. Säännös olisi laissa uusi. Kysymyksessä olisi tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivissä tarkoitettu tervehdyttämistoimenpide. Ehdotus on laadittu ottaen huomioon talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa (1509/2001; *keskeytyslaki*) säädetty menettely talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä. Keskeytyslaissa toimivaltainen viranomainen on valtiovarainministeriö. Ehdotuksen mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikainen keskeyttäminen kuuluisi Finanssivalvonnan tehtäviin. Tämä on perusteltua useista syistä. Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeillä ei arvioida tulevaisuudessa olevan merkittävää vaikutusta Suomen rahoitusmarkkinoiden vakauteen. Finanssivalvonta myöntää toimiluvan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle ja valvoo sen toimintaa. Keskeytyspäätös on osa valvontatoimintaa, jonka kuluessa yhteistyö luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa on tärkeää.

Pykälän *1 momentissa* ehdotetaan ensinnäkin säädettäväksi niistä edellytyksistä, joiden vallitessa Finanssivalvonta voisi keskeyttää kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan. Keskeytyspäätös voitaisiin tehdä, jos on ilmeistä, että sivuliikkeen toiminnan jatkaminen vakavasti vahingoittaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta, maksujärjestelmien häiriötöntä toimintaa tai velkojien etua. Ehdotus vastaa keskeytyslain 3 §:n 1 momenttia. Pääsäännön mukaan keskeytysajan pituus olisi enintään yksi kuukausi. Momentissa ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi yhdenmukaisesti keskeytyslain 3 §:n 2 momentin kanssa, että Finanssivalvonta voisi erityi-

sestä syystä jatkaa keskeytyspäätöksen voimassaoloa enintään kuukauden kerrallaan. Keskeytyspäätös voisi olla voimassa yhteensä enintään kuusi kuukautta.

Pykälän *2 momentissa* ehdotetaan säädettäväksi keskeytyspäätöksen ilmoittamisesta Euroopan talousalueella. Soveltuvin osin vastaavat säännökset ovat keskeytyslain 16 a ja 16 b §:ssä. Momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa kolmannen maan luottolaitoksella on sivuliike. Ilmoitus olisi vastaavasti tehtävä toiminnan keskeytyksen lakkaamisesta. Ehdotus perustuu tervehdyttämis- ja likvidaatioidirektiivin 8 artiklaan. Sen jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten, jossa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike sijaitsee, on 8 artiklan mukaan viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava päätöksestään toteuttaa tervehdyttämistoimenpide sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen, niiden muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin luottolaitos on perustanut direktiivin 2000/12/EY 11 artiklassa tarkoitettua ja Euroopan Unionin virallisessa lehdessä vuosittain julkaistussa luettelossa mainittuja sivuliikkeitä. Ilmoituksen antavat tiedoksi sen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonka hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ovat päättäneet toimenpiteen toteuttamisesta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin sivuliikkeeseen asetettavan, keskeytyslain 5 §:ssä tarkoitetun asiamiehen velvollisuudesta ilmoittaa toiminnan keskeytyksestä ja sen lakkaamisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Toiminnan keskeytys olisi voimassa siitä riippumatta, onko ilmoitus julkaistu.

Pykälän *4 momentti* sisältäisi viittaussäännöksen keskeytyslakiin. Pykälän mukaisessa keskeytyksessä noudatettaisiin muutoin soveltuvin osin, mitä keskeytyslain 1—3 luvussa, 11 §:n 1 momentissa ja 5 luvussa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, lukuun ottamatta 1 ja

1 a §:ää. Mitä sanotussa laissa säädetään valtiovarainministeriöstä, koskisi vastaavasti Finanssivalvontaa. Ennen keskeytyspäätöksen tekemistä ja keskeytyksen peruuttamista Finanssivalvonnan olisi sen lisäksi, mitä sanotussa laissa säädetään, kuultava valtiovarainministeriötä.

Momentin perusteella keskeytyslaista tulisivat soveltuvin osin noudatettaviksi muun muassa säännökset Euroopan talousalueella sovellettavasta laista (keskeytyslain 1 a §:n 2 momentti), ilmoitusvelvollisuudesta (2 §), kuulemisesta (4 §:n 1 momentti), asiamiehen asettamisesta (5 §), eräistä kuulutuksista ja ilmoituksista (6 §), keskeytyksen vaikutuksista (7 ja 8 §), toimenpidesuunnitelman laatiminen (11 §:n 1 momentti) ja keskeytyksen päättymisestä (15 ja 16 §). Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei laadi tarvittavaa toimenpidesuunnitelmaa tai jos siinä mainittuja toimenpiteitä ei kyetä suorittamaan, Finanssivalvonnan olisi harkittava kolmannen maan luottolaitoksen toimiluvan peruuttamista siten kuin Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä säädetään.

Keskeytyslain 7 §:n perusteella sovellettaviksi tulevat muun muassa yrityksen saneerauksesta annetun lain 4 luvun eräät säännökset menettelyn alkamisen oikeusvaikutuksista. Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike ei esimerkiksi saisi menettelyn alettua maksaa velkojaan eikä asettaa niistä vakuutta muutoin kuin yrityksen saneerauksesta annetun lain 18 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa. Menettelyn piiriin kuuluisi kaikki ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa oleva omaisuus siitä riippumatta, onko se lakiehdotuksen 166 m §:ssä tarkoitetulla tavalla sivuliikkeen käytössä vai ei.

Edellä selostettu tulkinta on myös johdonmukainen sen kanssa, että ulosmittaus ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta johtuvasta velasta voidaan kohdistaa kaikkeen ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan ulosmittauskelpoiseen omaisuuteen. Lisäksi ulkomainen luottolaitos, jolla on Suomessa sivuliike ja omaisuutta, voidaan täällä asettaa konkurssiin. Tällöin konkurssipesään kuuluu ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa oleva omaisuus siitä riippumatta, onko se teknisesti sivuliikkeen nimissä vai ei.

166 i §. *Muutoksenhaku päätöksestä keskeyttää väliaikaisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminta.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi muutoksenhausta keskeytyspäätökseen. Ehdotuksen mukaan Finanssivalvonnan tekemään keskeytyspäätökseen saataisiin hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Muutoksenhausta olisi muutoin voimassa, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 73 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään. Ehdotettu sääntely vastaa soveltuvin osin keskeytyslain 4 §:n 3 momenttia.

10 b luku **Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset**

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 10 b luku. Lukuun koottaisiin ulkomaisten luottolaitosten toimintaa koskevat muut säännökset. Nykyisin vastaavat säännökset ovat pääosin UPL:n 4 ja 5 luvussa. Lisäksi 10 b luvun alkuun ehdotetaan otettavaksi ulkomaisten luottolaitosten sijoituspalvelujen tarjoamista koskevat säännökset.

166 j §. *Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 j §.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, mitä arvopaperimarkkinalain, sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) säännöksiä sovelletaan ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka tarjoaa sijoituspalveluja. Pykälän 1 momentti vastaa UPL:n 6 d §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 ja 3 momentin viittaukset ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annettuun lakiin vastaavat puolestaan UPL:n 6 d §:n 2 ja 3 momenttia.

166 k §. *Kolmannen maan luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 k §. Siinä säädettäisiin UPL:n 8 a §:ää vastaavasti lainsäädännöstä, jota sovelletaan, kun kolmannen

maan luottolaitoksen sivuliike tarjoaa sijoituspalveluja Suomessa.

166 l §. *Ulkomaisen luottolaitoksen jäsenyys sijoittajien korvausrahastossa.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 l §. Pykälässä säädettäisiin UPL:n 1 §:n 2 momenttia vastaavasti ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain säännöksistä, jotka soveltuvin osin koskevat ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyyttä sijoittajien korvausrahastossa.

166 m §. *Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 m §.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi nykyistä UPL:n 23 §:n 2 momentin kaltainen säännös ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen riskienhallinnasta. Momentin mukaan ulkomainen luottolaitos ei saisi Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulisi myös olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan ensinnäkin säädettäväksi, että ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava riittävällä tavalla turvattu. UPL:stä kumottiin vuonna 2007 lain 23 §:n 1 momentin säännös maksuvalmiuden turvaamisesta. Vuonna 2008 alkanut finanssikriisi on kuitenkin osoittanut, että sivuliikkeen maksuvalmiuden valvonta olisi tärkeä lisä sivuliikkeiden asiakkaiden etujen turvaamisessa. Sivuliikkeiden maksuvalmiuden valvonta on yleistä eurooppalaisessa lainsäädännössä. Tämä koskee myös sellaisten luottolaitosten sivuliikkeitä, joiden kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa. Luottolaitosdirektiivin 41 artiklan 1 kohdan mukaan vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy vastuu luottolaitosten sivuliikkeiden maksuvalmiuden valvonnasta yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu. Lisäksi luottolaitosdirektiivin johdanto-osan 21 perustelukappaleen mukaan kotivaltion ja isäntävaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava markkinariskiä läheisessä yhteistyössä. Ehdotus vastaa kotimaisiin luottolaitoksiin sovellettavaa 52 §:ää.

Lisäksi 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kolmannen maan luottolaitoksella tulisi olla Suomessa jatkuvasti varoja vähintään 5 miljoonaa euroa sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten. Kysymys siitä, milloin omaisuus on lakiehdotuksessa tarkoitettulla tavalla Suomessa täällä harjoitettavaa toimintaa varten, on arvioitava tapausittain ottamalla huomioon muun muassa omaisuuden laatu sekä maksukyvyttömyysoikeudelliset periaatteet siitä, milloin omaisuuden katsotaan sijaitsevan tietyssä valtiossa. Lähtökohtana tulisi olla, että omaisuus on merkitty varoina sivuliikkeen kirjanpitoon ja että se voidaan Suomessa ulosmitata ulkomaisen luottolaitoksen velasta. Finanssivalvonnan tulisi sivuliikettä valvoessaan ottaa kantaa siihen, onko tässä tarkoitettua velvoitetta noudatettu.

Momentissa myös tarkennettaisiin, mitä maksuvalmiuden ylläpitämisellä tarkoitetaan. Momentin mukaan sivuliikkeen olisi huolehdittava siitä, että se kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Sivuliikkeen olisi myös esitettävä Finanssivalvonnalle sen vaatimuksesta luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet, joista ilmenisivät sivuliikkeen maksuvalmiuden järjestämistä ja valvontaa koskevat seikat.

Maksuvalmiusriskillä tarkoitetaan riskiä siitä, ettei sivuliike kykene suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti ilman merkittäviä tappioita. Riskin toteutuminen voi johtua sivuliikkeen saatavilla olevan rahoituksen riittämättömyydestä tai siitä, ettei se kykene realisoimaan varojaan erääntyviä maksuja varten. Markkinalikviditeetti kuvaa rahoitusvarojen syvyyttä ja alttiutta hinnoittelun muutoksille ja häiriöille. Markkinoiden ohuudesta tai markkinahäiriöistä johtuvasta heikosta likviditeetistä voi johtua, ettei sivuliike kykene realisoimaan varojaan ilman poikkeuksellisia kustannuksia tai että uuden rahoituksen hankinta ja olemassa olevan rahoituksen uusiminen tämän seurauksena merkittävästi kallistuvat.

Sivuliikkeen maksuvalmius riippuu keskeisesti siitä, miten ulkomaisen luottolaitoksen koko maksuvalmius on järjestetty. Tästä syystä Finanssivalvonta voisi pykälää sovel-

taessaan tarvittaessa pyytää ulkomaisen luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta tai ulkomaiselta luottolaitokselta itseltään selvityksen siitä, että ulkomainen luottolaitos täyttää kotimaansa maksuvalmiusvaatimukset. Pyyntö tulisi ensi sijassa kohdistaa kotivaltion valvontaviranomaiselle, koska Finanssivalvonta valvoo maksuvalmiutta yhteistyössä tämän viranomaisen kanssa. Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen osalta kysymys maksuvalmiusvaatimusten täyttämistä kuuluu 3 momentissa tarkoitettussa valvontayhteistyössä käsiteltäviin asioihin.

Jos ulkomaisen luottolaitoksen kotimaan maksuvalmiusvaatimuksia ei täytetä tai jos siitä ei saada selvitystä, saattaa myös Suomessa olevan sivuliikkeen maksuvalmius olla vaarassa. Jos näin on tilanne, Finanssivalvonta voi ottaa käyttöönsä tilanteeseen soveltuvat Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettujen valvontavaltuudet ja hallinnolliset seuraamukset. Kun kysymyksessä on ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike, näistä toimenpiteistä säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä.

Kiireellisessä tapauksessa Finanssivalvonta voisi välittömästi kieltää sivuliikkeen toiminnan jatkamisen kokonaan tai osittain. Kun kysymyksessä on kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike, toimenpiteitä säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 3 ja 4 luvussa. Lisäksi kysymykseen saattavat tulla tervehdyttämistoimenpiteet, siten kuin niistä säädetään 166 b ja 166 h §:ssä.

Pykälän 3 momentissa säädetäisiin, että Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähdessä riittävät asiakastietojärjestelmät. Säännös olisi laissa uusi. Sivuliikkeen omat asiakastietojärjestelmät ovat välttämättömät, jotta sivuliike kykenisi asianmukaisesti palvelemaan asiakkaitaan ja jotta Finanssivalvonta myös voisi valvoa järjestelmien toimivuutta.

Lain 36 b §:ssä säädetään, millä edellytyksillä kotimainen luottolaitos voi ulkoistaa toimintojaan. Pykälän mukaan luottolaitok-

sen on huolehdittava siitä, että se saa ulkoistettua toimintaa hoitavalta jatkuvasti luottolaitoksen viranomaisvalvonnan, riskien hallinnan ja sisäisen valvonnan edellyttämät tarpeelliset tiedot, sekä siitä, että sillä on oikeus luovuttaa tiedot edelleen Finanssivalvonnalle. Näitä säännöksiä olisi perusteltua soveltaa myös kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeisiin. Pykälän 5 momenttiin ehdotetaan otettavaksi tätä koskeva säännös.

166 n §. *Varautuminen poikkeusoloihin.* Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 166 n §, jossa säädettäisiin ulkomaisien luottolaitosten sivuliikkeiden varautumisesta poikkeusoloihin.

Pykälän 1 momentin mukaan varautumiseen ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen sovellettaisiin lain 123 §:n 1 momentin ja 124 §:n säännöksiä.

Pykälän säännökset vastaavat UPL:n 13 a §:ää. Pykälässä on otettu huomioon UPL:n 13 a §:n muutosehdotus, joka sisältyy hallituksen esitykseen valmiuslaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 3/2008). Finanssivalvonnalla on toimivaltansa puitteissa oikeus ilman eri valtuutusta antaa ulkomaisien luottolaitosten sivuliikkeille ohjeita varautumisvelvollisuuden täyttämistä, kuten muitakin valvontalainsäädäntöä koskevia ohjeita.

166 o §. *Markkinointi ja sopimusehdot sekä muut menettelytavat.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 o §.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi niistä lain säännöksistä, jotka koskevat markkinointia, sopimusehtoja ja muita menettelytapoja ja joita sovellettaisiin myös ulkomaisiin luottolaitoksiin. Ehdotus vastaa UPL:n 16 a §:ää.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että sovellettaessa lakia ulkomaiseen luottolaitokseen talletuksen määritelmä ulotettaisiin koskemaan myös sellaisia takaisinmaksettavia varoja, jotka sivuliike vastaanottaa yleisöltä tilille ja jotka on korvattava ulkomaisesta talletussuojajärjestelmästä. Tämä on tarpeen asiakkaansuojaa koskevien säännösten yhdenmukaisen soveltamisen kannalta. Uusia säännöksiä ei kuitenkaan ehdotettujen siirtymäsäännösten mukaan sovellettaisi sivuliikkeen ennen lain voimaantuloa tekemiin talletussopimuksiin eikä talletussopi-

muksiin, jotka sivuliike tekee vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että ulkomaisen luottolaitoksen on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotivaltionsa. Säännös on laissa uusi. Säännöstä tarvitaan, jotta asiakkaat muun muassa tietäisivät, minkä valtion viranomaiset vastaavat luottolaitoksen talouden vakauden valvonnasta. Tieto on tärkeä asiakkaiden taloudellisen turvallisuuden vuoksi.

166 p §. Vaitiolovelvollisuus ja asiakkaiden tunteminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 p §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi niistä lain säännöksistä, joita soveltuvin osin sovellettaisiin sivuliikkeen ja edustuston toimihenkilön vaitiolovelvollisuuteen, tietojenanto-oikeuteen ja salassapitovelvollisuuden rikkomiseen sekä edustuston luottotietotoiminnan harjoittamiseen. Nykyisessä UPL:n 24 §:ssä säädetyn lisäksi sovellettaviin säännöksiin ehdotetaan lisättäväksi tämän lain 145 §, joka koskee asiakkaiden tuntemista. Mainitun 145 §:n 1 momentin pääsäännön mukaan luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen on tunnettava asiakkaansa. Luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen on lisäksi tarvittaessa tunnistettava asiakkaan todellinen edunsaaja ja henkilö, joka toimii asiakkaan lukuun.

166 q §. Tilinpäätös ja tilinpäätöstä täydentävät tiedot. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 q §.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi nykyisen UPL:n 15 §:n tavoin ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen velvollisuudesta julkaista luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Nykyisestä laista poiketen Finanssivalvonta voisi erityisesti syystä antaa luvan julkaista nämä asiakirjat kokonaan tai osaksi muulla kielellä kuin suomen tai ruotsin kielellä. Kysymyksessä on siis luottolaitoksen kotimaassa laadittu luottolaitoksen koko toiminnan käsittävä tilinpäätös. Ulkomaisten ETA-luottolaitosten sivuliikkeiden kohdalta säännös perustuu jäsenvaltioon sijoittautuneiden sellaisten luotto- ja rahoituslaitosten sivukonttoreiden velvollisuudesta julkistaa tilin-

päätösasiakirjat, joiden kotipaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa, 13 päivänä helmikuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/117/ETY. Direktiivin mukaan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä ei sen sijaan saa velvoittaa julkistamaan sivuliikkeen tilinpäätöstä. Direktiivin tarpeellisuus on parhailtaan EU:n komissiossa arvioitavana luottolaitoksia koskevien eräiden muiden säädöshankkeiden valmistelun yhteydessä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi nykyisen UPL:n 16 §:n tavoin Suomen Pankin oikeudesta saada sivuliikkeiltä tilinpäätös- ja muut tiedot, joita Suomen Pankki tarvitsee tehtävänsä toteuttamiseksi. Sen sijaan Finanssivalvonnan tietojensaantioikeuden osalta ehdotetaan viitattavaksi Finanssivalvonnasta annettuun lakiin, jonka 18 § koskee oikeutta saada tietoja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeltä ja 60 § oikeutta saada tietoja ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeeltä.

166 r §. Kaupparekisterimerkinnät. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 r §. Pykälä pääosin vastaa UPL:n 17 §:ää.

Pykälän 1 momenttiin sisältyisi UPL:n 17 §:n 1 momentin mukainen selventävä viittaus kaupparekisterilakiin (129/1979).

Pykälän 2 momentin mukaan ulkomainen ETA-luottolaitos voi Suomessa harjoittaa toimintaansa samalla toimimimellä kuin sillä on kotivaltiossaan. Säännös perustuu luottolaitosdirektiivin 18 artiklaan, joka koskee ulkomaisia ETA-luottolaitoksia. Sääntely ei enää koskisi kolmannen maan luottolaitoksia, kuten nykyinen UPL. Niiden olisi noudatettava toiminimilakia (128/1979), jonka 7 §:n 1 momentin 8 kohdan mukaan ulkomaisen elinkeinonharjoittajan Suomeen perustaman sivuliikkeen toiminimen tulee sisältää ulkomaisen elinkeinonharjoittajan toiminimi lisäyksin, joka osoittaa sen sivuliikkeeksi.

Pykälän 3 momentin mukaan patenti- ja rekisterihallitus voisi vaatia, että toiminimeen tehdään erottava lisäys, jos toiminimi ei selvästi erotu parempaa etuoikeutta nauttivista nimistä tai jos on tarjolla vaara, että se on sekoitettavissa sellaiseen toiminimeen tai tavaramerkkiin, johon jollain toisella on aikaisempi yksinoikeus Suomessa. Voimassa olevan UPL:n 17 §:n 3 momenttiin verrattuna ehdotuksen sanamuotoa on täs-

mennetty vastaamaan ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetun lain 13 §:n 3 momenttia.

166 s §. *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 s §, jossa säädettäisiin sivuliikkeen johtamisesta.

Pykälän 1 momentin mukaan ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaisi sivuliikkeen johtaja kuten nykyisinkin. Johtajalla olisi lakisääteinen oikeus ja velvollisuus edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevista oikeussuhteista. Oikeus edustamiseen voitaisiin lisäksi antaa myös muulle henkilölle. Koska edustaminen käsittää myös toiminimen kirjoittamisen, pykälässä ei nykyisestä laista poiketen mainittaisi erikseen toiminimen kirjoittamista.

Pykälän 2 momentin mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajaan sovellettaisiin samoja 40 §:ssä säädettyjä yleisiä sopivuus- ja luotettavuusvaatimuksia kuin luottolaitoksen johtoon. Nykyisen UPL:n 18 §:stä poiketen pykälä johdon sopivuus- ja luotettavuusvaatimukset eivät koski ulkomaisia ETA-luottolaitoksia. Syynä tähän on, että sivuliikkeen hallintorakenteen sääntely on osa luottolaitoksen talouden valvontaa koskevaa sääntelyä, joka kuuluu luottolaitoksen kotivaltion vastuulle.

Pykälän 3 momentissa edellytettäisiin, että johtaja on täysivaltainen luonnollinen henkilö.

Pykälän 4 momentissa edellytettäisiin, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan on asuttava Suomessa, jollei Finanssivalvonta myönnä poikkeusta. Vastaavaa periaatetta ei ole pidetty mahdollisena soveltaa ulkomaisen ETA-luottolaitoksen johtajaan yleisestä sisämarkkinaoikeudesta johtuvista syistä.

166 t §. *Tiedoksiannot.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 t §. Pykälän tarkoituksena on täsmentää ja selvittää tiedoksiannon toimittamista koskevia yleisen lain säännöksiä.

Pykälän 1 momentin mukaan haaste tai muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi ulkomaiselle luottolaitokselle, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa edustaa sivuliikettä. Momentti vastaisi UPL:n 20 §:ää.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi osakeyhtiölain (624/2006) 24 luvun 5 §:n 2 momenttia vastaavalla tavalla tiedoksiannon toimittamisesta tilanteesta, jossa toiminimen kirjoittajia ei ole merkitty kaupparekisteriin. Tällöin tiedoksianto voitaisiin toimittaa luovuttamalla asiakirjat jollekulle luottolaitoksen palveluksessa olevalle tai, jos tällaista henkilöä ei tavata, luottolaitoksen sivuliikkeen sijaintipaikan poliisiviranomaiselle noudattaen lisäksi, mitä oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 7 §:n 2—4 momentissa säädetään.

166 u §. *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvelvollisuus.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 u §, jossa säädettäisiin sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvastuusta

Pykälän 1 momentti vastaisi UPL:n 18 §:n 3 momenttia. Korvausvastuuta koskevat säännökset on tarpeen säilyttää laissa, koska sivuliikkeen johtaja vastaa sivuliikkeen toiminnasta Suomessa ja edustaa ulkomaista luottolaitosta sivuliikkeen toiminnasta johtuvissa oikeussuhteissa. Kun vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva sääntely on etukäteen ulkomaisen luottolaitoksen tiedossa, se voidaan ottaa huomioon valitsemalla sivuliikkeen johtajaksi riittävän kokenut ja pätevä henkilö, antamalla sivuliikkeen käyttöön riittävät voimavarat tallettajien ja sijoittajien suojan turvaamiseksi sekä tarvittaessa esimerkiksi ottamalla sivuliikkeen johtajalle vastuuvakuutus.

Sekä asiakkaiden suojan että tehokkaan valvonnan kannalta on tärkeää, että Suomessa on ulkomaisen luottolaitoksen nimeämä vastuuhenkilö ja että tähän tehtävään liittyy vahingonkorvausvastuu. Vastuun toteutuminen edellyttäisi ensinnäkin, että luottolaitoksen sivuliikkeen toimintaa koskevaa säännöstöä, lähinnä luottolaitoslakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on rikottu ja että rikkomisesta on aiheutunut vahinkoa esimerkiksi luottolaitoksen asiakkaalle. Toiseksi vaadittaisiin, että luottolaitoksen sivuliikkeen virheellinen menettely on johtunut sivuliikkeen johtajan tahallisuudesta tai tuottamuksesta. Sivuliikkeen johtajan kohdalla ei kuitenkaan ehdoteta säädettäväksi 167 §:n 3 momentin mukaisesta tuottamusolettamasta. Vahingonkärsijän olisi näin

ollen osoitettava, että sivuliikkeen johtaja on aiheuttanut vahingon tahallaan tai tuottamuksesta. Tältä osin sääntely soveltuvin osin vastaa lain 167 §:n säännöksiä suomalaisen luottolaitoksen toimitusjohtajan vahingonkorvausvastuusta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että vahingonkorvauksen sovittelusta sekä korvausvastuun jakaantumisesta kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken olisi voimassa, mitä vahingonkorvauslain 2 ja 6 luvussa säädetään. Momentti vastaa 167 §:n 5 momenttia.

166 v §. *Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 166 v §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi UPL:n 25 §:ää vastaavalla tavalla Finanssivalvonnan oikeudesta edustaa suomalaisia tallettajia silloin, kun ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen tehdyt talletukset kuuluvat ulkomaisen talletussuojan piiriin.

1.2 Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain kumoamisesta.

1 §. Pykälässä säädettäisiin kumottavaksi ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annettu laki. Vastaavat säännökset ehdotetaan siirrettäväksi täydennytyinä luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin

2 §. Pykälän mukaan kolmannen maan sivuliike, jolla lain voimaan tullessa on voimassa oleva toimilupa saisi lain kumoamisen jälkeen jatkaa toimintaansa ilman, että sen tarvitsi hakea uutta toimilupaa.

3 §. Pykälän mukaan 166 o §:ssä tarkoitettuihin sivuliikkeen vastaanottamiin talletussuojan alaisiin yleisövaroihin sovellettaisiin luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä ainoastaan sellaisten sopimusten osalta, jotka on tehty aikaisintaan vuosi lain voimaan tulon jälkeen. Säännöksellä varmistettaisiin, ettei lailla muutettaisi takautuvasti voimassaolevia sopimusehtoja ja että sivuliikkellä on riittävästi aikaa valmistautua muuttamaan uusien talletussopimusten ehdot lain mukaiseksi.

4 §. Pykälän mukaan muualla laissa olevat viittaukset tällä lailla kumottavaan lakiin katsottaisiin viittauksiksi niiden sijaan tulleisiin vastaaviin luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiin.

5 §. Pykälä sisältäisi lain voimaantulosäännöksen.

1.3 Laki talletuspankkien yhteenliittymästä

21 §. *Jäsenluottolaitoksen omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärä.* Pykälän 3 momenttia tarkistettaisiin luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavasti.

1.4 Laki Finanssivalvonnasta

3 §. Tehtävät. Finanssivalvonnasta annetun lain 3 §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentin 10 kohta sekä 4 momentti.

Pykälän 3 momentin 2 kohdassa säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta seurata luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmiä ja raportoida niitä koskevia tietoja Euroopan pankkivalvojen komitealle. Kohta perustuisi toisella muutosdirektiivillä luottolaitosdirektiiviin lisättyihin 22 artiklan 2a ja 2 b kohtaan. Ensiksi mainitun direktiivikohdan mukaan finanssivalvonnan olisi seurattava mainitussa direktiivikohdassa tarkoitettuja tietoja alan parhaiden käytänteiden määrittämiseksi ja niiden raportointiseksi Euroopan pankkivalvojen komitealle. Toiseksi mainitun direktiivikohdan mukaan Finanssivalvonnan olisi kerättävä tietoja mainitussa kohdassa tarkoitetuista suurista yksittäisistä palkkioista ja ilmoitettava ne Euroopan pankkivalvojen komitealle.

Ehdotetun 4 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi tehtäviään suorittaessaan otettava huomioon pykälän 3 momentin 7 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden ohjeet ja suositukset. Jollei ohjeen ja suosituksen noudattaminen ole mahdollista esimerkiksi kansallisen lainsäädännön vuoksi, Finanssivalvonnan olisi esitettävä perustelut ohjeesta tai suosituksesta poikkeamiseen ja toimitettava ne asianomaiselle komitealle. Ehdotus

perustuu ensimmäiseen muutosdirektiiviin. Luottolaitosdirektiiviin muutosdirektiivillä lisätyn uuden 42 b artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat Euroopan pankkivalvojien komitean hyväksymiä ohjeita, suosituksia, standardeja ja muita toimenpiteitä ja jos eivät noudata niitä, esittävät noudattamatta jättämiselle perustelut.

4 §. Valvottavat. Lain 4 §:n 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat esityksessä ehdotetusta ulkomaisten luottolaitosten toiminnan sääntelyn siirtämisestä UPL:sta luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin. Pykälän 2 momentin 1 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi, että toimilupa-valvottavalla tarkoitetaan myös luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettua kolmannen maan luottolaitosta. Lisäksi ehdotetaan, että UPL:iin viittauksen sisältävä 2 momentin 10 kohta vastaavasti kumottaisiin.

6 §. Muut määritelvät. Pykälän 1 momentin 10 kohtaan ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat esityksessä ehdotetusta ulkomaisten luottolaitosten toiminnan sääntelyn siirtämisestä UPL:sta luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin.

Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska esityksessä ehdotetaan ulkomaisia rahoituslaitoksia koskeva sääntely siirrettäväksi UPL:sta pelkästään luottolaitostoiminnasta annetun lain nykyisen sääntelyn piiriin. Ulkomaiset rahoituslaitokset eivät olisi Finanssivalvonnan valvottavia. Ulkomaisten ja kotimaisten rahoituslaitosten sääntely olisi yhdenmukaista.

26 §. Toimiluvan peruuttaminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopeuttavaksi. Pykälän 7 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat esityksessä ehdotetusta ulkomaisten luottolaitosten edustustoa koskevan sääntelyn siirtämisestä UPL:sta luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin.

39 §. Rikemaksu. Pykälän 1 momentin 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että rikemaksu voitaisiin määrätä 18 §:n 2 tai 3 momentissa mainitun taikka muun lakiin tai sen nojalla annettuun säännökseen tai määräykseen perustuvan säännöllisen tieto-

jenantovelvollisuuden rikkomisesta. Lainkohta koskisi tilanteita, joissa valvottava tai muu henkilö on finanssimarkkinoita koskevan lainsäädännön perusteella velvollinen toimittamaan Finanssivalvonnalle tietoja säännöllisesti. Nykyisestä momentista poiketen 1 kohta koskisi kaikkia lain 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuja, jotka ovat säännöllisen raportointivelvollisuuden piirissä. Rikemaksu voitaisiin siten määrätä esimerkiksi tilanteissa, joissa valvottava ei ole määräajassa toimittanut Finanssivalvonnalle 18 §:n 2 momentin perusteella vaadittua vakavaraisuuslaskelmaa taikka on toimittanut olennaisesti puutteellisen tai virheellisen laskelman. Säännöksen soveltamisalaan eivät sen sijaan kuuluisi esimerkiksi tilanteet, joissa Finanssivalvonta on antamallaan päätöksellä yksittäistapauksessa velvoittanut valvottavan toimittamaan Finanssivalvonnalle tietyn valvontaa varten tarvittavan asiakirjan.

40 §. Julkinen huomautus. Pykälän 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan Finanssivalvonta voi antaa julkisen huomautuksen valvottavalle tai muulle finanssimarkkinoilla toimivalle, jos tämä tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee finanssimarkkinoita koskevien säännösten tai määräysten vastaisesti. Momentin sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi säännöksen alkupe räisen tarkoituksen mukaisesti siten, että lainkohdassa julkisen huomautuksen edellytykseksi säädetty vaatimus siitä, ettei asia kokonaisuutena harkiten anna aiheutta ankarampiin toimenpiteisiin, koskisi koko pykälän soveltamista.

50 §. Yleinen yhteistyövelvoite ja toiminta arvopaperimarkkinavalvonnan yhteysviranomaisena. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi lisäämällä momenttiin uusi toinen virke. Ehdotuksen mukaan Finanssivalvonnan olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota myös päätöstensä mahdolliseen vaikutukseen rahoitusjärjestelmän vakauteen muissa ETA-valtioissa erityisesti kriisitilanteissa. Ehdotus perustuu luottolaitosdirektiivin 40 artiklaan muutosdirektiivillä lisättyyn 3 kohtaan, jonka mukaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on yleisten velvollisuuksiensa hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekeminsä päätösten mahdollinen vaikutus rahoi-

tusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevan tiedon pohjalta.

59 a §. *Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 59 a §, joka sisältäisi säännökset siitä, miten ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa oleva sivuliike todetaan merkittäväksi.

Pykälän *1 momentin* mukaan menettely käynnistyisi siten, että Finanssivalvonta pyytää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta ulkomaiselta ETA-valvontaviranomaiselta tai, jollei luottolaitos kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta sivuliikkeen nimeämistä merkittäväksi. Pyyntö olisi perusteltava ja perusteluissa olisi mainittava ainakin momentissa mainitut direktiivien edellyttämät seikat. .

Pykälän *2 momentin* mukaan Finanssivalvonnan olisi pyrittävä yhdessä ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen sekä mahdollisesta konsolidoidusta valvonnasta vastaavan ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Pykälän *3 momentin* mukaan päätöksen asiasta tekisi Finanssivalvonta yksin, jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ulkomainen ETA-valvontaviranomainen oli vastaanottanut Finanssivalvonnan pyynnön. Finanssivalvonnan olisi tehtävä oma päätöksensä edellä mainittua kahden kuukauden määräaikaa seuraavan kahden kuukauden kuluessa. Hallintolain (434/2003) 45 §:stä seuraa, että Finanssivalvonnan olisi perusteltava päätöksensä, jossa ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike nimetään merkittäväksi. Päätöstä tehdessään Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon myös ne seikat, joita asianomaiset ulkomaiset ETA-valvontaviranomaiset ovat esittäneet. Finanssivalvonnan päätös olisi lähetettävä näille viranomaisille tiedoksi.

Pykälä perustuu luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivillä lisätyn uuden 42 a artiklan 1 kohtaan.

61 §. *Ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen ja muuhun ulkomaiseen ETA-valvottavaan ja toisen ETA-valtion valvonnassa olevaan säänneltyyn markkinaan kohdistuvasta toimenpiteestä ilmoittaminen sekä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen.* Pykälän *2 momenttia* ehdotetaan selvennettäväksi lisäämällä siihen viittaus 33 §:ssä säädettyyn toimeenpanokielttoon ja oikaisukehotukseen. Lisäksi momentin säännös Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää vakuutusyhtiön omaisuuden luovuttaminen ja panttaaminen kumottaisiin, koska se on vastoin Euroopan parlamentin ja neuvoston vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidatiosta antaman direktiivin 2001/17/EY pakottavia säännöksiä.

65 a §. *Luottolaitosten konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 65 a §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi luottolaitosten konsolidoitua valvontaa koskevasta ETA-valvontaviranomaisten yhteistyöstä. Pykälä täydentäisi muualla laissa olevia yhteistyövelvoitteita. Pykälä perustuu luottolaitosdirektiivin 129 artiklan 1 kohtaan sellaisena kuin se on osaksi muutettuna muutosdirektiivillä.

Pykälää sovellettaisiin tilanteessa, jossa Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja jossa konsolidointiryhmän valvonta edellyttää yhteistyötä toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa. Pykälän mukaan Finanssivalvonnan olisi ensinnäkin sovitettava yhteen valvonnassa tarvittavien tietojen kokoaminen ja jakaminen. Tämä tehtävä koskisi sekä normaali- että kriisitilanteita.

Toiseksi ehdotetaan, että Finanssivalvonta myös huolehtisi käytännön valvonnan suunnittelusta ja yhteensovittamisesta yhteistyössä valvontaa osallistuvien muiden ETA-valvontaviranomaisten kanssa. Kun kysymys olisi kriisitilanteista ja niihin varautumisesta, yhteistyö kattaisi tarpeen mukaan myös asianomaisten ETA-valtioiden keskuspankit. Valvonnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältäisi muun muassa yhteisten arvioiden valmistelun, varautumissuunnitelmien laadinnan ja niiden toteuttamisen, tiedottamisen yleisölle sekä mahdollisten valvontaa koske-

vien toimivaltuuksien ja hallinnollisten seuraamusten käytön.

65 b §. *Valvontakollegion perustaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 65 b §. Pykälässä säädettäisiin luottolaitosten ja niiden sivuliikkeiden valvontaa varten perustettavasta ETA-valvontaviranomaisten valvontakollegiosta.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin tilanteista, jolloin Finanssivalvonnan olisi perustettava valvontakollegio. Valvontakollegio olisi ensinnäkin perustettava, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja jos konsolidointiryhmään kuuluu toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos. Toiseksi valvontakollegio olisi perustettava, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja jos konsolidointiryhmään kuuluva luottolaitos on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen. Kolmanneksi valvontakollegio olisi perustettava tilanteissa, jossa suomalainen luottolaitos, joka ei kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin siitä, ketkä Finanssivalvonnan lisäksi voivat osallistua valvontakollegioon. Näitä olisivat *1 momentissa* tarkoitettujen luottolaitosten ja niiden sivuliikkeiden toimintaa valvovat ulkomaiset ETA-valvontaviranomaiset. *Momentin* mukaan Finanssivalvonta voisi, milloin se pitää tarpeellisena, kutsua valvontakollegioon myös asianomaisten ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia. Lisäksi Finanssivalvonta voisi kutsua valvontakollegioon luottolaitosten toimintaa valvovia kolmansien maiden viranomaisia.

Pykälän säännökset perustuvat luottolaitosdirektiiviin ensimmäisellä muutospäätöksellä lisättyihin 42 a artiklan 3 kohtaan ja 131 a artiklaan.

65 c §. *Valvontakollegion tehtävä ja toiminta.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 65 c §. Pykälässä säädettäisiin 65 b §:n mukaisen valvontakollegion tehtävistä ja toiminnasta.

Pykälän *1 momentin* mukaan valvontakollegion tehtävänä olisi helpottaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa asianomaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnassa.

Finanssivalvonta vahvistaisi valvontakollegiolle valvontayhteistyötä koskevat toimintaperiaatteet. Ennen päätöksen tekemistä Finanssivalvonnan olisi kuultava kollegioon osallistuvia ulkomaisia ETA-valvontaviranomaisia.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin *1 momentissa* tarkoitettujen toimintaperiaatteiden vähimmäissisällöstä, jotka konsolidoidun valvonnan osalta vastaavat direktiivin vähimmäisvaatimuksia. Vastaavia periaatteita olisi kuitenkin soveltuvin osin sovellettava myös sellaisiin luottolaitoksiin, jotka eivät kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin.

Pykälän *3 momentin* mukaan Finanssivalvonta kutsuisi valvontakollegion kokoukset koolle ja toimii kokousten puheenjohtajana. Finanssivalvonnan olisi tiedotettava valvontakollegion toiminnasta Euroopan pankkivalvojen komitealle. Finanssivalvonta vastaisi siitä, että valvontakollegion kokoukset järjestetään tarpeen mukaan, kokouksiin jaetaan riittävä ennakkoaineisto ja että kokouksen päätökset ja mahdolliset toimenpiteet kirjataan ja annetaan tiedoksi kaikille kollegion jäsenille.

Pykälän *4 momentissa* ehdotetaan säädettäväksi Finanssivalvonnan velvollisuudesta ilmoittaa ulkomaisille valvontaviranomaisille etukäteen kollegiossa käsiteltävistä asioista sekä velvollisuudesta ilmoittaa poissaolleille valvontaviranomaisille kollegiossa tehdyistä päätöksistä.

Pykälän säännökset perustuvat luottolaitosdirektiiviin ensimmäisellä muutospäätöksellä lisättyihin 42 a artiklan 3 kohtaan ja 131 a artiklaan.

1.5 Laki Finanssivalvonnan valvontamaksusta

4 §. *Suhteellinen valvontamaksu.* Pykälän *1 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

5 §. *Suhteellista valvontamaksua maksavan perusmaksu.* Pykälän *1 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

1.6 Laki rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta

21 §. *Asiakasriskit ja niiden ilmoittaminen.* Pykälään tehtäisiin luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavat muutokset.

22 §. *Asiakasriskejä koskevat rajoitukset.* Pykälään tehtäisiin luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavat muutokset.

1.7 Laki sidotusta pitkäaikaissäätämisestä

3 §. *Oikeus tarjota säästämissopimusta.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

1.8 Laki sijoituspalveluyrityksistä

14 §. *Sijoituspalvelujen tarjoaminen muun luvan nojalla.* Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

46 §. *Taloudellisen aseman valvonta.* Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, jonka mukaan sijoituspalveluyritykseen, joka harjoittaa ainoastaan rahoitusvälineitä koskevien toimeksiantojen välittämistä tai toteuttamista, asiakkaiden omaisuuden hoitoa, sijoitusneuvontaa taikka rahoitusvälineiden liikkeeselaskun järjestämistä ilman sen takaamista, ei sovellettaisi luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä asiakasriskien ilmoittamisesta ja suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista. Näiden säännösten soveltaminen ei olisi tarkoituksenmukaista, koska momentissa tarkoitettusta liiketoiminnasta ei aiheudu muita vastuita kuin palkkiosaamisia, joihin asiakasriskisääntelyä ei ole tarkoituksenmukaista soveltaa. Säännösten soveltamisesta aiheutuisi siten tarpeetonta hallinnollista taakkaa sekä tällaisille sijoituspalveluyrityksille että Finanssivalvonnalle. Momentti pe-

rustuisi ensimmäisellä muutosdirektiivillä muutettuun direktiivin 2006/49/EY 20 artiklaan.

1.9 Sijoitusrahastolaki

6 §. Pykälää tarkistettaisiin sijoituspalveluyrityksistä annettuun lakiin ehdotettua uutta 46 §:n 4 momenttia vastaavasti.

11 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

1.10 Kiinteistörahastolaki

9 §. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

1.11 Arvopaperimarkkinalaki

1. luku Yleisiä säännöksiä

1 §. Pykälän 11 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

4 §. Pykälän 1 momentin 4 kohtaan ehdotetaan tehtäväksi tekniset muutokset, jotka johtuvat UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

1.12 Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä

2 §. *Lain soveltamisala.* Pykälän 1 momenttiin 1 kohtaan ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos, joka johtuu UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin. Samasta syystä 1 momentin 2 kohta ehdotetaan kumottavaksi.

1.13 Laki eräistä arvopaperi- ja valuutta-kaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta

6 §. *Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyssä.* Voimassa olevan lain 6 §:n 1 momentissa säädetään siitä, milloin nettoutus on mahdollinen kotimaisen luottolaitoksen toiminnan ollessa keskeytettynä. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan pykälän 1 momentin periaatteita sovellettaisiin myös silloin, kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminta on keskeytettynä luottolaitostoinnasta annettuun lakiin lisättäväksi ehdotetun 166 h §:n mukaisesti. Ehdotus merkitsisi muun muassa sitä, että velvoitteet, jotka ovat syntyneet ennen 166 h §:ssä tarkoitettua keskeyttämistä, voidaan nettouttaa sanotun pykälän estämättä.

1.14 Laki verotusmenettelystä

16 §. *Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus.* Pykälän 9 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos, joka johtuu UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin. Lisäksi momentissa ehdotetaan korjattavaksi viittaukset koskemaan nykyistä sijoituspalveluyrityksistä annettua lakia ja nykyistä luottolaitostoinnasta annettua lakia.

17 §. *Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus.* Pykälän 10 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos, joka johtuu UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

21 §. *Vertailutietotarkastus.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos, joka johtuu UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin.

1.15 Arvonlisäverolaki

169 a §. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos, joka johtuu UPL:n kumoamisesta ja ulkomaisia luottolaitoksia koskevien säännösten siirtämisestä luottolaitoslakiin. Lisäksi momentissa ehdote-

taan korjattavaksi viittaus koskemaan nykyistä luottolaitostoinnasta annettua lakia.

2 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan direktiivien kansalliselle täytäntöönpanolle asetetun määräajan mukaisesti 31 päivänä joulukuuta 2010. Selvitysrisikin käsittelyä vakavaraisuuslaskennassa koskeva muutos tulisi kuitenkin voimaan direktiivin siirtymäsäännöksen mukaisesti vasta 1 päivästä tammikuuta 2012 lukien ja luottolaitoksiin kohdistuvien asiakasriskien rajoittamista koskeva muutos niin ikään direktiivin mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2013 lukien.

Sekamuotoisten pääomainstrumenttien sisällyttämiseen ensisijaisiin omiin varoihin sovellettaisiin kuitenkin ensimmäisen muutosdirektiivin 150 artiklan 9 kohdan mukaista vaiheittaista siirtymäaika, joka päättyisi kokonaan vuoden 2040 lopussa.

UPL kumottaisiin ehdotetulla lailla luottolaitostoinnasta annetun lain muuttamisesta. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen, jolla on UPL:n nojalla myönnetty toimilupa, ei tarvitsisi hakea uutta toimilupaa. Luottolaitostoinnasta annetun lain muuttamisesta annettavan lain voimaan tullessa vireillä oleva kolmannen maan luottolaitoksen toimilupahakemus olisi täydennettävä uusien vaatimusten mukaiseksi.

Luottolaitoslain talletuksia koskevia säännöksiä sovellettaisiin sellaisiin ulkomaisten luottolaitosten 166 n §:n 2 momentissa tarkoitettuihin takaisinmaksettavia varoja koskeviin sopimuksiin, jotka tehdään sen jälkeen, kun yksi vuosi on kulunut lain voimaantulosta. Siirtymäsäännöksellä varmistettaisiin yhtäältä se, että sivuliikkeillä on riittävästi aikaa hyväksyttää tiliehtonsa Finanssivalvonnalla 10 §:n 3 momentin mukaisesti, ja toisaalta se, että lailla ei puututtaisi takautuvasti jo voimassaolevien sopimusten sisältöön.

Luottolaitostoinnasta annetun lain säännöksiä palkitsemisjärjestelmistä ehdotetaan sovellettavaksi ainoastaan lain voimaan tulon jälkeen tehtäviin sopimuksiin. Sopimusten sitovuuden periaatteesta seuraa, että mainittujen säännösten soveltamisesta annettavissa Finanssivalvonnan määräyksistä, joilla toisen

muutosdirektiivin liitteen V mukaiset tarkemmat vaatimukset olisi pantava täytäntöön, ei voitaisi takautuvasti muuttaa voimassa olevia työ- tai johtajasopimuksia.

Lukuun ottamatta ehdotettua 49 §:n muutosta, jossa säädetään palkitsemisjärjestelmille asetettavasta yleisvaatimuksesta, toinen muutosdirektiivi voidaan panna täytäntöön pelkästään mainitussa pykälässä tarkoitetulla asetuksella sekä Finanssivalvonnan määräyksillä. Koska mainitun direktiivin tarkka voimaantuloaika ei ole vielä tiedossa, mainittu asetus ja Finanssivalvonnan määräykset olisi

annettava siten, että ne tulevat voimaan viimeistään direktiivin täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättyessä, kuitenkin aikaisintaan vuoden 2011 alusta lukien. Ehdotettu 49 §:n muutos olisi luonteeltaan sillä tavoin yleinen, että sitä voitaisiin soveltaa lain yleisestä voimaantuloajankohdasta lukien riippumatta direktiiviin täytäntöönpanoajankohdasta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 61 §:n 1 momentti, 100 § ja 123 §:n 2 momentti,

muutetaan 8 §, 20 §:n 1—3 momentti, 36 §, 45 §:n 1 momentin 4, 8 ja 9 kohta sekä 3 momentti, 46 §:n 1 momentin 3 kohta, 48 ja 49 §, 63 §:n otsikko ja 1 momentti, 64 §:n 1 momentti, 67, 69 ja 74 §, 79 §:n 2 momentti, 90 ja 104 §, 105 §:n 1—3 ja 6 momentti sekä 106 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 299 /2010, 20 §:n 1 momentti laissa 299/2010, 36 § laissa 929/2007, 48 ja 49 § osaksi laissa 600/2010 ja 105 §:n 1 ja 2 momentti laissa 851/2008, sekä

lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 13 a, 13 b ja 16 b §, 19 §:ään uusi 2 momentti, 21 §:ään, sellaisena kuin se osaksi laissa 600/2010, uusi 4 momentti, lakiin uusi 3 a ja 3 b luku ja 35 a §, 45 §:ään uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti sekä 4—6 momentti siirtyvät 4—7 momentiksi, lakiin uusi 48 a §, 68 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 112 a—112 f § ja niiden edelle uusi väliotsikko sekä lakiin uusi 10 a ja 10 b luku seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus

Ulkomaisen luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa ja tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista säädetään tämän lain 8 §:n 3 ja 4 momentissa, 13 a §:ssä, 19 §:n 2 momentissa, 3 a ja 3 b luvussa, 112 a—112 f §:ssä sekä 10 a ja 10 b luvussa.

8 §

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on tämän lain 3 luvun mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki, luottoyhteisö tai sähkörahayhteisö.

Ulkomaisella luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista yritystä, joka harjoit-

taa pääasiassa luottolaitostoimintaa ja jota valvotaan vastaavalla tavalla kuin luottolaitosta tämän lain nojalla.

Ulkomaisella ETA-luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa kuin ETA-valtiossa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

13 a §

Kotivaltio

Kotivaltiolla tarkoitetaan tässä laissa valtiota, jossa ulkomaisella luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka ja jonka toimi-

valtainen viranomainen on myöntänyt luottolaitokselle toimiluvan luottolaitostoimintaan.

13 b §

Sivuliike

Sivuliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa luottolaitosta tai ulkomaista luottolaitosta ja josta käsin harjoitetaan luottolaitostoimintaa tai muuta luottolaitokselle sallittua liiketoimintaa.

16 b §

Arvopaperistaminen

Arvopaperistamisella tarkoitetaan tässä laissa luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY, jäljempänä *luottolaitosdirektiivi*, 4 artiklan 36–44 kohdassa tarkemmin määriteltyjä järjestelyjä, joissa omaisuuseriä muutetaan uusiksi omaisuuseriksi jakamalla saamiseen tai muuhun omaisuuserään liittyvä luottoriski etuoikeusluokkiin siten, että:

1) järjestelyyn perustuvat maksut riippuvat saamisen tai saamisryhmän tuotosta; ja

2) etuoikeusluokkien järjestys määrää tappioiden jakautumisen järjestelyn voimassaoloaikana.

19 §

Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksuttavien varojen vastaanottamiseen

Mitä 1 momentissa säädetään luottolaitoksesta, koskee vastaavasti ulkomaista ETA-luottolaitosta sekä kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, jolla on tämän lain mukainen toimilupa harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa.

20 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksuttavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 19 §:ssä säädetään, ei rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksuttavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaisissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, maksulaitoksen tai maksulaitoslain (297/2010) 7 §:ssä tarkoitettua henkilön oikeutta harjoittaa mainitussa laissa tarkoitettua maksupalvelun tarjoamista, sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaisäästämisestä annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästämissopimuksia eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä 19 §:ssä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa. Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön ja vakuutusyhtiön oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaan- sa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

Osakeyhtiö, osuuskunta ja julkisoikeudellinen yhteisö saavat sen estämättä, mitä 19 §:ssä säädetään, vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksuttavia varoja sellaiselle asiakastilille, jolla olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan osakeyhtiön, osuuskunnan tai julkisoikeudellisen yhteisön itsensä myymien tavaroiden tai palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä, sekä laskea liikkeeseen sellaista sähköistä rahaa, jonka ainoastaan osakeyhtiö, osuuskunta tai julkisoikeudellinen yhteisö itse hyväksyy maksuksi. Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittava osakeyhtiö ja osuuskunta saa lisäksi vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksuttavia varoja 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle asiakastilille ja laskea liikkeeseen mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö, osuuskunta ja julkisoikeudellinen yhteisö sekä, jos osakeyhtiö tai osuuskunta kuuluu 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yritysryhmään, kaikki samaan yritysryhmään kuuluvat osakeyhtiöt ja osuuskunnat yhdessä saavat vastaanottaa asiakastilille samalta asiak-

kaalta enintään määrän, joka vastaa 3 000 euroa. Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö, osuuskunta tai julkisoikeudellinen yhteisö saa tallentaa samalle sähköiselle tietovälineelle sähköistä rahaa enintään määrän, joka vastaa 150 euroa.

21 §

Toiminimi

Ulkomaisen luottolaitoksen toiminimen käytöstä Suomessa säädetään lisäksi 166 r §:ssä.

3 a luku

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen

29 a §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suomessa 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

29 b §

Sivuliikkeen perustamisesta ilmoittaminen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen ilmoitettua sivuliikkeen perustamisesta Finanssivalvonnalle.

Ilmoituksessa on oltava riittävät tiedot perustettavaksi aiotun sivuliikkeen toimipaikasta, liiketoiminnasta ja hallinnosta sekä vastuushenkilöistä, joista yksi on nimettävä sivuliikkeen johtajaksi.

Ilmoituksessa on myös mainittava 29 §:ssä tarkoitettujen tietojen lisäksi luottolaitoksen omien varojen määrä, vakavaraisuussuhde ja

vakuusjärjestelmä, joka suojaa sivuliikkeen tallettajien saamia, sekä sen kattavuus.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle kirjallisesti 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin tulevista muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista. Finanssivalvonta voi muuttaa aiottujen muutosten vuoksi Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa asetettuja määräyksiä ja ehtoja.

29 c §

Sivuliikkeen toiminnan aloittaminen

Sivuliike voi aloittaa toimintansa, kun ulkomainen ETA-luottolaitos on saanut Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen tai, jos Finanssivalvonta ei ole tehnyt ilmoitusta mainitussa pykälässä säädetyssä määräajassa, kun sen käsittelylle säädetty määräaika on päättynyt.

29 d §

Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää kokonaan tai osittain sivuliikkeen toiminnan jatkaminen säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä.

3 b luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

29 e §

Sivuliikkeen perustaminen

Kolmannen maan luottolaitos voi Suomeen perustetusta sivuliikkeestä tarjota sellaisia 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sivuliikkeelle 29 f §:n mukaisesti myönnettyyn toimilupaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

29 f §

Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen

Kolmannen maan luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle. Hakemuksesta on pyydettyvä lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos luottolaitos vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos luottolaitos tarjoaa sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

- 1) omistuksesta,
- 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta,
- 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta,
- 4) riskien hallinnasta
- 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta,
- 6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä mukaan lukien asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatettavat menettelytavat, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Säännöksiä hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa valtiovarainministeriön asetuksella.

29 g §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos

- 1) luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta;
- 2) kolmannen maan luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä finanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia;

3) luottolaitoksen vakavaraisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksista,

4) luottolaitosta muutenkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti;

5) luottolaitoksella on Suomessa varoja vähintään 166 m §:n 2 momentissa säädetty määrä sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten;

6) sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti;

7) sivuliikkeen johtaja täyttää 40 §:ssä säädetty vaatimukset;

8) sivuliikkeellä on riittävät menettelytavat asiakkaiden tunnistamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi.

Sivuliikkeen toimilupaa koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä 23 §:ssä säädetään. Finanssivalvonnan on kymmenen työpäivän kuluessa toimilupahakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle 23 §:n 1 momentissa tarkoitettua määräajasta ja 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua valitusmahdollisuudesta.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan myöntämisestä Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkivalvojien komitealle.

Sivuliikkeen toimilupa oikeuttaa harjoittamaan toimintaa yhdessä tai useammassa toimipaikassa.

29 h §

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, kun kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkivalvojien komitealle, talletussuojarahastolle ja

sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

29 i §

Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen

Kun Finanssivalvonta peruuttaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen erääntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä momentissa tarkoitettusta menettelystä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan soveltuvin osin sivuliikkeen toiminnan rajoittamiseen 29 h §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla.

29 j §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 30 §:ssä tarkoitettuja toimia.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen.

29 k §

Edustuston toimintaoikeuksien peruuttaminen

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 29 j §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

Sallittu liiketoiminta

35 a §

Arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevat rajoitukset

Luottolaitos ei saa hankkia 16 b §:ssä tarkoitettulla tavalla arvopaperistettuja omaisuuseriä, jollei se voi varmistua siitä, että alkuperäinen luotonantaja tai muu omaisuuseriään arvopaperistava tai arvopaperistettuja omaisuuseriä edelleen luovuttava henkilö on jäänyt vastuuseen vähintään viidestä prosentista arvopaperistamisen kohteena olevista omaisuuseristä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta:

1) arvopaperistamisjärjestelyihin, joiden kohteena ovat:

a) saamiset julkisyhteisöiltä;

b) saamiset luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä, joihin tämän lain nojalla sovelletaan enintään 50 prosentin riskipainoa; tai

c) saamiset monenkeskisiltä kehityspankeilta; eikä

2) indeksiin perustuviin järjestelyihin, syndikoiuihin luottoihin, ostettuihin myyntisaamisiin eikä luottojohdannais sopimuksiin, jotka täyttävät luottolaitosdirektiivin 122 artiklassa säädetyt ehdot.

Jos luottolaitos hankkii arvopaperistettuja omaisuuseriä tämän pykälän vastaisesti, Finanssivalvonnan on korotettava tällaisiin omaisuuseriin 61 §:n mukaisesti sovellettavaa omien varojen vähimmäismäärää niin kuin luottolaitosdirektiivin 122a artiklan

5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään

36 §

Toimipaikat

Luottolaitoksella on oltava Suomessa pääkonttori ja vähintään yksi kiinteä toimipaikka.

45 §

Ensisijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan ensisijaisina omina varoina seuraavat erät:

4) sekamuotoiset rahoitusvälineet, joiden ehdot Finanssivalvonta on hyväksynyt;

8) tilivuoden aikana kertynyt osavuositarkastuksen osoittama voitto, jos se on tilintarkastajan antaman lausunnon mukaan laskettu Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla noudattaen samoja periaatteita kuin tilikauden tuloksen laskemisessa;

9) muut Finanssivalvonnan hyväksymät, edellä mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin eristä saadaan lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään määrä, joka vastaa 35 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Sellaisten mainitussa kohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden yhteenlasketusta määrästä, joihin liittyy oikeus vaihtaa rahoitusväline luottolaitoksen osakkeiksi tai osuuksiksi, saadaan kuitenkin yhdessä muiden mainitussa kohdassa tarkoitettujen erin kanssa lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään määrä, joka vastaa 50 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Edellä sanotun estämättä sellaisten rahoitusvälineiden yhteismäärästä, joihin liittyy luottolaitokselle kannuste maksaa rahoitusväline ennen aikaisesta takaisin, saadaan kuitenkin

lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään 15 prosenttia.

Edellä 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettuihin eriin, lukuun ottamatta käyttämättömiä voittovaroja, ei saa lukea eriä, joiden pääomaa ei ole maksettu luottolaitokselle. Mainitun momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuihin eriin saa lukea ainoastaan eriä, joille maksettavan osingon, koron tai muun hyvityksen taikka pääoman palautuksen edellytyksenä on, että luottolaitoksella on jakokelpoisia varoja. Mainittuihin eriin ei saa lukea:

1) määräaikaista eriä;

2) eriä, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;

3) eriä, joiden pääoman taikka osingon, koron tai muun hyvityksen maksamisesta on antanut vakuuden:

a) luottolaitos itse tai sen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö;

b) yhteisö, joka lain tai sopimuksen perusteella on vastuussa luottolaitoksen veloista, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö; taikka

c) yhteisö, jonka äänivallasta a ja b alakohdassa tarkoitettut yhteisöt omistavat yhteensä yli puolet, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö.

46 §

Toissijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan toissijaisina omina varoina seuraavat erät:

3) 3 momentissa säädetyin edellytyksin:

a) sekamuotoiset rahoitusvälineet siltä osin, kuin niitä ei lueta ensisijaisiin omiin varoihin,

b) muut määräämättömäksi ajaksi annetut velkasitoumukset;

c) 45 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettut erät, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;

48 §

Vähennyserät

Luottolaitoksen ensisijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

1) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet, osuudet tai kantarahastotodistukset ja luottolaitoksen itsensä liikkeeseen laskemat ensisijaisiin omiin varoihin luetut sekamuotoiset rahoitusvälineet sekä määrä, jolla luottolaitos on 35 §:ssä säädetyn vastaisesti rahoittanut tässä kohdassa tarkoitettujen omien rahoitusvälineiden hankintaa;

2) pitkävaikutteisten aineettomien hyödykkeiden hankintamenojen poistamaton osa;

3) tilikauden tuloksen tai kertyneiden voitovarojen erät, jotka ovat syntyneet muussa kuin omassa käytössä olevan kiinteistöomaisuuden käypään arvoon arvostamisesta ja jotka ylittävät tästä arvonnoususta aiheutuvan omien varojen lisävaatimuksen;

4) edellisten tilikausien ja tilikauden tappiot.

Luottolaitoksen toissijaisista omista varoista vähennetään määrä, jolla luottolaitos on 35 §:n vastaisesti rahoittanut omien 46 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden hankintaa.

Luottolaitoksen ensi- ja toissijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

1) sellaisen luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet ja osuudet sekä sekamuotoiset rahoitusvälineet, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

2) muut kuin 1 kohdassa tarkoitettujen luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet ja osuudet sekä sekamuotoiset rahoitusvälineet, siltä osin kuin niiden yhteismäärä yhdessä 4 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää ennen ensisijaisten ja toissijaisten omien varojen yhteismäärästä tehtäviä vähennyksiä 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista;

3) sellaisen suomalaisen ja siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen osakkeet, osuudet ja pääomallinat, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

4) lainasaamiset talletuspankkien vakuusrahastoilta siltä osin kuin niiden määrä yhdessä 2 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää 2 kohdassa tarkoitettua määrää;

5) määrä, jolla 71 §:ssä tarkoitettujen huomattavan omistusosuuden määrä ylittää mainitun pykälän 1 momentissa säädetyn rajan, sekä määrä, jolla tällaisten omistusosuuksien yhteenlaskettu määrä ylittää mainitun pykälän 2 momentissa säädetyn rajan;

6) selvityssaamiset, jotka syntyvät viiden pankkipäivän jälkeen tehtyyn osasuoritukseen liittyvistä jo luovutetuista arvopapereista tai kauppahinnan maksuista sekä niiden jäljellä olevista eristä sopimuksen lakkaamiseen saakka.

Käytettäessä 59 §:n 1 momentissa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, ensi- ja toissijaisista omista varoista on lisäksi vähennettävä tämän menetelmän mukaisesti riskipainotettujen varojen yhteismäärästä kirjanpitoon merkittyjen arvonalennusten ja odotettujen tappioiden erotus, jos se on negatiivinen. Laskettaessa tässä momentissa tarkoitettua alijäämää odotettujen tappioiden oman pääoman ehtoisista sijoituksista sisällytetään odotettuihin tappioihin, mutta niistä kirjattuja arvonalennuksia ei oteta huomioon. Sovellettaessa 69 ja 71 §:ää omista varoista ei vähennetä tässä momentissa tarkoitettuja eriä. Arvopaperistamiseen perustuvia eriä, joihin 61 §:n 2 momentin mukaisesti sovelletaan 1 250 prosentin riskikerrointa, ei oteta huomioon tätä momenttia sovellettaessa.

Ensi- ja toissijaisista omista varoista on vähennettävä sen lisäksi, mitä edellä säädetään, 3 momentissa tarkoitettujen arvopaperistamisjärjestelyihin perustuvat erät, jos ne jätetään 61 §:n 2 momentin mukaisesti ottamatta huomioon omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa.

48 a §

Erien vähentämisessä noudatettavat periaatteet

Puolet 48 §:n 3—5 momentissa tarkoitettuja eristä vähennetään ensisijaisista omista varoista ja puolet toissijaisten omien varojen 46 §:n 7 momentin mukaisesta enimmäismäärästä. Mikäli toissijaisten omien varojen enimmäismäärä ei riitä vähennysten tekemi-

seen, ylimenevä osuus vähennetään ensisijaisista omista varoista.

Edellä 48 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetun vähennyksen sijasta voidaan vähentää luottolaitoksen omistusta vakuutuslaitoksessa vastaava osuus vakuutuslaitoksen vakuutusyhtiölain tai sitä vastaavan ulkomaisen lain mukaisesti lasketusta toimintapäätöksen vähimmäismäärästä.

Laskettaessa 48 §:n 3 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä osakkeisiin, osuuksiin ja pääomalainoihin rinnastetaan yritykseltä olevat saamiset, joilla on huomppi etuoikeus kuin velallisen muilla veloilla. Mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös 71 §:n 3 momentin mukaisesti lasketut omistukset sellaisissa luottolaitoksissa ja ulkomaisissa luottolaitoksissa sekä rahoituslaitoksissa, joissa luottolaitoksella on 70 §:ssä tarkoitettu huomattava omistusosuus. Laskettaessa 48 §:n 3 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös sellaisen vakuutusomistusyhteisön ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisön, jotka ovat luottolaitoksen tyttäret tai osakkuusyrityksiä, omistamat edellä tässä pykälässä tarkoitettut osakkeet, osuudet ja sekamuotoiset rahoitusvälineet samassa suhteessa kuin luottolaitos omistaa tällaisen omistusyhteisön osakkeita tai osuuksia. Edellä tässä momentissa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa ei oteta huomioon sijoituksia luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin.

Finanssivalvonnan luvalla 48 §:n 3 momentin taikka tämän pykälän 2 tai 3 momentin mukainen vähennys voidaan jättää tekemättä, kun mainituissa momenteissa tarkoitettu sijoitus on toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen taikka suomalaisen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen liiketoiminnan tervehdyttämisen yhteydessä välttämätöntä taikka kun sijoitus on tehty rahoituslaitokseen, jonka tarkoituksena on pääasiassa omistaa muiden kuin luottolaitosten tai ulkomaisen luottolaitosten tai rahoituslaitosten osakkeita tai osuuksia ja rahoituslaitos ei kuulu toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen

luottolaitoksen taikka sijoituspalveluyrityksen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen yrityksen konsolidointiryhmään.

Mitä tässä pykälässä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvista yhteisöistä, sovelletaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599 /2010) tarkoitetun yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen vakavaraisuutta laskettaessa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka yhdistellään yhteenliittymään sen konsolidoitua vakavaraisuutta laskettaessa.

Tässä pykälässä tarkoitettut erät otetaan huomioon määrään, joka niistä on merkitty tilinpäätökseen, lukuun ottamatta 48 §:n 4 momentissa tarkoitettuja odotettuja tappioita.

Yleinen riskienhallinta

49 §

Yleissäännös riskienhallinnasta

Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle.

Luottolaitoksella on oltava tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä toimintaansa nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät, mukaan lukien sellaiset johdon ja henkilöstön palkitsemista koskevat periaatteet ja menettelytavat, jotka tukevat tehokasta riskienhallintaa. Hallinnon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan on täytettävä luottolaitosdirektiivin V liitteessä asetetut vaatimukset.

Palkitsemista koskeviin periaatteisiin ja menettelytapoihin sovelletaan tämän pykälän estämättä, mitä työsopimuksista ja luottolaitoksen lakisääteisten hallinto- ja valvontaelinten vastuusta muualla laissa säädetään. Palkitsemista koskevista periaatteista ja menettelytavoista säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella.

Luottolaitoksen riskienhallintaan ja muuhun sisäiseen valvontaan liittyvien tehtävien siirtämiseen sellaisen yrityksen hoidettaviksi,

joka ei kuulu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään, sovelletaan, mitä 36 a ja 36 b §:ssä säädetään

63 §

Valuuttakurssi-, selvitys- ja hyödykeriskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on oltava omia varoja määrä, joka riittää sen koko toiminnasta aiheutuvan valuuttakurssiriskin, selvitysriskin, hyödykeriskin ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen.

64 §

Kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on oltava omia varoja vähintään määrä, joka riittää kaupankäyntivarastoon liittyvien seuraavien riskien ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen:

- 1) markkinoiden yleisestä kehityksestä aiheutuva riski (*yleisriski*);
- 2) arvopaperin liikkeeseenlaskijasta tai johdannaissopimuksen kohde-etuuden liikkeeseenlaskijasta aiheutuva riski (*erityisriski*);
- 3) merkintäsitoumuksista aiheutuva riski (*muu positioriski*);
- 4) vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuva riski (*vastapuoliriski*).

67 §

Asiakasriskit ja niitä koskeva ilmoitusvelvollisuus

Asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen sellaisten varojen ja taseen

ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön taikka tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskin määrää laskettaessa varat otetaan huomioon niin kuin 58 §:n 2 momentissa säädetään. Taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon niiden nimellisarvosta tai, jos sitoumus koskee arvopaperin hankkimista, arvopaperin käyvästä arvosta tai sopimuksen mukaisesta arvosta. Takaukset ja muut vakuudet sekä muut luottoriskin vähentäminen menetelmät saadaan ottaa huomioon asiakasriskiä vähentävinä luottolaitosdirektiivin 112—117 artiklan mukaisesti.

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

- 1) 48 §:ssä tarkoitetut erät, jotka on vähennetty luottolaitoksen omista varoista;
 - 2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä kahden pankkipäivän kuluessa maksusta;
 - 3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin.
 - 4) vähittäismaksujen välitykseen perustuvat päivänsisäiset erät;
 - 5) maksujenvälitystä tai rahoitusvälineiden selvitystä tai säilytystä harjoittavan luottolaitoksen asiakastoiminnasta syntyvät erät, joita ei voida selvittää saman pankkipäivän aikana ja jotka selvitetään viimeistään seuraavana pankkipäivänä.
- Jos luottolaitoksella on 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, siihen liittyvät asiakasriskit lasketaan omien varojen direktiivin 32 artiklan mukaisesti.

Luottolaitoksen on ilmoitettava suuret asiakasriskinsä Finanssivalvonnalle neljännesvuosittain. Finanssivalvonta antaa valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

68 §

Asiakasriskien hallinta

Luottolaitoksen on lisäksi seurattava jatkuvasti saamistensa ja taseen ulkopuolisten sitoumustensa maksamisen vakuudeksi asetetuista vakuuksista syntyviä riskikeskittymiä ja asetettava niille rajat. Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tiedot, jotka ovat tarpeen vakuuskeskittymistä aiheutuvien riskien valvomiseksi. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tässä momentissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitukset on tehtävä.

69 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys taikka 7 luvussa tarkoitettu talletussuojarahasto tai vakuusrahasto, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää.

Tämän pykälän 1 momentissa säädettyjä rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon

asiakasriskejä, jotka kohdistuvat toiseen luottolaitokseen, ulkomaiseen luottolaitokseen, rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen, joka on sisällytetty luottolaitoksen 73 §:ssä tarkoitettuun konsolidoituun valvontaan taikka, jos luottolaitos on ulkomaisen luottolaitoksen tai sen omistusyhteisön tytäryritys, mainitussa pykälässä tarkoitettua konsolidoitua valvontaa vastaavaan ulkomaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan. Rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon myöskään asiakasriskejä, jotka kohdistuvat toiseen luottolaitokseen, ulkomaiseen luottolaitokseen, rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen taikka vakuutusyhtiölaissa tarkoitettuun vakuutusyhtiöön tai siihen rinnastuvaan ulkomaiseen vakuutuslaitokseen, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun tai sitä vastaavaan ulkomaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään, edellyttäen että rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suurten asiakasriskien valvontaan sovelletaan säännöksiä, jotka vastaavan vähintään tämän lain mukaisia konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä.

Muista kuin 2—4 momentissa tarkoitetuista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 momenttia, säädetään valtiovainministeriön asetuksella.

Luottolaitos voi ylittää 1 momentissa tarkoitettun rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä, jos luottolaitoksella on siihen riittävästi omia varoja ja se täyttää omien varojen direktiivin 31 artiklassa ja VI liitteessä asetetut vaatimukset. Luottolaitoksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

74 §

Konsolidointiryhmän riskienhallinta

Konsolidointiryhmän emoyritys ja konsolidointiryhmän tytäryritykset eivät saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa konsolidoidulle vakavaraisuudelle. Tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen sovelletaan, mitä 49 §:n 2—4 momentissa säädetään

79 §

Konsolidoidut asiakasriskit ja niiden hallinta sekä konsolidoitujen riskikeskittymien ja sisäisten liiketoimien seuranta

Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai 72 §:n 2 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen on seurattava jatkuvasti luotettavalla tavalla konsolidoitujen asiakasriskien määrää ja luonnetta. Yrityksellä on oltava konsolidoitujen asiakasriskien tunnistamista, mittaamista ja raportointia, asiakasriskien ottamista ja niiden kattamista omilla varoilla sekä muuta konsolidoitujen asiakasriskien hallintaa koskevat, konsolidointiryhmän toiminnan luonteeseen ja laajuuteen nähden riittävät kirjalliset periaatteet ja menettelytavat, joita se noudattaa toiminnassaan. Mitä 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuuskeskittymien valvonnasta, sovelletaan vastaavasti konsolidoituihin vakuuskeskittymiin.

90 §

Yhteistyö taloudellisen aseman valvonnassa

Finanssivalvonta valvoo 5 luvun säännösten noudattamista yhteistyössä sellaisten ulkomaisten luottolaitosten tai ulkomaisten sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa, jotka valvovat luottolaitoksen kanssa samaan 73 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tai ulkomaiseen konsolidointiryhmään kuuluvia yrityksiä.

Finanssivalvonnan tarkastus- ja tietojensaantioikeudesta ja velvollisuudesta antaa tietoja säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 85 ja 86 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakava-

raisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkivalvojien komitealta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 85 tai 86 §:n soveltamisesta ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 85 §:n 1 momentissa tarkoitettun arvion ja antanut sen tiedoksi 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 85 ja 86 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 85 §:ssä tarkoitettu arvio ja 86 §:ssä tarkoitettu päätös viivytyksettä tiedoksi 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 85 §:ssä tarkoitettua arvion tai 86 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

Edellä 3 ja 5 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on arvioitava vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useammin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

104 §

Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos talletuspankki ei ole maksanut talletussopimuksen ja tämän lain mukaisesti talletuspankissa tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saamisia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on 5 työpäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta tai asiasta muutoin tiedon saatuaan päätettävä, onko talletussuojarahaston maksettava pankin tallettajien 105 §:n 1—3 momentissa tarkoitettujen saamiset. Maksuvelvollisuuden mää-

räämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitetun saamisen maksamatta jääminen on saadun selvityksen perusteella johtunut pankin maksu- tai muista taloudellisista vaikeuksista eivätkä vaikeudet Finanssivalvonnan arvion mukaan ole tilapäisiä.

Finanssivalvonnan on arvioidessaan 2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tilapäisyyttä otettava huomioon 105 §:ssä tarkoitettu yhteisvastuu.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitettua päätöksestään talletussuojarahastolle, talletuspankin vakuusrahastolle, talletuspankille ja valtiovarainministeriölle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksen toteuttamiseksi talletuspankin on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 105 §:n 1—3 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla 141 §:n mukaan on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja

105 §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti. Jos tiliä käytetään sijoituspalveluun siten kuin sijoituspalvelurityksistä annetun lain 55 §:n 2 momentissa säädetään, korvaus maksetaan kuitenkin mainitussa laissa tarkoitettua korvausrahastosta siten kuin mainitun lain 6 luvussa säädetään.

Talletuspankin ETA-valtiossa olevan sivuliikkeen tallettajan saamiset korvataan suomalaisen talletussuojarahaston varoista siihen määrään, johon ne korvattaisiin sivuliikkeen sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen maksetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaisiin tallettajan varoihin, jotka on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen Finanssivalvonnan 104 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä.

Tätä pykälää sovellettaessa pidetään talletuspankkeja, jotka lain, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella vastaavat kokonaan tai osittain toistensa sitoumuksista tai velvoitteista, yhtenä talletuspankkina. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, tätä momenttia ei sovelleta talletuspankkiin, joka on 114 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut eroavansa vakuusrahastosta. Pankkiin, jolle eroilmoituksen jälkeen annetaan 119 §:ssä tarkoitettua tukea, sovelletaan kuitenkin tätä momenttia. Edellä tarkoitettua sopimuksesta tai muusta järjestelystä on ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

106 §

Tallettajien saamisten maksaminen

Talletussuojarahaston on maksettava tallettajille 105 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamiset 20 työpäivän kuluessa 104 §:ssä tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 104 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Finanssivalvonta voi myöntää talletussuojarahastolle lisäaikaa tallettajien saamisten maksamiseen enintään 10 työpäivää. Lisäajan myöntämisen edellytyksenä on, että talletussuojarahaston lisäajan tarve perustuu poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyn.

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeitä koskevat erityissäännökset talletussuojasta

112 a §

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeiden jäsenyys talletussuojarahastossa

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi kuulua 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi erota talletussuojarahaston jäsenyydestä. Talletussuojarahaston tai, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta, Finanssivalvonnan on hakemuksesta myönnettävä luottolaitokselle ero talletussuojarahastosta. Ennen eron myöntämistä on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista sekä lisäksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen osalta Finanssivalvontaa ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta talletussuojarahastoa. Päätöksessä voidaan antaa eroamista koskevia tarkempia määräyksiä.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on annettava tallettajilleen tiedot talletussuojarahaston tallettajien saamisille antamasta suojasta ja muusta vastaavasta suojajärjestelmästä tai suojan puuttumisesta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista suomen ja ruotsin kielellä.

112 b §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksu

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu määräytyy 99 §:n mukaisesti. Sivuliikkeen kannatusmaksun perusteena on kuitenkin sivuliikkeen 112 c §:n perusteella korvattavien talletusten yhteismäärä. Vakavaraisuuteen perustuvaa maksua laskettaessa ulkomaisen ETA-luottolaitoksen omien varojen yhteismäärään luetaan erät, jotka luottolaitoksen kotivaltion

säännösten mukaan saadaan kyseisiin eriin lukea.

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu on 0,05 prosenttia sivuliikkeen talletusten yhteismäärästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä sekä 1 momentissa tarkoitettu omien varojen määrä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

112 c §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen lisäsuoja

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa oleva sivuliike voi kuulua Suomessa 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisten suojaa, jos sivuliike ottaa vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion suojaa ei voida pitää yhtä riittävänä kuin tämän lain mukaista talletussuojarahaston antamaa suojaa. Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion suojan ja talletussuojarahaston antaman suojan yhteismäärä voi kuitenkin olla enintään 100 000 euroa. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, 105 §:n 3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täysimääräisesti.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on haettava talletussuojarahastolta jäsenyyttä Suomessa olevalle sivuliikkeelleen. Hakemuksessa on oltava riittävät tiedot luottolaitoksesta ja sen kotivaltion suojajärjestelmästä. Talletussuojarahaston on pyydettävä hakemuksesta Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan lausunto. Talletussuojarahasto voi hylätä hakemuksen, jos luottolaitoksen kotivaltion suojaa on pidettävä riittävänä.

Talletussuojarahaston 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen antamassa päätöksessä on määrättävä siitä, mitä tallettajan saamia ja mihin määrään Suomessa oleva talletus-

suojarahasto korvaa ja mikä on luottolaitoksen maksettavaksi tuleva liittymismaksu.

Talletussuojarahaston velvollisuus maksaa 3 momentissa tarkoitetut tallettajien saamiset alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta tiedon kotivaltion suojajärjestelmän velvoittamisesta korvaamaan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tallettajien saamiset.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava sivuliikkeen tallettajille maksuvelvollisuuden alkamisesta. Talletussuojarahaston on julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksien turvaamiseksi.

Edellä 5 momentissa tarkoitetun talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi on ulkomaisen ETA-luottolaitoksen toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

112 d

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahastosta

Jos ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, talletussuojarahasto voi erottaa sen jäsenyydestään aikaisintaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun talletussuojarahasto oli antanut sivuliikkeelle varoituksen. Talletussuojarahaston on kuuluttava luottolaitosta, Finanssivalvontaa, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ennen 1 momentissa tarkoitettua erottamispäätöstä syntyneet sivuliikkeen tallettajien saamiset ovat suojan piirissä niiden eräännyntymiseen saakka.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava erottamispäätöksestä Finanssivalvonnalle ja ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle sekä julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä.

112 e §

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus kolmannen maan luottolaitoksen selvitystilassa tai konkurssissa

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen kolmannen maan luottolaitoksen ja sen Suomen sivuliikkeen osalta vain talletussuojarahaston jäsenenä olevan tällaisen sivuliikkeen yleisölle tarjottavilla tileillä olevien tallettajien sellaisten 105 ja 106 §:ssä tarkoitettujen saamisten maksamiseen, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan luottolaitoksen tai konkurssipesän varat eivät riitä, kuitenkin tallettajaa kohti enintään se osa saamisista, joka ei ylitä 100 000 euron määrää. Kuitenkin 105 §:n 3 momentissa tarkoitetut varat korvataan täysimääräisesti. Saamiset voidaan maksaa jo konkurssin tai selvitystilan aikana, ja ne maksetaan tallettajille euroina.

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut tiedon luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen asettamisesta konkurssiin tai selvitystilaan tai Finanssivalvonnalta tiedon luottolaitoksen sivuliikkeen asettamisesta konkurssiin Suomessa.

Saatuaan tiedon 2 momentissa tarkoitetusta päätöksestä talletussuojarahaston on annettava siitä tieto asianomaisen sivuliikkeen tallettajille. Talletussuojarahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös suurimmissa päivälehdissä suomen ja ruotsin kielellä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi luottolaitoksen sivuliikkeen on toimitettava

talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

112 f §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahaston jäsenyydestä

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, Finanssivalvonta voi erottaa sen talletussuojarahastosta. Finanssivalvonnan on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna sivuliikkeen on ilmoitettava tallettajille talletussuojarahastosta erottamisesta. Sivuliikkeeseen ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna sivuliikkeen on julkisella kuulutuksella, joka on myös julkaistava sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

10 a luku

Ulkomaisen luottolaitoksen likvidaatiomenettely ja tervehdyttämistoimenpide

166 a §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *tervehdyttämistoimenpiteellä* viranomaisen päätökseen perustuvaa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan;

2) *likvidaatiomenettelyllä* kaikkia velkojia koskevaa viranomaisen päätökseen perustuvaa menettelyä, jonka tarkoituksena on ulkomaisen luottolaitoksen omaisuuden muuttaminen rahaksi viranomaisen valvonnassa; likvidaatiomenettelyllä tarkoitetaan myös menettelyä, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen;

3) *hallinnoitajalla* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteestä;

4) *selvittäjällä* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä.

166 b §

Tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustaminen

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti tehtyä päätöstä aloittaa luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tai likvidaatiomenettely sovelletaan myös tällaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Jos valtiovarainministeriö, Suomen Pankki tai Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä koskeva tervehdyttämistoimenpide tulisi aloittaa, niiden on ilmoitettava siitä luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen antaa tiedoksi Finanssivalvonta.

166 c §

Hallinnoitaja ja selvittäjä

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen hallinnoitajan ja selvittäjän nimeäminen osoitetaan esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämisestä tai jollakin muulla luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen antamalla todistuksella. Päätöksestä tai todistuksesta voidaan vaatia laillisesti pätevä suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

Hallinnoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa kaikkia toimivaltuuksia, joita heillä on oikeus käyttää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa. Hallin-

nonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa avustajaa, joka on nimitetty luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti.

Suomessa toimiessaan hallinnonhoitajan ja selvittäjän on noudatettava Suomen lakia erityisesti muuttaessaan omaisuutta rahaksi ja tiedottaessaan menettelystä työntekijöille.

166 d §

Rekisteriin merkitseminen

Jos tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään Suomen lain nojalla merkintä rekisteriin, rekisterinpitäjän on hallinnonhoitajan, selvittäjän tai ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion asianomaisen muun viranomaisen tai henkilön pyynnöstä tehtävä merkintä rekisteriin luottolaitosta koskevan 166 b §:ssä tarkoitetun tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

166 e §

Hakemus konkurssiin asettamisesta

Kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voidaan luovuttaa Suomessa konkurssiin sivuliikkeen johtajan päätöksellä. Ennen hakemuksen jättämistä luottolaitoksen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.

Velkojen hakiessa kolmannen maan luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Finanssivalvonnalle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos Finanssivalvonta esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

166 f §

Konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta ilmoittaminen Euroopan talousalueella

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava 166 e §:ssä tarkoitetun konkurssin aloit-

tamista koskevasta päätöksestä ja konkurssin vaikutuksista sekä toimiluvan peruuttamista koskevasta päätöksestä niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut sivuliikkeen tai joissa se tarjoaa palveluja.

Finanssivalvonnan ja pesähoitajan on toimittava riittävässä yhteistyössä niiden muiden ETA-valtioiden asianomaisten viranomaisten ja selvittäjien kanssa, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavassa luettelossa mainitun sivuliikkeen.

166 g §

Konkurssia koskevat lainvalintasäännökset Euroopan talousalueella

Edellä 166 e §:ssä tarkoitettuun konkurssiin Euroopan talousalueella sovellettavasta laista on soveltuvin osin voimassa, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 24 a—24 k §:ssä säädetään.

166 h §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikainen keskeyttäminen

Finanssivalvonta voi keskeyttää talletusten vastaanottamiseen oikeutetun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan enintään kuukauden ajaksi, jos on ilmeistä, että toiminnan jatkaminen vakavasti vahingoittaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta, maksujärjestelmien häiriötöntä toimintaa tai velkojien etua. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä tehdä päätöksen keskeytyksen jatkamisesta enintään yhdellä kuukaudella kerrallaan, kuitenkin enintään siihen saakka, kun kuusi kuukautta on kulunut edellä tässä momentissa tarkoitetun päätöksen antamisesta.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa 1 momentissa tarkoitettulla luottolaitoksella on sivuliike. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä toiminnan keskeytyksen lakkaamisesta.

Talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 5 §:ssä tarkoitettua asiaa on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä keskeytyksen lakkaamisesta muun syy kuin keskeytyspäätöksessä mainitun määräajan päättymisen johdosta. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhakuajan ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Toiminnan keskeytys on voimassa siitä riippumatta, onko ilmoitus julkaistu.

Toiminnan keskeytyksessä noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 1—3 luvussa, 11 §:n 1 momentissa ja 5 luvussa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, lukuun ottamatta 1 ja 1 a §:ää. Mitä sanotussa laissa säädetään valtiovarainministeriöstä, koskee vastaavasti Finanssivalvontaa. Ennen keskeytyspäätöksen tekemistä ja keskeytyksen peruuttamista Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä sanotussa laissa säädetään, kuultava valtiovarainministeriötä.

166 i §

Muutoksenhaku päätöksestä keskeyttää väliaikaisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminta

Edellä 166 h §:ssä tarkoitettuun Finanssivalvonnan tekemään keskeytyspäätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Muutoksenhausta on muuten voimassa, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 73 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

10 b luku

Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

166 j §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka toimilupansa mukaan tarjoaa sijoituspalveluja ja jolla on Suomessa sivuliike, sovelletaan lisäksi, mitä arvopaperimarkkinalaissa, lukuun ottamatta sen 4 luvun 7, 12, 14 ja 15 §:ää, sekä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 36 ja 37 §:ssä säädetään arvopaperinvälittäjän velvollisuuksista sijoituspalvelujen tarjoamisesta ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) 4 c §:n 2 momentissa oheispalvelun tarjoamisesta.

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen sovelletaan lisäksi, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa säädetään ulkomaisen sidonnaisasiamiehen käyttämisestä.

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka tarjoaa Suomeen sijoittuneille osapuolille suoran mahdollisuuden käydä kauppaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettua monenkeskistä kaupankäyntiä vastaavassa järjestelmässä, sovelletaan, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetun lain 5 §:n 4 momentissa säädetään.

166 k §

Kolmannen maan luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Kolmannen maan luottolaitokseen, jolla on Suomessa sivuliike ja joka tarjoaa Suomessa sijoituspalveluja, sovelletaan lisäksi, mitä sijoituspalvelun tarjoamisesta liiketoimintana ja arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettua arvopaperinvälittäjän velvollisuuksista muualla laissa säädetään.

166 l §

Ulkomaisen luottolaitoksen jäsenyyssijoittajien korvausrahastossa

Ulkomaiseen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyyttä sijoituspalveluyrityksistä annettussa laissa tarkoitetussa sijoittajien korvausrahastossa koskee vastaavasti, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 4 a, 4 b, 7, 8 a, 8 b ja 13 a §:ssä ulkomaisesta sijoituspalveluyrityksestä säädetään.

166 m §

Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Kolmannen maan luottolaitoksella on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti varoja vähintään viisi miljoonaa euroa sivuliikkeen toimintaa varten. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen sovelletaan, mitä 36 b §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

166 n §

Varautuminen poikkeusoloihin

Mitä 123:n 1 momentissa ja 124 §:ssä säädetään varautumisesta ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta, koskee vastaavasti ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikettä.

Edellä 1 momentissa säädetty velvoite ei koske ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä siltä osin kuin sivuliike on luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla varmistanut tehtäviensä hoitamisen poikkeusoloissa 1 momenttia vastaavalla tavalla ja esittänyt siitä Finanssivalvonnalle riittävän selvityksen.

166 o §

Markkinointi ja sopimusehdot sekä muut menettelytavat

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen sekä ulkomaiseen luottolaitokseen, joka muuten tarjoaa Suomessa 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, sovelletaan, jollei laista muuta johdu, mitä 10, 125—127 ja 133—139 §:ssä säädetään.

Sovellettaessa tätä lakia ulkomaiseen luottolaitokseen, talletuksena pidetään myös sellaisia yleisöltä tilille otettuja takaisinmaksettavia varoja, jotka on korvattava ulkomaisesta talletussuojajärjestelmästä.

Ulkomaisen luottolaitoksen on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotivaltionsa.

166 p §

Vaitiolovelvollisuus ja asiakkaiden tunteminen

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston toimihenkilön vaitiolovelvollisuus

suudesta, tietojenanto-oikeudesta ja salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sekä asiakkaiden tuntemisesta ja edustuston luottotietotoiminnan harjoittamisesta on vastaavasti voimassa, mitä niistä 141—145 ja 169 §:ssä säädetään.

Sivuliikkeellä ja edustustolla on oikeus I momentin säännöksen estämättä antaa edustamansa luottolaitoksen kotivaltion viranomaiselle tai valvonnasta vastaavalle yhteisölle sekä edustamansa luottolaitoksen tilintarkastajalle tiedot, jotka on säädetty tai asianmukaisessa järjestyksessä määrätty ilmoitettaviksi.

166 q §

Tilinpäätös ja tilinpäätöstä täydentävät tiedot

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

166 r §

Kaupparekisterimerkinnot

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeestä on tehtävä ilmoitus kaupparekisteriin siten kuin siitä kaupparekisterilaissa (129/1979) säädetään.

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään toiminimestä, ulkomainen ETA-luottolaitos voi Suomessa harjoittaa toimintaansa samalla toiminimellä kuin sillä on kotivaltiossaan.

Patentti- ja rekisterihallitus voi vaatia, että toiminimeen tehdään erottava lisäys, jos toiminimi ei selvästi erotu parempaa etuoikeutta nauttivista nimistä tai jos on tarjolla vaara, että se on sekoitettavissa sellaiseen toiminimeen tai tavaramerkkiin, johon jollain toisella on aikaisempi yksinoikeus Suomessa.

166 s §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevissa oikeussuhteissa.

Sivuliikkeen johtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Kolmannen maan sivuliikkeen johtajaan sovelletaan, mitä 40 §:ssä säädetään luottolaitoksen toimitusjohtajasta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan ja muiden mahdollisten toiminnien kirjoittajien on asuttava Suomessa, jollei Finanssivalvonta myönnä poikkeusta.

166 t §

Tiedoksiannot

Haaste tai muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi ulkomaiselle luottolaitokselle, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa edustaa luottolaitosta.

Jollei ketään I momentissa tarkoitetuista ulkomaisen luottolaitoksen edustajista ole merkitty kaupparekisteriin, tiedoksianto voidaan toimittaa luovuttamalla asiakirjat jollekulle luottolaitoksen palveluksessa olevalle tai, jos tällaista henkilöä ei tavata, luottolaitoksen sivuliikkeen sijaintipaikan poliisiviranomaiselle noudattaen lisäksi, mitä oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 7 §:n 2—4 momentissa säädetään.

166 u §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvelvollisuus

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimessaan tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut sivuliikkeen asiakkaalle tai muulle henkilölle rikkomalla tätä lakia tai muuta sivuliikkeen toimintaa koskevaa säännöstä.

Vahingonkorvauksen sovittelusta sekä korvausvastuun jakaantumisesta kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken on voimassa, mitä vahingonkorvauslain 2 ja 6 luvussa säädetään.

166 v §

Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa

Jos ulkomainen luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saatavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitettua talle-

tussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Tämän lain 63 §:n 1 momenttia ja 64 §:n 1 momenttia ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Ennen 31 päivää joulukuuta 2009 syntyneisiin asiakasriskeihin sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka tämän lain 69 §:n 2 ja 3 momentin sijasta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain 90 §:n 4 momentissa säädetyn määräajan sijasta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka kuuden kuukauden määräaika.

Mitä 49 §:ssä tai sen nojalla säädetään palkitsemisjärjestelmistä, ei sovelleta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleisiin sitoviin sopimusehtoihin, jollei työnantajan ja työntekijän kesken toisin sovita.

Edellä 45 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettut erät, jotka eivät tämän lain voimaan tullessa täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia, saadaan sisällyttää ensisijaisiin omiin varoihin niiden säännösten mukaisesti, jotka olivat voimassa lain tullessa voimaan, seuraavasti:

- 1) vuosina 2011—2020 100 %:n määrään;
- 2) vuosina 2021—2030 20 %:n määrään;
- 3) vuosina 2031—2040 10 %:n määrään.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupahakemus on täydennettävä tämän lain vaatimusten mukaiseksi.

2.

Laki**ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toiminnasta Suomessa annetun lain kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten toiminnasta Suomessa 30 päivänä joulukuuta 1993 annettu laki (1608/1993), jäljempänä *kumottava laki*)

2 §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike, jolla on tämän lain voimaan tullessa voimassa oleva kumottavan lain nojalla myönnetty toimilupa, saa jatkaa luottolaitostoiminnan harjoittamista Suomessa sanotun toimiluvan mukaisesti.

3 §

Kumottavaa lakia sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007)

166 o §:n 2 momentissa tarkoitettuihin talletussopimuksiin, jotka ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike on tehnyt ennen tämän lain voimaantuloa tai vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

4 §

Jos muualla lainsäädännössä viitataan kumottavaan lakiin tai muuten tarkoitetaan kumottavan lain säännöstä, sen sijasta sovelletaan tilalle tulleita luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä.

5 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

3.

Laki**talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 21 §:n 3 momentti seuraavasti:

21 §

Jäsenluottolaitoksen omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärä

 Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:ssä tarkoitettu asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 240 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 240 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä myöntää luottolaitokselle luvan

poiketa viimeksi mainitusta rajasta. Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan tätä momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää. Tämän momentin mukaisen rajoituksen laskemiseen sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 4 momentissa säädetään.

 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .

4.

Laki**Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:n 2 momentin 10 kohta ja 6 §:n 2 momentti,

muutetaan 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 6 §:n 1 momentin 10 kohta, 26 §:n 7 momentti, 39 §:n 1 momentin 1 kohta, 40 §:n 1 momentti, 50 §:n 1 momentti ja 61 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 6 §:n 1 momentin 10 kohta laissa 301/2010, sekä

lisätään 3 §:n 3 momenttiin uusi 10 kohta, 3 §:ään uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 59 a ja 65 a—65 c § seuraavasti:

3 §

Tehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on lisäksi:

10) seurata luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja toimittaa sitä koskevia tietoja Euroopan pankkivalvojen komitealle.

Tehtäviä suorittaessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon 3 momentin 7 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden ohjeet ja suositukset tai, jollei se ole mahdollista, tarvittaessa esitettävä asianomaiselle komitealle perustelut ohjeista tai suosituksista poikkeamiseen.

4 §

Valvottavat

Toimilupavaltavalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettua luottolaitosta ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä;

6 §

Muut määritelmät

10) *sivuliikkeellä* luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, maksulaitoksen ja vakuutusyhtiön sivuliikettä sekä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä sekä ulkomaisen maksulaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (298/2010) tarkoitettua ulkomaisen maksulaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä;

26 §

Toimiluvan peruuttaminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrittäminen lopetettavaksi

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja kolmannen maan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien peruuttamisesta luottolaitostoinnasta annetussa laissa.

39 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta voi määrätä rikemaksun sille, joka:

1) laiminlyö tai rikkoo velvollisuuden toimittaa Finanssivalvonnalle 18 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuja tietoja taikka muita tietoja, jotka on säädetty tai määrätty säännöllisesti toimitettavaksi Finanssivalvonnan laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi;

40 §

Julkinen huomautus

Finanssivalvonta voi antaa valvottavalle ja muulle finanssimarkkinoilla toimivalle julkisen huomautuksen, jos tämä tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee finanssimarkkinoita koskevien säännösten tai niiden nojalla annettujen määräysten vastaisesti. Valvottavalle huomautus voidaan antaa myös, jos valvottava tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee toimilupansa ehtojen tai toimintaansa koskevien sääntöjen vastaisesti. Huomautus voidaan antaa edellyttäen, ettei asia kokonaisuutena harkiten anna aiheita ankarampiin toimenpiteisiin.

50 §

Yleinen yhteistyövelvoite ja toiminta arvopaperimarkkinavalvonnan yhteysviranomaisena

Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisten kanssa. Finanssivalvonnan on kiinnitettävä asianmukaista huomiota myös päätöstensä mahdolliseen vaikutukseen

rahoitusjärjestelmän vakauteen muissa ETA-valtioissa erityisesti kriisitilanteissa.

59 a §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi

Finanssivalvonta voi pyytää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta ulkomaiselta ETA-valvontaviranomaiselta tai, jollei luottolaitos kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämistä merkittäväksi. Pyyntöön on sisällytettävä riittävät perustelut, joissa on ainakin mainittava:

1) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus Suomessa talletuksilla mitattuna 2 prosenttia;

2) miten luottolaitoksen toiminnan keskeyttäminen tai lopettaminen todennäköisesti vaikuttaa maksuvalmiuteen sekä maksu- ja selvitysjärjestelmiin Suomessa;

3) mikä on sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna Suomen pankkitali rahoitusjärjestelmässä.

Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen sekä, jos luottolaitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin, konsolidoidusta valvonnasta vastaavan ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 1 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen on vastaanottanut Finanssivalvonnan pyynnön, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi kahden kuukauden kuluessa edellä tässä momentissa tarkoitettun määräajan päättymisestä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään kiinnitettävä huomiota myös 2 momentissa tarkoitettujen ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisten esittämiin seikkoihin. Finanssivalvonnan päätös on annettava tie-

doksi 2 momentissa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille.

61 §

Ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen ja muuhun ulkomaiseen ETA-valvottavaan ja toisen ETA-valtion valvonnassa olevaan säänneltyyn markkinaan kohdistuvasta toimenpiteestä ilmoittaminen sekä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Jos kotivaltion valvontaviranomaisen toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi ja sivuliike jatkaa 1 momentissa tarkoitettujen säännösten tai määräysten vastaista menettelyä, Finanssivalvonta voi ilmoitettuaan asiasta valvottavan kotivaltion valvontaviranomaiselle antaa sivuliikkeelle 33 §:ssä tarkoitettua toimenpanokiellon tai oikaisukehotuksen, 40 §:ssä tarkoitettua julkisen huomautuksen tai 41 §:ssä tarkoitettua julkisen varoituksen taikka 38 tai 48 §:ssä säädetyn uhkasakon uhalla kieltää sivuliikkeen toiminnan jatkamisen kokonaan tai osittain.

65 a §

Luottolaitosten konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö

Kun Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, suoritettava seuraavat tehtävät:

- 1) valvonnassa tarvittavien tietojen kokoamisen ja jakamisen yhteensovittaminen;
- 2) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien muiden ETA-valvontaviranomaisten kanssa ja, kun kysymys on kriisitilanteista ja niihin varautumisesta, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten ETA-valtioiden keskuspankkien kanssa.

65 b §

Valvontakollegion perustaminen

Finanssivalvonnan on perustettava valvontakollegio, jos:

- 1) Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja jos konsolidointiryhmään kuuluu toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos tai ryhmään kuuluva luottolaitos on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen, tai
- 2) suomalainen luottolaitos, joka ei kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen luottolaitosten ja sivuliikkeiden toimintaa valvovilla ulkomaisilla ETA-valvontaviranomaisilla on oikeus osallistua valvontakollegioon. Tarvittaessa Finanssivalvonta voi kutsua valvontakollegioon ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia sekä Finanssivalvontaa vastaavia muiden kuin ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

65 c §

Valvontakollegion tehtävä ja toiminta

Valvontakollegion tehtävänä on helpottaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa asianomaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnassa. Finanssivalvonta vahvistaa valvontakollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet. Finanssivalvonnan on ennen toimintaperiaatteiden vahvistamista kuultava kollegioon osallistuvia ulkomaisia ETA-valvontaviranomaisia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimintaperiaatteiden on katettava ainakin seuraavat seikat:

- 1) tietojenvaihto;
- 2) mahdollinen sopiminen vapaaehtoisesta tehtävien ja vastuiden jaosta;
- 3) tarkastussuunnitelma ja muut menettelytavat luottolaitostoiminnasta annetun lain 85 §:ssä tarkoitettua arvion tekemiseksi;
- 4) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset vaatimukset;

5) kriisitilanteisiin varautuminen ja toiminta kriisitilanteissa;

6) periaatteet, joiden mukaisesti Finanssivalvonta voi rajoittaa ulkomaan valvontaviranomaisen oikeutta osallistua yksittäisen asian käsittelyyn kollegiossa;

7) sovellettaessa 65 b:n 1 momentin 1 kohtaa vakavaraisuusvaatimusten johdonmukainen soveltaminen konsolidointiryhmään kuuluvissa luottolaitoksissa

Finanssivalvonta kutsuu valvontakollegion kokoukset koolle ja toimii kokousten puheenjohtajana. Finanssivalvonnan on tiedo-

tettava valvontakollegion toiminnasta Euroopan pankkivalvojien komitealle.

Finanssivalvonnan on annettava kollegioon kuuluville ulkomaan valvontaviranomaisille etukäteen tieto kollegiossa käsiteltävistä asioista sekä ilmoitettava jälkikäteen kollegion tekemistä päätöksistä niille kollegioon kuuluville valvontaviranomaisille, jotka eivät ole olleet päätöksenteossa läsnä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____ .

5.

Laki

Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 302 /2010 seuraavasti:

4 §		Suhteelliseen valvontamaksun maksuperuste ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:
<i>Suhteellinen valvontamaksu</i>		
Maksuvelvollinen	Maksuperuste	Maksun määrä prosentteina maksuperusteesta
luottolaitostoinnasta annetussa laissa tarkoitettu talletuspankki	taseen loppusumma	0,00284
luottolaitostoinnasta annetussa laissa tarkoitettu luottoyhteisö ja sähkörahayhteisö	taseen loppusumma	0,00284
maksulaitoslaissa tarkoitettu maksulaitos	liikevaihto	0,25
vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettu vahinkovakuutusyhtiö	taseen loppusumma x 4	0,00284
vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu henkivakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997) tarkoitettu työeläkevakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys	taseen loppusumma x 4	0,00284
eläkesäätiölaissa tarkoitettu eläkesäätiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu eläkekassa	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu sairauskassa	taseen loppusumma x 4	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu muu vakuutuskassa kuin eläkekassa tai sairauskassa	taseen loppusumma	0,00284
maatalousyrittäjän eläkelaislaissa (1280/2006) tarkoitettu	taseen loppusumma	0,00284

Maatalousyrittäjien eläkelaitos		
merimieseläkelaiassa (1290/2006) tarkoitettu Merimieseläkekassa	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) tarkoitettu työttömyysvakuutusrahasto sekä Koulutusrahasto	taseen loppusumma	0,00284
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskassalaissa (603/1984) tarkoitettu työttömyyskassojen tukikassa	taseen loppusumma x 4	0,00284
valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1297/2006) tarkoitettu valtion eläkerahasto, kunnallisessa eläkelaiassa (549/2003) tarkoitettu Kuntien eläkevakuutus -niminen kunnallinen eläkelaitos ja kirkkolaissa (1054/1993) tarkoitettu Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	taseen loppusumma	0,00095
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	taseen loppusumma	0,00284
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,11
sijoitusrahastolaissa tarkoitettu rahastoyhtiö	rahastoyhtiön hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärä	0,0022
lisämaksu rahastoyhtiölle, joka tarjoaa omaisuudenhoitoa tai sijoitusneuvontaa arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettu arvopaperipörssi ja muu selvitysyhteisö kuin arvopaperikeskus sekä kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tar-	omaisuudenhoidon ja sijoitusneuvonnan liikevaihto	0,34
	liikevaihto	1,30 %; maksu on kuitenkin vähintään 50 000 euroa

koitettu optioyhteisö sijoituspalveluyrityksistä an- netussa laissa (922/2007) tarkoitettu muu sijoituspalve- luyritys kuin lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoi- tuspalveluyritys	liikevaihto	0,34
sijoituspalveluyrityksistä an- netun lain 45 §:n 3—5 mo- mentissa tarkoitettu sijoitus- palveluyritys	liikevaihto	0,11
työttömyyskassalaissa tarkoi- tettu työttömyyskassa	jäsenmaksutulo	0,66
ulkomaisen sijoituspalvelu- yrityksen sivuliike, jonka ko- tivaltio kuuluu Euroopan ta- lousalueeseen	liikevaihto	0,15
ulkomaisen sijoituspalvelu- yrityksen sivuliike, jonka ko- tivaltio ei kuulu Euroopan ta- lousalueeseen	liikevaihto	0,34
ulkomaisen rahastoyhtiön si- vuliike, jonka kotivaltio kuu- luu Euroopan talousaluee- seen	liikevaihto	0,15
ulkomaisen rahastoyhtiön si- vuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousaluee- seen	liikevaihto	0,34
ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousaluee- seen	vakuutusmaksutulo	0,03

5 §

*Suhteellista valvontamaksua maksavan pe-
rusmaksu*

Edellä 4 §:ssä tarkoitetun suhteellisen val-
vontamaksun lisäksi maksettavan perusmak-
sun määrä euroina sekä maksun suorittami-
seen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Maksuvelvollinen

Perusmaksu euroina

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisis-
ta luottolaitoksista annetussa laissa
(1501/2001) tarkoitettu liikepankki, säästö-
pankkilaissa (1502/2001) tarkoitettu säästö-
pankkiosakeyhtiö sekä osuuspankeista ja
muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksis-
ta annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettu
osuuspankkiosakeyhtiö

6 000

muu luottolaitos	2 000
lisämaksu luottolaitokselle, jonka palk- kiotuoittojen määrä on suurempi kuin rahoi- tuskate	9 000
maksulaitos	2 000
vakuutusyhtiö	6 000
vakuutusyhdistys	1 000
eläkesäätiö ja eläkekassa	1 200
muu vakuutuskassa kuin eläkekassa	800
työttömyyskassa	6 000
Maatalousyrittäjien eläkelaitos, Merimieselä- kekassa, työttömyysvakuutusrahasto ja Kou- lutusrahasto	6 000
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikenne- vakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskas- sojen tukikassa	1 200
valtion eläkerahasto, Kuntien eläkevakuutus ja Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	15 000
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen sivuliie- ke, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talo- usalueeseen	3 000
ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
rahastoyhtiö	4 000
muu sijoituspalveluyritys kuin sijoituspalve- luyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 mo- mentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	6 000
sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalvelu- yritys	1 000
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliie- ke, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talous- alueeseen	2 000
	3 000
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliie- ke, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talo- usalueeseen	
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	1 000
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka ko- tivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka ko- tivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

6.

Laki

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 21 ja 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 21 ja 22 §, sellaisina kuin ne ovat, 21 § osaksi laeissa 132/2007 ja 886/2008 ja 22 § osaksi laeissa 132/2007 ja 606/2010, seuraavasti:

21 §

Asiakasriskit ja niiden ilmoittaminen

Ryhmittymään kuuluvan yrityksen *asiakasriskillä* tarkoitetaan tässä laissa yrityksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön tai tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskien määrää laskettaessa varat ja taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon vastaavasti niin kuin luottolaitosten osalta säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:n 1 momentissa.

Ryhmittymän asiakasriskit lasketaan yhdistelemällä ryhmittymään kuuluvien yritysten asiakasriskit noudattaen soveltuvin osin, mitä konsernitilinpäätöksen laatimisesta säädetään.

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

- 1) erät, jotka on vähennetty ryhmittymään kuuluvan yrityksen omista varoista;
- 2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä kahden pankkipäivän kuluessa maksusta;
- 3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin.
- 4) vähittäismaksujen välitykseen perustuvat päivänsisäiset erät;

5) maksujenvälitystä tai rahoitusvälineiden selvitystä tai säilytystä harjoittavan luottolaitoksen asiakastoiminnasta syntyvät erät, joita ei voida selvittää saman pankkipäivän aikana ja jotka selvitetään viimeistään seuraavana päivänä;

6) vakuutusyhtiölain 10 luvun 22 §:ssä tarkoitettujen sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvonkehityksen määräävät sijoituskohteet.

Jos ryhmittymään kuuluvalla rahoitusalan yrityksellä on luottolaitostoiminnasta annetun lain 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, kaupankäyntivaraston liittyvät asiakasriskit lasketaan sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY 29—32 artiklan mukaisesti.

Ryhmittymän emoyrityksen on ilmoitettava suuret asiakasriskinsä Finanssivalvonnalle neljännesvuosittain. Finanssivalvonta antaa valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

22 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Ryhmittymän asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa nousta

määrään, joka ylittää 25 prosenttia ryhmittymän omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, ryhmittymän sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia ryhmittymän omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää ryhmittymälle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää.

Muista kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitettuisista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 momenttia, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Ryhmittymä voi ylittää 1 momentissa tarkoitettua rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä samoin edellytyksin kuin mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 6 momentissa säädetään luottolaitoksesta. Ryhmittymän emoyrityksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä säädetään, 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmittymään sovelletaan, mitä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 19 §:ssä säädetään yhteenliittymän asiakasriskeistä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain (1183/2009) 3 §:n 1 momentti seuraavasti:

3 §

Oikeus tarjota säästämissopimusta

Oikeus tarjota säästämissopimusta on:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettulla talletuspankilla ja ulkomaisella luottolaitoksella;

2) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitettulla sijoituspalveluyrityksellä;

3) sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettulla rahastoyhtiöllä ja yhteissijoitusyrityksellä;

4) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitettulla ulkomaisella sijoituspalveluyrityksellä;

5) ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitettulla ulkomaisella rahastoyhtiöllä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki**sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 46 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) 14 §:n 3 momentti ja
lisätään 46 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

14 §

*Sijoituspalvelun tarjoaminen muun luvan no-
jalla*

nyydestä korvausrahastossa säädetään ulko-
maisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa
annetussa laissa (225/2004).

Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oi-
keudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäse-
nyydestä korvausrahastossa säädetään ulko-
maisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta
tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa
laissa (580/1996). Ulkomaisen luottolaitok-
sen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen
jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään
luottolaitostoinnasta annetussa laissa
(121/2007). Ulkomaisen rahastoyhtiön oi-
keudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäse-

46 §

Mitä luottolaitostoinnasta annetun lain
67—69 §:ssä säädetään, ei sovelleta sijoitus-
palveluyritykseen, joka harjoittaa ainoastaan
5 §:n 1, 2, 4, 5 tai 7 kohdassa tarkoitettua lii-
ketoimintaa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

9.

Laki**sijoitusrahastolain 6 ja 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoitusrahastolain (48/1999) 6 §:n 5 momentti ja 11 §, sellaisena kuin ne ovat
6 §:n 5 momentti laissa 928/2007 ja 11 § osaksi laissa 928/2007, seuraavasti:

6 §

Rahastoyhtiön, joka harjoittaa 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa, on aina 1—4 momentissa säädetystä riippumatta täytettävä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 46 §:n 1 momentissa säädetyt vaatimukset. Tällaiseen rahastoyhtiöön sovelletaan, mitä viimeksi mainitun pykälän 4 momentissa säädetään.

11 §

Sen estämättä, mitä 9 §:ssä säädetään, säilytysyhteisönä voi toimia sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos.

Säilytysyhteisönä voi lisäksi toimia Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-luottolaitos:

- 1) jolla on sivuliike Suomessa;
- 2) joka täyttää 10 §:ssä säädetyt taloudelliset toimintaedellytykset; ja
- 3) joka on kotivaltiossaan oikeutettu harjoittamaan sijoitusrahastodirektiivissä tarkoitettua säilytysyhteisötoimintaa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

10.

Laki**kiinteistörahastolain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteistörahastolain (1173/1997) 9 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 350/2007, seuraavasti:

9 §
Osakepääoma

tai talletusten vastaanottamiseen oikeutetun
ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen tilil-
le.

Kiinteistörahaston osakepääoma on mak-
settava rahassa kiinteistörahaston Suomessa
olevalle, luottolaitostoinnasta annetussa
laissa (121/2007) tarkoitetun talletuspankin

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

11.

Laki**arvopaperimarkkinalain 1 luvun 1 ja 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 1 §:n 11 momentti ja 4 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 923/2007, seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

 Tämän lain arvopaperinvälittäjää koskevien säännösten soveltamisesta ulkomaiseen sijoituspalveluyritykseen, ulkomaiseen luottolaitokseen sekä ulkomaiseen rahastoyhtiöön säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996), luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

sijoituspalveluyritystä sekä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista sijoituspalveluyritystä, luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, joka yhtiöjärjestyksensä, sääntöjensä tai toimilupansa mukaan tarjoaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuja sijoituspalveluja sekä sellaista sijoitusrahastolain 2 §:ssä tarkoitettua rahastoyhtiötä ja ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista rahastoyhtiötä, joka toimilupansa mukaan harjoittaa sijoitusrahastolain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa;

4 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

 4) *arvopaperinvälittäjällä* sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua

 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .

12.

Laki**rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 2 §:n 2 kohta ja
muutetaan 2 §:n 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 918/2008, seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

ryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen sekä muuhun liike- ja ammattitoimintana mainitun lain 30 §:n 1 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluita tarjoavaan;

Tätä lakia sovelletaan:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettuihin luottolaitokseen, ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen ja luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointi-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .

13.

Laki**eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1513/2001, uusi 4 momentti seuraavasti:

6 §

Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyssä

minnasta annetun lain 166 h §:ssä tarkoitettuun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaiseen keskeyttämiseen.

Mitä 1 momentissa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, sovelletaan vastaavasta luottolaitostoi-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .

14.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:n 9 momentti, 17 §:n 10 momentti ja 21 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 9 momentti ja 17 §:n 10 momentti laissa 520/2010, seuraavasti:

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa) tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston, sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Luottolaitoksen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja -tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

21 §

Vertailutietotarkastus

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeessä. Luottolaitokseen tai ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .

15.

Laki**arvonlisäverolain 169 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 169 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 350/1995, seuraavasti:

169 a §

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeessä. Luottolaitokseen tai ulkomaisen luottolaitoksen sivuliik-

keeseen kohdistuvassa 169 §:ssä tarkoitetussa tarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuu-
ta 20 .

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Tapani Tölli*

1.

Laki**luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 61 §:n 1 momentti, 100 § ja 123 §:n 2 momentti,

muutetaan 8 §, 20 §:n 1—3 momentti, 36 §, 45 §:n 1 momentin 4, 8 ja 9 kohta sekä 3 momentti, 46 §:n 1 momentin 3 kohta, 48 ja 49 §, 63 §:n otsikko ja 1 momentti, 64 §:n 1 momentti, 67, 69 ja 74 §, 79 §:n 2 momentti, 90 ja 104 §, 105 §:n 1—3 ja 6 momentti sekä 106 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 299 /2010, 20 §:n 1 momentti laissa 299/2010, 36 § laissa 929/2007, 48 ja 49 § osaksi laissa 600/2010 ja 105 §:n 1 ja 2 momentti laissa 851/2008, sekä

lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 13 a, 13 b ja 16 b §, 19 §:ään uusi 2 momentti, 21 §:ään, sellaisena kuin se osaksi laissa 600/2010, uusi 4 momentti, lakiin uusi 3 a ja 3 b luku ja 35 a §, 45 §:ään uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti sekä 4—6 momentti siirtyvät 4—7 momentiksi, lakiin uusi 48 a §, 68 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 112 a—112 f § ja niiden edelle uusi väliotsikko sekä lakiin uusi 10 a ja 10 b luku seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Lain tarkoitus

Ulkomaisen luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa ja tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista säädetään tämän lain 8 §:n 3 ja 4 momentissa, 13 a §:ssä, 19 §:n 2 momentissa, 3 a ja 3 b luvussa, 112 a—112 f §:ssä sekä 10 a ja 10 b luvussa.

8 §

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on tämän lain mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki, luottoyhteisö tai sähkörahayhteisö.

Ulkomaisella luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa luottolaitostoimintaa ja jota

8 §

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on tämän lain 3 luvun mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki, luottoyhteisö tai sähkörahayhteisö.

Ulkomaisella luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa luottolaitostoimintaa ja jota

valvotaan vastaavalla tavalla kuin luottolaitosta tämän lain nojalla.

valvotaan vastaavalla tavalla kuin luottolaitosta tämän lain nojalla.

Ulkomaisella ETA-luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa kuin ETA-valtiossa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

13 a §

Kotivaltio

Kotivaltiolla tarkoitetaan tässä laissa valtiota, jossa ulkomaisella luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka ja jonka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luottolaitokselle toimiluvan luottolaitostoimintaan.

13 b §

Sivuliike

Sivuliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa luottolaitosta tai ulkomaista luottolaitosta ja josta käsin harjoitetaan luottolaitostoimintaa tai muuta luottolaitokselle sallittua liiketoimintaa.

16 b §

Arvopaperistaminen

Arvopaperistamisella tarkoitetaan tässä laissa luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY, jäljempänä **luottolaitosdirektiivi**, 4 artiklan 36–44 kohdassa tarkemmin määriteltyjä järjestelyjä, joissa omaisuuseriä muutetaan uusiksi omaisuuseriksi jakamalla saamiseen tai muuhun omaisuuserään liittyvä luottoriski etuoikeusluokkiin siten, että:

1) järjestelyyn perustuvat maksut riippuvat saamisen tai saamisryhmän tuotosta; ja

2) etuoikeusluokkien järjestys määrää tappioiden jakautumisen järjestelyn voimassaoloaikana.

19 §

Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksuttavien varojen vastaanottamiseen

Mitä 1 momentissa säädetään luottolaitoksesta, koskee vastaavasti ulkomaista ETA-luottolaitosta sekä kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, jolla on tämän lain mukainen toimilupa harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa.

20 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksuttavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 19 §:ssä säädetään, ei rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksuttavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaisrahoituksesta annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästämissopimuksia, maksulaitoksen tai maksulaitoslain (297/2010) 7 §:ssä tarkoitettua henkilön oikeutta harjoittaa mainitussa laissa tarkoitettua maksupalvelun tarjoamista eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä tämän lain 19 §:ssä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa. Ulkomaisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, maksulaitoksen ja vakuutusyhtiön oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

Osakeyhtiö tai osuuskunta saa sen estämättä, mitä 19 §:ssä säädetään, vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksuttavia varoja sellaiselle asiakastilille, jolla olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan osakeyhtiön tai osuuskunnan itsensä myymien tavaroiden tai

20 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksuttavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 19 §:ssä säädetään, ei rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksuttavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, maksulaitoksen tai maksulaitoslain (297/2010) 7 §:ssä tarkoitettua henkilön oikeutta harjoittaa mainitussa laissa tarkoitettua maksupalvelun tarjoamista, sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaisrahoituksesta annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästämissopimuksia eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä 19 §:ssä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa. Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön ja vakuutusyhtiön oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

Osakeyhtiö, osuuskunta ja julkisoikeudellinen yhteisö saavat sen estämättä, mitä 19 §:ssä säädetään, vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksuttavia varoja sellaiselle asiakastilille, jolla olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan osakeyhtiön, osuus-

palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä, sekä laskea liikkeeseen sellaista sähköistä rahaa, jonka ainoastaan osakeyhtiö tai osuuskunta itse hyväksyy maksuksi. Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittava osakeyhtiö ja osuuskunta saa lisäksi vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle asiakastilille ja laskea liikkeeseen mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö tai osuuskunta taikka, jos osakeyhtiö tai osuuskunta kuuluu 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yritysryhmään, kaikki samaan yritysryhmään kuuluvat osakeyhtiöt ja osuuskunnat yhdessä saavat vastaanottaa asiakastilille samalta asiakkaalta enintään määrän, joka vastaa 3 000 euroa. Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö tai osuuskunta saa tallentaa samalle sähköiselle tietovälineelle sähköistä rahaa enintään määrän, joka vastaa 150 euroa.

kunnan tai *julkisoikeudellisen yhteisön* itsensä myymien tavaroiden tai palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä, sekä laskea liikkeeseen sellaista sähköistä rahaa, jonka ainoastaan osakeyhtiö, osuuskunta tai *julkisoikeudellinen yhteisö* itse hyväksyy maksuksi. Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittava osakeyhtiö ja osuuskunta saa lisäksi vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle asiakastilille ja laskea liikkeeseen mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö, osuuskunta ja *julkisoikeudellinen yhteisö* sekä, jos osakeyhtiö tai osuuskunta kuuluu 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yritysryhmään, kaikki samaan yritysryhmään kuuluvat osakeyhtiöt ja osuuskunnat yhdessä saavat vastaanottaa asiakastilille samalta asiakkaalta enintään määrän, joka vastaa 3 000 euroa. Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö, osuuskunta tai *julkisoikeudellinen yhteisö* saa tallentaa samalle sähköiselle tietovälineelle sähköistä rahaa enintään määrän, joka vastaa 150 euroa.

21 §

Toiminimi

Ulkomaisen luottolaitoksen toiminimen käytöstä Suomessa säädetään lisäksi 166 r §:ssä.

3 a luku

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen

29 a §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suo-

messa 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

29 b §

Sivuliikkeen perustamisesta ilmoittaminen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen ilmoitettua sivuliikkeen perustamisesta Finanssivalvonnalle.

Ilmoituksessa on oltava riittävät tiedot perustettavaksi aiotun sivuliikkeen toimipaikasta, liiketoiminnasta ja hallinnosta sekä vastuuhenkilöistä, joista yksi on nimettävä sivuliikkeen johtajaksi.

Ilmoituksessa on myös mainittava 29 §:ssä tarkoitettujen tietojen lisäksi luottolaitoksen omien varojen määrä, vakavaraisuussuhde ja vakuusjärjestelmä, joka suojaa sivuliikkeen tallettajien saamia, sekä sen kattavuus.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle kirjallisesti 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin tulevista muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista. Finanssivalvonta voi muuttaa aiottujen muutosten vuoksi Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 59 §:ssä tarkoitettua ilmoituksessa asetettuja määräyksiä ja ehtoja.

29 c §

Sivuliikkeen toiminnan aloittaminen

Sivuliike voi aloittaa toimintansa, kun ulkomainen ETA-luottolaitos on saanut Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen tai, jos Finanssivalvonta ei ole tehnyt ilmoitusta mainitussa pykälässä säädetyssä määräajassa, kun sen käsittelylle säädetty määräaika on päättynyt.

29 d §

Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää kokonaan tai osittain sivuliikkeen toiminnan jatkaminen säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä.

3 b luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

29 e §

Sivuliikkeen perustaminen

Kolmannen maan luottolaitos voi Suomeen perustetusta sivuliikkeestä tarjota sellaisia 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sivuliikkeelle 29 f §:n mukaisesti myönnettyyn toimilupaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

29 f §

Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen

Kolmannen maan luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle. Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos luottolaitos vastaanottaa talletuksia, ja sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetulta sijoittajien korvausrahastolta, jos luottolaitos tarjoaa sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

- 1) omistuksesta,*
- 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta,*
- 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta,*
- 4) riskien hallinnasta*
- 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta,*
- 6) n kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.*

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä mukaan lukien asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetut menettelytavat, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytös-

sä Suomessa olevista varoista.

Säännöksiä hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa valtiovarainministeriön asetusella.

29 g §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos

1) luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta;

2) kolmannen maan luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä finanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia;

3) luottolaitoksen vakavaraisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksista,

4) luottolaitosta muutenkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti;

5) luottolaitoksella on Suomessa varoja vähintään 166 m §:n 2 momentissa säädetty määrä sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten;

6) sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti;

7) sivuliikkeen johtaja täyttää 40 §:ssä säädetyt vaatimukset;

8) sivuliikkeellä on riittävät menettelytavat asiakkaiden tunnistamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi.

Sivuliikkeen toimilupaa koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä 23 §:ssä säädetään. Finanssivalvonnan on kymmenen työpäivän kuluessa toimilupahakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle 23 §:n 1 momentissa tarkoitettua määräajasta ja 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua valitusmahdollisuudesta.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan myöntämisestä Euroopan komissiolle ja

*Euroopan pankkivalvojen komitealle.
Sivuliikkeen toimilupa oikeuttaa harjoittamaan toimintaa yhdessä tai useammassa toimipaikassa.*

29 h §

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, kun kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkivalvojen komitealle, talletussuojarahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

29 i §

Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen

Kun Finanssivalvonta peruuttaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen eräänyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä momentissa tarkoitettua menettelystä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan soveltuvin osin sivuliikkeen toiminnan rajoittamiseen 29 h §:n tai Finanssivalvon-

nasta annetun lain 27 §:n nojalla.

29 j §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 30 §:ssä tarkoitettuja toimia.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen.

29 k §

Edustuston toimintaoikeuksien peruuttaminen

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 29 j §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

Sallittu liiketoiminta

35 a §

Arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevat rajoitukset

Luottolaitos ei saa hankkia 16 b §:ssä tarkoitettulla tavalla arvopaperistettuja omaisuuseriä, jollei se voi varmistua siitä, että alkuperäinen luotonantaja tai muu omaisuuseriään arvopaperistava tai arvopaperistettuja omaisuuseriä edelleen luovuttava henkilö on jäänyt vastuuseen vähintään viidestä prosentista arvopaperistamisen koh-

teena olevista omaisuuseristä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta:

1) arvopaperistamisjärjestelyihin, joiden kohteena ovat:

a) saamiset julkisyhteisöiltä;

b) saamiset luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä, joihin tämän lain nojalla sovelletaan enintään 50 prosentin riskipainoa; tai

c) saamiset monenkeskisiltä kehityspankeilta; eikä

2) indeksiin perustuviin järjestelyihin, syndikoituihin luottoihin, ostettuihin myyntisaamiin eikä luottojohdannaissopimuksiin, jotka täyttävät luottolaitosdirektiivin 122 artiklassa säädettyt ehdot.

Jos luottolaitos hankkii arvopaperistettuja omaisuuseriä tämän pykälän vastaisesti, Finanssivalvonnan on korotettava tällaisiin omaisuuseriin 61 §:n mukaisesti sovellettavaa omien varojen vähimmäismäärää niin kuin luottolaitosdirektiivin 122a artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään

36 §

Toimipaikat

Luottolaitoksella on oltava Suomessa pääkonttori ja vähintään yksi kiinteä toimipaikka. Luottolaitos voi harjoittaa toimintaansa lisäksi sivuliikkeissä ja muissa toimipaikoissa. Sivuliikkeen perustamisesta ulkomaille säädetään 10 luvussa.

45 §

Ensisijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan ensisijaisina omina varoina seuraavat erät:

4) pääomalinat, joiden ehdot Rahoitustarkastus on hyväksynyt;

8) tilivuoden aikana kertynyt osavuositarkastuksen osoittama voitto, jos se on tilintarkastajan antaman lausunnon mukaan laskettu Rahoitustarkastuksen hyväksymällä tavalla noudattaen samoja periaatteita kuin tilikauden

36 §

Toimipaikat

Luottolaitoksella on oltava Suomessa pääkonttori ja vähintään yksi kiinteä toimipaikka.

45 §

Ensisijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan ensisijaisina omina varoina seuraavat erät:

4) *sekamuotoiset rahoitusvälineet*, joiden ehdot Finanssivalvonta on hyväksynyt;

8) tilivuoden aikana kertynyt osavuositarkastuksen osoittama voitto, jos se on tilintarkastajan antaman lausunnon mukaan laskettu Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla noudattaen samoja periaatteita kuin tilikau-

tuloksen laskemisessa;

9) muut Rahoitustarkastuksen hyväksymät, edellä mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

Edellä 1 momentin 1–5 kohdassa tarkoitettuihin eriin ei saa lukea eriä, joiden pääomaa ei ole maksettu luottolaitokselle. Mainitun momentin 1–4 kohdassa tarkoitettuihin eriin saa lukea ainoastaan eriä, joille maksettavan osingon, koron tai muun hyvityksen taikka pääoman palautuksen edellytyksenä on, että luottolaitoksella on jakokelpoisia varoja. Mainittuihin eriin ei saa lukea:

- 1) määräaikaisia eriä;
 - 2) eriä, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;
 - 3) eriä, joiden pääoman taikka osingon, koron tai muun hyvityksen maksamisesta on antanut vakuuden:
 - a) luottolaitos itse tai sen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö;
 - b) yhteisö, joka lain tai sopimuksen perusteella on vastuussa luottolaitoksen veloista, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö;
 - c) yhteisö, jonka äänivallasta a ja b kohdassa tarkoitettut yhteisöt omistavat yhteensä yli puolet, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö.
-

den tuloksen laskemisessa;

9) muut *Finanssivalvonnan* hyväksymät, edellä mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin eristä saadaan lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään määrä, joka vastaa 35 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Sellaisten mainitussa kohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden yhteenlasketusta määrästä, joihin liittyy oikeus vaihtaa rahoitusväline luottolaitoksen osakkeiksi tai osuuksiksi, saadaan kuitenkin yhdessä muiden mainitussa kohdassa tarkoitettujen erin kanssa lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään määrä, joka vastaa 50 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Edellä sanotun estämättä sellaisten rahoitusvälineiden yhteismäärästä, joihin liittyy luottolaitokselle kannuste maksaa rahoitusväline enneaikaisesti takaisin, saadaan kuitenkin lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään 15 prosenttia.

Edellä 1 momentin 1–6 kohdassa tarkoitettuihin eriin, lukuun ottamatta käyttämättömiä voittovaroja, ei saa lukea eriä, joiden pääomaa ei ole maksettu luottolaitokselle. Mainitun momentin 1–4 kohdassa tarkoitettuihin eriin saa lukea ainoastaan eriä, joille maksettavan osingon, koron tai muun hyvityksen taikka pääoman palautuksen edellytyksenä on, että luottolaitoksella on jakokelpoisia varoja. Mainittuihin eriin ei saa lukea:

- 1) määräaikaisia eriä;
 - 2) eriä, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;
 - 3) eriä, joiden pääoman taikka osingon, koron tai muun hyvityksen maksamisesta on antanut vakuuden:
 - a) luottolaitos itse tai sen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö;
 - b) yhteisö, joka lain tai sopimuksen perusteella on vastuussa luottolaitoksen veloista, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö; *taikka*
 - c) yhteisö, jonka äänivallasta a ja b alakohtassa tarkoitettut yhteisöt omistavat yhteensä yli puolet, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö.
-

46 §

Toissijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan toissijaisina omina varoina seuraavat erät:

3) määräämättömäksi ajaksi annetut velkasitoumukset sekä 45 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetut erät, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen, 3 momentissa säädetyn edellytyksin;

46 §

Toissijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan toissijaisina omina varoina seuraavat erät:

3) 3 momentissa säädetyn edellytyksin:
a) sekamuotoiset rahoitusvälineet siltä osin, kuin niitä ei lueta ensisijaisiin omiin varoihin,
b) muut määräämättömäksi ajaksi annetut velkasitoumukset;
c) 45 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetut erät, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;

48 §

Vähennyserät

Luottolaitoksen ensisijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

1) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet, osuudet tai kantarahastotodistukset;

2) pitkävaikutteisten aineettomien hyödykkeiden hankintamenojen poistamaton osa;

3) tilikauden tuloksen tai kertyneiden voitovarojen *sellaiset* erät, jotka ovat syntyneet muussa kuin omassa käytössä olevan kiinteistöomaisuuden käypään arvoon arvostamisesta ja jotka ylittävät tästä arvonnoususta aiheutuvan omien varojen lisävaatimuksen;

4) edellisten tilikausien ja tilikauden tappiot.

Luottolaitoksen ensi- ja toissijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

1) sellaisen luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet, osuudet ja pääomalainat, jonka kaikista

48 §

Vähennyserät

Luottolaitoksen ensisijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

1) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet, osuudet tai kantarahastotodistukset ja luottolaitoksen itsensä liikkeeseen laskemat ensisijaisiin omiin varoihin luetut sekamuotoiset rahoitusvälineet sekä määrä, jolla luottolaitos on 35 §:ssä säädetyn vastaisesti rahoittanut tässä kohdassa tarkoitettujen omien rahoitusvälineiden hankintaa;

2) pitkävaikutteisten aineettomien hyödykkeiden hankintamenojen poistamaton osa;

3) tilikauden tuloksen tai kertyneiden voitovarojen erät, jotka ovat syntyneet muussa kuin omassa käytössä olevan kiinteistöomaisuuden käypään arvoon arvostamisesta ja jotka ylittävät tästä arvonnoususta aiheutuvan omien varojen lisävaatimuksen;

4) edellisten tilikausien ja tilikauden tappiot.

Luottolaitoksen toissijaisista omista varoista vähennetään määrä, jolla luottolaitos on 35 §:n vastaisesti rahoittanut omien 46 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden hankintaa.

Luottolaitoksen ensi- ja toissijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

1) sellaisen luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet ja osuudet sekä sekamuotoiset rahoitus-

osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

2) muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet, osuudet ja pääomallinat, siltä osin kuin niiden yhteismäärä yhdessä 4 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää ennen ensisijaisten ja toissijaisten omien varojen yhteismäärästä tehtäviä vähennyksiä 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista;

3) sellaisen suomalaisen ja siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen osakkeet, osuudet ja pääomallinat, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

4) lainasaamiset talletuspankkien vakuusrahastoilta siltä osin kuin niiden määrä yhdessä 2 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää 2 kohdassa tarkoitettua määrää;

5) määrä, jolla 71 §:ssä tarkoitettun huomattavan omistussuuden määrä ylittää mainitun pykälän 1 momentissa säädetyn rajan, sekä määrä, jolla tällaisten omistussuukien yhteenlaskettu määrä ylittää mainitun pykälän 2 momentissa säädetyn rajan;

6) selvityssaamiset, jotka syntyvät viiden pankkipäivän jälkeen tehtyyn osasuoritukseen liittyvistä jo luovutetuista arvopapereista tai kauppahinnan maksuista sekä niiden jäljellä olevista eristä sopimuksen lakkaamiseen saakka.

Käytettäessä 59 §:n 1 momentissa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, ensi- ja toissijaisista omista varoista on lisäksi vähennettävä tämän menetelmän mukaisesti riskipainotettujen varojen yhteismäärästä kirjanpitoon merkittyjen arvonalennusten ja odotettujen tappioiden erotus, jos se on negatiivinen. Laskettaessa tässä momentissa tarkoitettua alijäämää odotetut tappiot oman pääoman ehtoisista sijoituksista sisällytetään odotettuihin tappioihin, mutta niistä kirjattuja arvonalennuksia ei oteta huomioon. Sovellettaessa 69 ja 71 §:ää omista varoista ei vähennetä tässä momentissa tarkoitettuja eriä. Arvopaperistamiseen perustuvia eriä, joihin 61 §:n 3 momentin mukaisesti sovelletaan 1 250 prosentin riskikerrointa, ei oteta huomioon tätä momenttia sovellettaessa.

Ensi- ja toissijaisista omista varoista on vähennettävä sen lisäksi, mitä edellä säädetään,

välineet, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

2) muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet ja osuudet *sekä sekamuotoiset rahoitusvälineet*, siltä osin kuin niiden yhteismäärä yhdessä 4 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää ennen ensisijaisten ja toissijaisten omien varojen yhteismäärästä tehtäviä vähennyksiä 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista;

3) sellaisen suomalaisen ja siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen osakkeet, osuudet ja pääomallinat, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

4) lainasaamiset talletuspankkien vakuusrahastoilta siltä osin kuin niiden määrä yhdessä 2 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää 2 kohdassa tarkoitettua määrää;

5) määrä, jolla 71 §:ssä tarkoitettun huomattavan omistussuuden määrä ylittää mainitun pykälän 1 momentissa säädetyn rajan, sekä määrä, jolla tällaisten omistussuukien yhteenlaskettu määrä ylittää mainitun pykälän 2 momentissa säädetyn rajan;

6) selvityssaamiset, jotka syntyvät viiden pankkipäivän jälkeen tehtyyn osasuoritukseen liittyvistä jo luovutetuista arvopapereista tai kauppahinnan maksuista sekä niiden jäljellä olevista eristä sopimuksen lakkaamiseen saakka.

Käytettäessä 59 §:n 1 momentissa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, ensi- ja toissijaisista omista varoista on lisäksi vähennettävä tämän menetelmän mukaisesti riskipainotettujen varojen yhteismäärästä kirjanpitoon merkittyjen arvonalennusten ja odotettujen tappioiden erotus, jos se on negatiivinen. Laskettaessa tässä momentissa tarkoitettua alijäämää odotetut tappiot oman pääoman ehtoisista sijoituksista sisällytetään odotettuihin tappioihin, mutta niistä kirjattuja arvonalennuksia ei oteta huomioon. Sovellettaessa 69 ja 71 §:ää omista varoista ei vähennetä tässä momentissa tarkoitettuja eriä. Arvopaperistamiseen perustuvia eriä, joihin 61 §:n 2 momentin mukaisesti sovelletaan 1 250 prosentin riskikerrointa, ei oteta huomioon tätä momenttia sovellettaessa.

Ensi- ja toissijaisista omista varoista on vähennettävä sen lisäksi, mitä edellä säädetään,

edellä 3 momentissa tarkoitetut arvopaperistamisyjärjestelyihin perustuvat erät, jos ne jätetään 61 §:n 3 momentin mukaisesti ottamatta huomioon omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa.

Puolet edellä 2—4 momentissa tarkoitettuja eristä vähennetään ensisijaisista omista varoista ja puolet toissijaisten omien varojen 46 §:n 7 momentin mukaisesta enimmäismäärästä. Mikäli toissijaisten omien varojen enimmäismäärä ei riitä vähennysten tekemiseen, ylimenevä osuus vähennetään ensisijaisista omista varoista.

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua vähennyksen sijasta voidaan vähentää luottolaitoksen omistusta vakuutuslaitoksessa vastaava osuus vakuutuslaitoksen vakuutusyhtiölain tai sitä vastaavan ulkomaisen lain mukaisesti lasketusta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Laskettaessa 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä osakkeisiin, osuuksiin ja pääomalainoihin rinnastetaan yritykseltä olevat sellaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla veloilla. Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös 71 §:n 3 momentin mukaisesti lasketut omistukset sellaisissa luottolaitoksissa ja ulkomaisissa luottolaitoksissa sekä rahoituslaitoksissa, joissa luottolaitoksella on 70 §:ssä tarkoitettu huomattava omistusosuus. Laskettaessa 2 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 6 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös sellaisen vakuutusomistusyhteisön ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisön, jotka ovat luottolaitoksen tytärtai osakkuusyrityksiä, omistamat edellä tässä pykälässä tarkoitetut osakkeet, osuudet, pääomalainat ja niihin rinnastettavat saamiset, samassa suhteessa kuin luottolaitos omistaa tällaisen omistusyhteisön osakkeita tai osuuksia. Edellä tässä momentissa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa ei oteta huomioon sijoituksia luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin.

Rahoitustarkastuksen luvalla 2, 6 tai 7 momentin mukainen vähennys voidaan jättää tekemättä, kun mainituissa momenteissa tarkoitettu sijoitus on toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen

3 momentissa tarkoitetut arvopaperistamisyjärjestelyihin perustuvat erät, jos ne jätetään 61 §:n 2 momentin mukaisesti ottamatta huomioon omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa.

taikka suomalaisen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen liiketoiminnan tervehdyttämisen yhteydessä välttämätöntä taikka kun sijoitus on tehty rahoituslaitokseen, jonka tarkoituksena on pääasiassa omistaa muiden kuin luottolaitosten tai ulkomaisten luottolaitosten tai rahoituslaitosten osakkeita tai osuuksia ja rahoituslaitos ei kuulu toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen taikka sijoituspalveluyrityksen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen yrityksen konsolidointiryhmään.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvista yhteisöistä, sovelletaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen vakavaraisuutta laskettaessa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka yhdistellään yhteenliittymään sen konsolidoitua vakavaraisuutta laskettaessa.

Tässä pykälässä tarkoitetut erät otetaan huomioon määrään, joka niistä on merkitty tilinpäätökseen, lukuun ottamatta 3 momentissa tarkoitettuja odotettuja tappioita.

48 a §

Erien vähentämisessä noudatettavat periaatteet

Puolet 48 §:n 3—5 momentissa tarkoitettuista eristä vähennetään ensisijaisista omista varoista ja puolet toissijaisten omien varojen 46 §:n 7 momentin mukaisesta enimmäismäärästä. Mikäli toissijaisten omien varojen enimmäismäärä ei riitä vähennysten tekemiseen, ylimenevä osuus vähennetään ensisijaisista omista varoista.

Edellä 48 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetun vähennyksen sijasta voidaan vähentää luottolaitoksen omistusta vakuutuslaitoksessa vastaava osuus vakuutuslaitoksen vakuutusyhtiölain tai sitä vastaavan ulkomaisen lain mukaisesti lasketusta toimintapäätöksen vähimmäismäärästä.

Laskettaessa 48 §:n 3 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä osakkeisiin, osuuksiin ja pääomalainoihin rinnastetaan yritykseltä olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla veloil-

la. Mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös 71 §:n 3 momentin mukaisesti lasketut omistukset sellaisissa luottolaitoksissa ja ulkomaisissa luottolaitoksissa sekä rahoituslaitoksissa, joissa luottolaitoksella on 70 §:ssä tarkoitettu huomattava omistusosuus. Laskettaessa 48 §:n 3 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös sellaisen vakuutusomistusyhteisön ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisön, jotka ovat luottolaitoksen tytär- tai osakkuusyrityksiä, omistamat edellä tässä pykälässä tarkoitettut osakkeet, osuudet ja sekamuotoiset rahoitusvälineet samassa suhteessa kuin luottolaitos omistaa tällaisen omistusyhteisön osakkeita tai osuuksia. Edellä tässä momentissa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa ei oteta huomioon sijoituksia luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluihin yrityksiin.

Finanssivalvonnan luvalla 48 §:n 3 momentin taikka tämän pykälän 2 tai 3 momentin mukainen vähennys voidaan jättää tekemättä, kun mainituissa momenteissa tarkoitettu sijoitus on toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen taikka suomalaisen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen liiketoiminnan tervehdyttämisen yhteydessä välttämätöntä taikka kun sijoitus on tehty rahoituslaitokseen, jonka tarkoituksena on pääasiassa omistaa muiden kuin luottolaitosten tai ulkomaisen luottolaitosten tai rahoituslaitosten osakkeita tai osuuksia ja rahoituslaitos ei kuulu toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen taikka sijoituspalveluyrityksen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen yrityksen konsolidointiryhmään.

Mitä tässä pykälässä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvista yhteisöistä, sovelletaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettun yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen vakavaraisuutta laskettaessa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka yhdistellään yhteenliittymään sen konsolidoitua vakavaraisuutta laskettaessa.

Tässä pykälässä tarkoitettut erät otetaan huomioon määrään, joka niistä on merkitty

tilinpäätökseen, lukuun ottamatta 48 §:n 4 momentissa tarkoitettuja odotettuja tappioita.

Yleinen riskienhallinta

49 §

Yleissäännös riskienhallinnasta

Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Luottolaitoksella on oltava tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä toimintaansa nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Hallinnon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan on täytettävä *luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY, jäljempänä luottolaitosdirektiivi, V liitteessä asetetut vaatimukset.*

Luottolaitoksen riskienhallintaan ja muuhun sisäiseen valvontaan liittyvien tehtävien siirtämiseen sellaisen yrityksen hoidettaviksi, joka ei kuulu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään, sovelletaan, mitä 36 a ja 36 b §:ssä säädetään.

Yleinen riskienhallinta

49 §

Yleissäännös riskienhallinnasta

Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle.

Luottolaitoksella on oltava tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä toimintaansa nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät, *mukaan lukien sellaiset johdon ja henkilöstön palkitsemista koskevat periaatteet ja menettelytavat, jotka tukevat tehokasta riskienhallintaa.* Hallinnon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan on täytettävä luottolaitosdirektiivin V liitteessä asetetut vaatimukset.

Palkitsemista koskeviin periaatteisiin ja menettelytapoihin sovelletaan tämän pykälän estämättä, mitä työsopimuksista ja luottolaitoksen lakisääteisten hallinto- ja valvontaelinten vastuusta muualla laissa säädetään. Palkitsemista koskevista periaatteista ja menettelytavoista säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella.

Luottolaitoksen riskienhallintaan ja muuhun sisäiseen valvontaan liittyvien tehtävien siirtämiseen sellaisen yrityksen hoidettaviksi, joka ei kuulu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai *talletuspankkien yhteenliittymästä* annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään, sovelletaan, mitä 36 a ja 36 b §:ssä säädetään

61 §

(Kumotaan 1 mom.)

Arvopapereiksi muunnettujen saamisten luottoriskin kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Tätä pykälää sovelletaan luottolaitosdirektiivin 4 artiklan 36–44 kappaleessa tarkemmin määritelyihin järjestelyihin (arvopaperistaminen), joissa:

- 1) saamiseen tai muuhun omaisuuserään liittyvä luottoriski jaetaan etuoikeusluokkiin;*
- 2) järjestelyyn perustuvat maksut riippuvat saamisen tai saamisryhmän tuotosta; ja*
- 3) etuoikeusluokkien järjestys määrää tappioiden jakautumisen järjestelyn voimassaoloaikana.*

63 §

63 §

Valuuttakurssi- ja hyödykeriskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

*Valuuttakurssi-, **selvitys-** ja hyödykeriskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä*

Luottolaitoksella on oltava omia varoja määrä, joka riittää sen koko toiminnasta aiheutuvan valuuttakurssiriskin, hyödykeriskin ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen.

Luottolaitoksella on oltava omia varoja määrä, joka riittää sen koko toiminnasta aiheutuvan valuuttakurssiriskin, *selvitysriskin*, hyödykeriskin ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen.

64 §

64 §

Kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on oltava omia varoja vähintään määrä, joka riittää kaupankäyntivarastoon liittyvien seuraavien riskien ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen:

- 1) markkinoiden yleisestä kehityksestä aiheutuva riski (*yleisriski*);
- 2) arvopaperin liikkeeseenlaskijasta tai johdannaisopimuksen kohde-etuuden liikkeeseenlaskijasta aiheutuva riski (*erityisriski*);

3) merkintäsitoumuksista aiheutuva riski (*muu positioriski*);

4) arvopapereiden *selvittämättä jääneistä kaupoista* aiheutuva riski (*selvitysriski*);

Luottolaitoksella on oltava omia varoja vähintään määrä, joka riittää kaupankäyntivarastoon liittyvien seuraavien riskien ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen:

- 1) markkinoiden yleisestä kehityksestä aiheutuva riski (*yleisriski*);
- 2) arvopaperin liikkeeseenlaskijasta tai johdannaisopimuksen kohde-etuuden liikkeeseenlaskijasta aiheutuva riski (*erityisriski*);

3) merkintäsitoumuksista aiheutuva riski (*muu positioriski*);

4) vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuva riski (*vastapuoliriski*).

5) vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuva riski (*vastapuoliriski*).

67 §

Asiakasriskit ja niitä koskeva ilmoitusvelvollisuus

Asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön taikka tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskien määrää laskettaessa varat otetaan huomioon niin kuin 58 §:n 2 momentissa säädetään. Taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon niiden nimellisarvosta tai, jos sitoumus koskee arvopaperin hankkimista, arvopaperin käyvästä arvosta tai sopimuksen mukaisesta arvosta.

Asiakasriskin katsotaan kohdistuvan takajaan, jos toinen luottolaitos tai ulkomainen luottolaitos taikka sijoituspalveluyritys tai siihen rinnastettava ulkomainen yritys on antanut omavelkaisen takauksen asiakkaan puolesta. Takauksen on täytettävä 60 §:n mukaiset ehdot.

Luottolaitoksen asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

- 1) 48 §:ssä tarkoitetut erät, jotka on vähennetty luottolaitoksen omista varoista;
- 2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä 48 tunnin kuluessa maksusta;
- 3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin.

67 §

Asiakasriskit ja niitä koskeva ilmoitusvelvollisuus

Asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön taikka tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskin määrää laskettaessa varat otetaan huomioon niin kuin 58 §:n 2 momentissa säädetään. Taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon niiden nimellisarvosta tai, jos sitoumus koskee arvopaperin hankkimista, arvopaperin käyvästä arvosta tai sopimuksen mukaisesta arvosta. *Takaukset ja muut vakuudet sekä muut luottoriskin vähentämismenetelmät saadaan ottaa huomioon asiakasriskiä vähentävinä luottolaitosdirektiivin 112—117 artiklan mukaisesti.*

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

- 1) 48 §:ssä tarkoitetut erät, jotka on vähennetty luottolaitoksen omista varoista;
- 2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä *kahden pankkipäivän* kuluessa maksusta;
- 3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin.
- 4) *vähittäismaksujen välitykseen perustuvat päivänsisäiset erät;*

Jos luottolaitoksella on 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, siihen liittyvät asiakasriskit lasketaan omien varojen direktiivin 32 artiklan mukaisesti.

Luottolaitoksen on ilmoitettava asiakasriskinsä Rahoitustarkastukselle neljännesvuositain. Rahoitustarkastus voi antaa valvonnan kannalta tarpeellisia määräyksiä ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä.

68 §

Asiakasriskien hallinta

69 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista tai, jos 67 §:n 1 momentissa tarkoitettu asiakasyhteisö on luottolaitoksen emotai tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys, määrään, joka ylittää 20 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Suurten asiakasriskien yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 800 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia luottolaitoksen omista

5) maksujenvälitystä tai rahoitusvälineiden selvitystä tai säilytystä harjoittavan luottolaitoksen asiakastoiminnasta syntyvät syntyvät erät, joita ei voida selvittää saman pankkipäivän aikana ja jotka selvitetään viimeistään seuraavana pankkipäivänä.

Jos luottolaitoksella on 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, siihen liittyvät asiakasriskit lasketaan omien varojen direktiivin 32 artiklan mukaisesti.

Luottolaitoksen on ilmoitettava *suuret* asiakasriskinsä *Finanssivalvonnalle* neljännesvuositain. *Finanssivalvonta antaa* valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. *Suurella asiakasriskillä* tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

68 §

Asiakasriskien hallinta

69 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys taikka 7 luvussa tarkoitettu talletussuojarahasto tai vakuusrahasto, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista

varoista.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyjä rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon asiakasriskejä, jotka kohdistuvat luottolaitoksen tytäryritykseen, jos se on luottolaitos, ulkomainen luottolaitos, rahoituslaitos tai palveluyritys, joka on sisällytetty luottolaitoksen 73 §:ssä tarkoitettuun konsolidoituun valvontaan. Rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon myöskään asiakasriskejä, jotka kohdistuvat luottolaitoksen tytäryritykseen, jos se on luottolaitos, ulkomainen luottolaitos, rahoituslaitos tai palveluyritys taikka vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu vakuutusyhtiö tai siihen rinnastettava ulkomainen vakuutuslaitos, joka kuuluu rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta annetun laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään.

Rahoitustarkastus voi luottolaitoksen hakemuksesta myöntää luvan määräjäksi ylittää 1 ja 2 momentissa säädetyn asiakasriskin, jos asiakasriski kohdistuu muuhun kuin 3

taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisesti syytä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää.

Tämän pykälän 1 momentissa säädettyjä rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon asiakasriskejä, jotka kohdistuvat toiseen luottolaitokseen, ulkomaiseen luottolaitokseen, rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen, joka on sisällytetty luottolaitoksen 73 §:ssä tarkoitettuun konsolidoituun valvontaan taikka, jos luottolaitos on ulkomaisen luottolaitoksen tai sen omistusyhteisön tytäryritys, mainitussa pykälässä tarkoitettua konsolidoitua valvontaa vastaavaan ulkomaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan. Rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon myöskään asiakasriskejä, jotka kohdistuvat toiseen luottolaitokseen, ulkomaiseen luottolaitokseen, rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen taikka vakuutusyhtiölaissa tarkoitettuun vakuutusyhtiöön tai siihen rinnastuvaan ulkomaiseen vakuutuslaitokseen, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun tai sitä vastaavaan ulkomaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään, edellyttäen että rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suurten asiakasriskien valvontaan sovelletaan säännöksiä, jotka vastaavan vähintään tämän lain mukaisia konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä.

momentissa tarkoitettuun luottolaitoksen tytäryhtiöön. Ylityslupaa ei saa myöntää sellaisille asiakasriskeille, joiden tarkoituksena on parantaa konserniin kuuluvien yritysten rahoitusasemaa, jos rahoitus on hankittu konserniin kuuluvalta luottolaitokselta tai ulkomaiselta luottolaitokselta taikka sijoituspalveluyritykseltä tai siihen rinnastettavalta ulkomaiselta yritykseltä.

Muista kuin 3 ja 4 momentissa tarkoitetuista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 ja 2 momenttia, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Luottolaitos voi ylittää 1 tai 2 momentissa tarkoitettun rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä, jos luottolaitoksella on siihen riittävästi omia varoja ja se täyttää omien varojen direktiivin 31 artiklassa ja VI liitteessä asetetut vaatimukset. Luottolaitoksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

74 §

Konsolidointiryhmän riskienhallinta

Konsolidointiryhmän emoyritys ja konsolidointiryhmän tytäryritykset eivät saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa konsolidoidulle vakavaraisuudelle. Tässä pykälässä tarkoitettula yrityksellä on oltava tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä toimintaansa nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Hallinnon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan on täytettävä luottolaitosdirektiivin V liitteessä asetetut vaatimukset. Tässä momentissa tarkoitettuun yritykseen sovelletaan, mitä 49 §:n 2 momentissa säädetään.

79 §

Konsolidoidut asiakariskit ja niiden hallinta sekä konsolidoitujen riskikeskittymien ja sisäisten liiketoimien seuranta

Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai 72 §:n 2 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen on seurattava jatkuvasti luotettavalla tavalla konsolidoitujen asiakasriskien määrää ja

Muista kuin 2—4 momentissa tarkoitetuista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 momenttia, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Luottolaitos voi ylittää 1 momentissa tarkoitettun rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä, jos luottolaitoksella on siihen riittävästi omia varoja ja se täyttää omien varojen direktiivin 31 artiklassa ja VI liitteessä asetetut vaatimukset. Luottolaitoksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

74 §

Konsolidointiryhmän riskienhallinta

Konsolidointiryhmän emoyritys ja konsolidointiryhmän tytäryritykset eivät saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa konsolidoidulle vakavaraisuudelle. Tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen sovelletaan, mitä 49 §:n 2—4 momentissa säädetään.

79 §

Konsolidoidut asiakariskit ja niiden hallinta sekä konsolidoitujen riskikeskittymien ja sisäisten liiketoimien seuranta

Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai 72 §:n 2 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen on seurattava jatkuvasti luotettavalla tavalla konsolidoitujen asiakasriskien määrää

luonnetta. Yrityksellä on oltava konsolidoitujen asiakasriskien tunnistamista, mittaamista ja raportointia, asiakasriskien ottamista ja niiden kattamista omilla varoilla sekä muuta konsolidoitujen asiakasriskien hallintaa koskevat, konsolidointiryhmän toiminnan luonteeseen ja laajuuteen nähden riittävät kirjalliset periaatteet ja menettelytavat, joita se noudattaa toiminnassaan.

90 §

Yhteistyö taloudellista asemaa koskevien vaatimusten valvonnassa

Rahoitustarkastus valvoo 5 luvun säännösten noudattamista yhteistyössä sellaisten ulkomaisten luottolaitosten sijoituspalveluyrityksiin rinnastettavien ulkomaisten yritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa, jotka valvovat luottolaitoksen kanssa samaan 73 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tai ulkomaiseen konsolidointiryhmään kuuluvia yrityksiä.

Rahoitustarkastuksen tarkastus- ja tietojen saantioikeudesta ja velvollisuudesta antaa tietoja säädetään Rahoitustarkastuksesta annetussa laissa.

ja luonnetta. Yrityksellä on oltava konsolidoitujen asiakasriskien tunnistamista, mittaamista ja raportointia, asiakasriskien ottamista ja niiden kattamista omilla varoilla sekä muuta konsolidoitujen asiakasriskien hallintaa koskevat, konsolidointiryhmän toiminnan luonteeseen ja laajuuteen nähden riittävät kirjalliset periaatteet ja menettelytavat, joita se noudattaa toiminnassaan. *Mitä 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuuskeskittymien valvonnasta, sovelletaan vastaavasti konsolidoituihin vakuuskeskittymiin.*

90 §

Yhteistyö taloudellisen aseman valvonnassa

Finanssivalvonta valvoo 5 luvun säännösten noudattamista yhteistyössä sellaisten ulkomaisten luottolaitosten tai ulkomaisten sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa, jotka valvovat luottolaitoksen kanssa samaan 73 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tai ulkomaiseen konsolidointiryhmään kuuluvia yrityksiä.

Finanssivalvonnan tarkastus- ja tietojen saantioikeudesta ja velvollisuudesta antaa tietoja säädetään *Finanssivalvonnasta* annetussa laissa.

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 85 ja 86 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkivalvojien komitealta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 85 tai 86 §:n soveltamisesta ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 85 §:n 1 momentissa tarkoitettua arviota ja antanut sen tiedoksi 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille Finanssivalvonta voi yksin päättää 85 ja 86 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallinnasta.

den hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 85 §:ssä tarkoitettu arvio ja 86 §:ssä tarkoitettu päätös viivytyksettä tiedoksi 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 85 §:ssä tarkoitettun arvion tai 86 §:ssä tarkoitettun päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

Edellä 3 ja 5 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on arvioitava vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useammin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

100 §

(Kumotaan)

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksu

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan, ETA-valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu määräytyy 99 §:n mukaisesti. Sivuliikkeen kannatusmaksun perusteena on kuitenkin sivuliikkeen ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain (1608/1993) 7 a §:n perusteella korvattavien talletusten yhteismäärä. Vakavaraisuuteen perustuvaa maksua laskettaessa ulkomaisen luottolaitoksen omien varojen yhteismäärään luetaan erät, jotka ulkomaisen luottolaitoksen kotivaltion säännösten mukaan saadaan kyseisiin eriin lukea.

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan, Euroopan talousalueeseen kuulumattomassa valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu on 0,05 prosenttia sivuliikkeen talletusten yhteismäärästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä sekä 1 momentissa tarkoitettu omien varojen määrä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

104 §

*Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden
alkaminen*

Jos talletuspankki ei ole maksanut talletus-
sopimuksen ja tämän lain mukaisesti talletus-
pankissa tilillä olevia tallettajan erääntyneitä
ja riidattomia saamisista, tallettaja voi ilmoittaa
asiasta Rahoitustarkastukselle.

Rahoitustarkastuksen on 21 päivän kuluessa
1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta tai
asiasta muutoin tiedon saatuaan päätettävä,
onko talletussuojarahaston maksettava pankin
tallettajien 105 §:n 1–3 momentissa tarkoite-
tut saamiset. Maksuvelvollisuuden määrittä-
misen edellytyksenä on, että 1 momentissa tar-
koitetun saamisen maksamatta jääminen on
saadun selvityksen perusteella johtunut pan-
kin maksu- tai muista taloudellisista vaikeus-
ista eivätkä vaikeudet Rahoitustarkastuksen
arvion mukaan ole tilapäisiä.

Rahoitustarkastuksen on arvioidessaan
2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tila-
päisyyttä otettava huomioon 105 §:ssä tarkoi-
tettu yhteisvastuu.

Rahoitustarkastuksen on ilmoitettava
2 momentissa tarkoitettua päätöksestään tal-
letussuojarahastolle, talletuspankin vakuusra-
hastolle, talletuspankille ja valtiovarainminis-
teriölle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike,
päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliike-
en sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja
suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua Rahoitus-
tarkastuksen päätöksen toteuttamiseksi talle-
tuspankin on toimitettava talletussuojarahas-
tolle tiedot tallettajista ja heidän 105 §:n 1–3
momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talle-
tussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille
kuin viranomaisille, joilla 141 §:n mukaan on
oikeus saada salassa pidettäviä tietoja.

105 §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan
talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä
kirjautumattomat maksujenvälityksessä ole-
vat tallettajan samassa talletuspankissa olevat

104 §

*Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden
alkaminen*

Jos talletuspankki ei ole maksanut talletus-
sopimuksen ja tämän lain mukaisesti talle-
tuspankissa tilillä olevia tallettajan eräänty-
neitä ja riidattomia saamisista, tallettaja voi il-
moittaa asiasta *Finanssivalvonnalle*.

Finanssivalvonnan on 5 työpäivän kuluessa
1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta tai
asiasta muutoin tiedon saatuaan päätettävä,
onko talletussuojarahaston maksettava pan-
kin tallettajien 105 §:n 1–3 momentissa tar-
koitetut saamiset. Maksuvelvollisuuden mää-
rittämisen edellytyksenä on, että 1 momentis-
sa tarkoitettua saamisen maksamatta jääminen
on saadun selvityksen perusteella johtunut
pankin maksu- tai muista taloudellisista vai-
keuksista eivätkä vaikeudet *Finanssivalvon-
nan* arvion mukaan ole tilapäisiä.

Finanssivalvonnan on arvioidessaan
2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tila-
päisyyttä otettava huomioon 105 §:ssä tarkoi-
tettu yhteisvastuu.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 2 mo-
mentissa tarkoitettua päätöksestään talle-
tusuojarahastolle, talletuspankin vakuusrahas-
tolle, talletuspankille ja valtiovarainminis-
teriölle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike,
päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliike-
en sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja
suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua *Finanssi-
valvonnan* päätöksen toteuttamiseksi talle-
tuspankin on toimitettava talletussuojarahas-
tolle tiedot tallettajista ja heidän 105 §:n 1–
3 momentissa tarkoitetuista saamisistaan.
Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muil-
le kuin viranomaisille, joilla 141 §:n mukaan
on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja

105 §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan
talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä
kirjautumattomat maksujenvälityksessä ole-
vat tallettajan samassa talletuspankissa olevat

saamiset, kuitenkin enintään 50 000 euron määrään asti. Jos tiliä käytetään sijoituspalveluun siten kuin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 55 §:n 2 momentissa säädetään, korvaus maksetaan kuitenkin mainitussa laissa tarkoitettusta korvausrahosta siten kuin mainitun lain 6 luvussa säädetään.

Talletuspankin ETA-valtiossa olevan sivuliikkeen tallettajan saamiset korvataan suomalaisen talletussuojarahaston varoista siihen määrään, johon ne korvattaisiin sivuliikkeen sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään 50 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen maksetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaisiin tallettajan varoihin, jotka on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen Rahoitustarkastuksen 104 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä.

Tätä pykälää sovellettaessa pidetään talletuspankkeja, jotka lain, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella vastaavat kokonaan tai osittain toistensa sitoumuksista tai velvoitteista, yhtenä talletuspankkina. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, tätä momenttia ei sovelleta talletuspankkiin, joka on 114 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut eroavansa vakuusrahosta. Pankkiin, jolle eroilmoituksen jälkeen annetaan 119 §:ssä tarkoitettua tukea, sovelletaan kuitenkin tätä momenttia. Edellä tarkoitettua sopimuksesta tai muusta järjestelystä on ilmoitettava Rahoitustarkastukselle.

106 §

Tallettajien saamisten maksaminen

Talletussuojarahaston on maksettava tallettajille 105 §:n 1–3 momentissa tarkoitettut saamiset kolmen kuukauden kuluessa

saamiset, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti. Jos tiliä käytetään sijoituspalveluun siten kuin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 55 §:n 2 momentissa säädetään, korvaus maksetaan kuitenkin mainitussa laissa tarkoitettusta korvausrahosta siten kuin mainitun lain 6 luvussa säädetään.

Talletuspankin ETA-valtiossa olevan sivuliikkeen tallettajan saamiset korvataan suomalaisen talletussuojarahaston varoista siihen määrään, johon ne korvattaisiin sivuliikkeen sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen maksetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaisiin tallettajan varoihin, jotka on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen *Finanssivalvonnan* 104 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä.

Tätä pykälää sovellettaessa pidetään talletuspankkeja, jotka lain, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella vastaavat kokonaan tai osittain toistensa sitoumuksista tai velvoitteista, yhtenä talletuspankkina. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, tätä momenttia ei sovelleta talletuspankkiin, joka on 114 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut eroavansa vakuusrahosta. Pankkiin, jolle eroilmoituksen jälkeen annetaan 119 §:ssä tarkoitettua tukea, sovelletaan kuitenkin tätä momenttia. Edellä tarkoitettua sopimuksesta tai muusta järjestelystä on ilmoitettava *Finanssivalvonnalle*.

106 §

Tallettajien saamisten maksaminen

Talletussuojarahaston on maksettava tallettajille 105 §:n 1–3 momentissa tarkoitettut saamiset 20 työpäivän kuluessa 104 §:ssä

104 §:ssä tarkoitettu Rahoitustarkastuksen päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 104 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Rahoitustarkastus voi myöntää talletussuojarahastolle lisääaikaa tallettajien saamisen maksamiseen yhteensä kolme kertaa ja kerrallaan enintään kolme kuukautta. Lisäajan myöntämisen edellytyksenä on, että talletussuojarahaston lisäajan tarve perustuu poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyhyn.

tarkoitettu *Finanssivalvonnan* päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 104 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Finanssivalvonta voi myöntää talletussuojarahastolle lisääaikaa tallettajien saamisen maksamiseen enintään 10 työpäivää. Lisäajan myöntämisen edellytyksenä on, että talletussuojarahaston lisäajan tarve perustuu poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyhyn.

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeitä koskevat erityissäännökset talletussuojasta

112 a §

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeiden jäsenyys talletussuojarahastossa

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi kuulua 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi erota talletussuojarahaston jäsenyydestä. Talletussuojarahaston tai, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta, Finanssivalvonnan on hakemuksesta myönnettävä luottolaitokselle ero talletussuojarahastosta. Ennen eron myöntämistä on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista sekä lisäksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen osalta Finanssivalvontaa ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta talletussuojarahastoa. Päätöksessä voidaan antaa eroamista koskevia tarkempia määräyksiä.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on annettava tallettajilleen tiedot talletussuojarahaston tallettajien saamisille antamasta suojasta ja muusta vastaavasta suojajärjestelmästä tai suojan puuttumisesta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista suomen ja ruotsin kielellä.

112 b §

**Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen
kannatusmaksu**

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu määräytyy 99 §:n mukaisesti. Sivuliikkeen kannatusmaksun perusteena on kuitenkin sivuliikkeen 112 c §:n perusteella korvattavien talletusten yhteismäärä. Vakavaraisuuteen perustuvaa maksua laskettaessa ulkomaisen ETA-luottolaitoksen omien varojen yhteismäärään luetaan erät, jotka luottolaitoksen kotivaltion säännösten mukaan saadaan kyseisiin eriin lukea.

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu on 0,05 prosenttia sivuliikkeen talletusten yhteismäärästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä sekä 1 momentissa tarkoitettu omien varojen määrä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

112 c §

**Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen
lisäsuoja**

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa oleva sivuliike voi kuulua Suomessa 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentäkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisten suojaa, jos sivuliike ottaa vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion suojaa ei voida pitää yhtä riittävänä kuin tämän lain mukaista talletussuojarahaston antamaa suojaa. Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion suojan ja talletussuojarahaston antaman suojan yhteismäärä voi kuitenkin olla enintään 100 000 euroa. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, 105 §:n 3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täysimääräisesti.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on haettava talletussuojarahastolta jäsenyyttä Suo-

messa olevalle sivuliikkeelleen. Hakemuksessa on oltava riittävät tiedot luottolaitoksesta ja sen kotivaltion suojajärjestelmästä. Talletussuojarahaston on pyydettävä hakemukselta Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan lausunto. Talletussuojarahasto voi hylätä hakemuksen, jos luottolaitoksen kotivaltion suojaa on pidettävä riittävänä.

Talletussuojarahaston 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen antamassa päätöksessä on määrättävä siitä, mitä tallettajan saamisia ja mihin määrään Suomessa oleva talletussuojarahasto korvaa ja mikä on luottolaitoksen maksettavaksi tuleva liittymismaksu.

Talletussuojarahaston velvollisuus maksaa 3 momentissa tarkoitetut tallettajien saamiset alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta tiedon kotivaltion suojajärjestelmän velvoittamisesta korvaamaan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tallettajien saamiset.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava sivuliikkeen tallettajille maksuvelvollisuuden alkamisesta. Talletussuojarahaston on julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksien turvaamiseksi.

Edellä 5 momentissa tarkoitettuna talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi on ulkomaisen ETA-luottolaitoksen toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

112 d

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahastosta

Jos ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, talletussuojarahasto voi erottaa sen jäsenyydestään aikaisintaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun

talletussuojarahasto oli antanut sivuliikkeelle varoituksen. Talletussuojarahaston on kuultava luottolaitosta, Finanssivalvontaa, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ennen 1 momentissa tarkoitettua erottamispäätöstä syntyneet sivuliikkeen tallettajien saamiset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava erottamispäätöksestä Finanssivalvonnalle ja ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle sekä julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä.

112 e §

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus kolmannen maan luottolaitoksen selvitystilassa tai konkurssissa

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen kolmannen maan luottolaitoksen ja sen Suomen sivuliikkeen osalta vain talletussuojarahaston jäsenenä olevan tällaisen sivuliikkeen yleisölle tarjottavilla tileillä olevien tallettajien sellaisten 105 ja 106 §:ssä tarkoitettujen saamisten maksamiseen, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan luottolaitoksen tai konkurssipesän varat eivät riitä, kuitenkin tallettajaa kohti enintään se osa saamisista, joka ei ylitä 100 000 euron määrää. Kuitenkin 105 §:n 3 momentissa tarkoitettujen varat korvataan täysimääräisesti. Saamiset voidaan maksaa jo konkurssin tai selvitystilan aikana, ja ne maksetaan tallettajille euroina.

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut tiedon luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen asettamisesta konkurssiin tai selvitystilaan tai Finanssivalvonnalta tiedon luottolaitoksen sivuliikkeen asettamisesta konkurssiin Suomessa.

Saatuaan tiedon 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä talletussuojarahaston on annettava siitä tieto asianomaisen sivuliikkeen tallettajille. Talletussuojarahaston on myös

julkisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös suurimmissa päivälehdissä suomen ja ruotsin kielellä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi luottolaitoksen sivuliikkeen on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

112 f §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahaston jäsenyydestä

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, Finanssivalvonta voi erottaa sen talletussuojarahastosta. Finanssivalvonnan on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun sivuliikkeen on ilmoitettava tallettajille talletussuojarahastosta erottamisesta. Sivuliikkeen ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun sivuliikkeen on julkisella kuulutuksella, joka on myös julkaistava sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

123 §

(Kumotaan 2 mom.)

Varautumisvelvollisuus

Rahoitustarkastus voi antaa ohjeita 1 momentin soveltamisesta.

10 a luku

Ulkomaisen luottolaitoksen likvidaatiomenettely ja tervehdyttämistoimenpide

166 a §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) **tervehdyttämistoimenpiteellä** viranomaisen päätökseen perustuvaa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan;

2) **likvidaatiomenettelyllä** kaikkia velkojia koskevaa viranomaisen päätökseen perustuvaa menettelyä, jonka tarkoituksena on ulkomaisen luottolaitoksen omaisuuden muuttaminen rahaksi viranomaisen valvonnassa; likvidaatiomenettelyllä tarkoitetaan myös menettelyä, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen;

3) **hallinnonhoitajalla** viranomaisen nimeämä henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteestä;

4) **selvittäjällä** viranomaisen nimeämä henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä.

166 b §

Tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustaminen

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti tehtyä päätöstä aloittaa luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tai likvidaatiomenettely sovelletaan myös tällaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Jos valtiovarainministeriö, Suomen Pankki tai Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä koskeva tervehdyttämistoimenpide tulisi aloittaa, niiden on ilmoitettava siitä luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen antaa tiedoksi Finanssivalvonta.

166 c §

Hallinnonhoitaja ja selvittäjä

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen hallinnonhoitajan ja selvittäjän nimeäminen osoitetaan esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämispäätöksestä tai jollakin muulla luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen antamalla todistuksella. Päätöksestä tai todistuksesta voidaan vaatia laillisesti pätevä suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

Hallinnonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita heillä on oikeus käyttää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa. Hallinnonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa avustajaa, joka on nimitetty luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti.

Suomessa toimiessaan hallinnonhoitajan ja selvittäjän on noudatettava Suomen lakia erityisesti muuttaessaan omaisuutta rahaksi ja tiedottaessaan menettelystä työntekijöille.

166 d §

Rekisteriin merkitseminen

Jos tervehdyttämistoimenpiteen tai likviidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään Suomen lain nojalla merkintä rekisteriin, rekisterinpitäjän on hallinnonhoitajan, selvittäjän tai ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion asianomaisen muun viranomaisen tai henkilön pyynnöstä tehtävä merkintä rekisteriin luottolaitosta koskevan 166 b §:ssä tarkoitetun tervehdyttämistoimenpiteen tai likviidaatiomenettelyn aloittamisesta.

166 e §

Hakemus konkurssiin asettamisesta

Kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voidaan luovuttaa Suomessa konkurssiin sivuliikkeen johtajan päätöksellä. Ennen hakemuksen jättämistä luottolaitoksen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.

Velkojan hakiessa kolmannen maan luotto-

laitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Finanssivalvonnalle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos Finanssivalvonta esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta.

166 f §

Konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta ilmoittaminen Euroopan talousalueella

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava 166 e §:ssä tarkoitetun konkurssin aloittamista koskevasta päätöksestä ja konkurssin vaikutuksista sekä toimiluvan peruuttamista koskevasta päätöksestä niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut sivuliikkeen tai joissa se tarjoaa palveluja.

Finanssivalvonnan ja pesähoitajan on toimittava riittävässä yhteistyössä niiden muiden ETA-valtioiden asianomaisten viranomaisten ja selvittäjien kanssa, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavassa luettelossa mainitun sivuliikkeen.

166 g §

Konkurssia koskevat lainvalintasäännökset Euroopan talousalueella

Edellä 166 e §:ssä tarkoitettuun konkurssiin Euroopan talousalueella sovellettavasta laista on soveltuvin osin voimassa, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 24 a—24 k §:ssä säädetään.

166 h §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikainen keskeyttäminen

Finanssivalvonta voi keskeyttää talletusten vastaanottamiseen oikeutetun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan

enintään kuukauden ajaksi, jos on ilmeistä, että toiminnan jatkaminen vakavasti vahingoittaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta, maksujärjestelmien häiriötöntä toimintaa tai velkojien etua. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä tehdä päätöksen keskeytyksen jatkamisesta enintään yhdellä kuukaudella kerrallaan, kuitenkin enintään siihen saakka, kun kuusi kuukautta on kulunut edellä tässä momentissa tarkoitetun päätöksen antamisesta.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa 1 momentissa tarkoitetulla luottolaitoksella on sivuliike. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä toiminnan keskeytyksen lakkaamisesta.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa 1 momentissa tarkoitetulla luottolaitoksella on sivuliike. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä toiminnan keskeytyksen lakkaamisesta.

Talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 5 §:ssä tarkoitettua asiamehen on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä keskeytyksen lakkaamisesta muun syy kuin keskeytyspäätöksessä mainitun määräajan päättymisen johdosta. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhaku-aika ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Toiminnan keskeytys on voimassa siitä riippumatta, onko ilmoitus julkaistu.

Toiminnan keskeytyksessä noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 1—3 luvussa, 11 §:n 1 momentissa ja 5 luvussa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, lukuun ottamatta 1 ja 1 a §:ää. Mitä sanotussa laissa säädetään valtiovarainministeriöstä, koskee vastaavasti Finanssivalvontaa. Ennen keskeytyspäätöksen tekemistä ja keskeytyksen peruuttamista Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä sanotussa laissa säädetään, kuultava valtiovarainministeriötä.

166 i §

Muutoksenhaku päätöksestä keskeyttää väliaikaisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminta

*Edellä 166 h §:ssä tarkoitettuun Finanssi-
valvonnan tekemään keskeytyspäätökseen
saadaan hakea muutosta valittamalla Hel-
singin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa
siitä, kun päätös on julkaistu Euroopan
unionin virallisessa lehdessä. Muutoksenha-
usta on muuten voimassa, mitä Finanssi-
valvonnasta annetun lain 73 §:n 1 ja 2 momen-
tissa säädetään.*

10 b luku

***Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityis-
säännökset***

166 j §

***Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sijoitus-
palvelujen tarjoaminen***

*Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka
toimilupansa mukaan tarjoaa sijoituspalvelu-
ja ja jolla on Suomessa sivuliike, sovelletaan
lisäksi, mitä arvopaperimarkkina-
laissa, lukuun ottamatta sen 4 luvun 7, 12, 14 ja
15 §:ää, sekä sijoituspalveluyrityksistä an-
netun lain 36 ja 37 §:ssä säädetään arvopape-
rinvälittäjän velvollisuuksista sijoituspalvelu-
jen tarjoamisesta ja ulkomaisen sijoituspal-
veluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspal-
velua Suomessa annetun lain (580/1996)
4 c §:n 2 momentissa oheispalvelun tarjoa-
misesta.*

*Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen sovelle-
taan lisäksi, mitä ulkomaisen sijoituspalvelu-
yrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua
Suomessa annetussa laissa säädetään ulko-
maisen sidonnaisasiamiehen käyttämisestä.*

*Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka
tarjoaa Suomeen sijoittuneille osapuolille
suoran mahdollisuuden käydä kauppaa sijoit-
uspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoi-
tettua monenkeskistä kaupankäyntiä vasta-
vassa järjestelmässä, sovelletaan, mitä ulko-
maisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta*

tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetun lain 5 §:n 4 momentissa säädetään.

166 k §

Kolmannen maan luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Kolmannen maan luottolaitokseen, jolla on Suomessa sivuliike ja joka tarjoaa Suomessa sijoituspalveluja, sovelletaan lisäksi, mitä sijoituspalvelun tarjoamisesta liiketoimintana ja arvopaperimarkkinalaissa tarkoitetun arvopaperinvälittäjän velvollisuuksista muualla laissa säädetään.

166 l §

Ulkomaisen luottolaitoksen jäsenyys sijoittajien korvausrahastossa

Ulkomaiseen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyyttä sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitetussa sijoittajien korvausrahastossa koskee vastaavasti, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 4 a, 4 b, 7, 8 a, 8 b ja 13 a §:ssä ulkomaisesta sijoituspalveluyrityksestä säädetään

166 m §

Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Kolmannen maan luottolaitoksella on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti varoja vähintään viisi miljoonaa euroa sivuliikkeen toimintaa varten. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituk-

sen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähdessä riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 36 b §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

166 n §

Varautuminen poikkeusoloihin

Mitä 123:n 1 momentissa ja 124 §:ssä säädetään varautumisesta ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta, koskee vastaavasti ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikettä.

Edellä 1 momentissa säädetty velvoite ei koske ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä siltä osin kuin sivuliike on luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla varmistanut tehtäviensä hoitamisen poikkeusoloissa 1 momenttia vastaavalla tavalla ja esittänyt siitä Finanssivalvonnalle riittävän selvityksen.

166 o §

Markkinointi ja sopimusehdot sekä muut menettelytavat

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen sekä ulkomaiseen luottolaitokseen, joka muuten tarjoaa Suomessa 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, sovelletaan, jollei laista muuta johdu, mitä 10, 125—127 ja 133—139 §:ssä säädetään.

Sovellettaessa tätä lakia ulkomaiseen luottolaitokseen, talletuksena pidetään myös sellaisia yleisöltä tilille otettuja takaisinmaksut-

tavia varoja, jotka on korvattava ulkomaisesta talletussuojajärjestelmästä.

Ulkomaisen luottolaitoksen on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotivaltionsa.

166 p §

Vaitiolo velvollisuus ja asiakkaiden tunteminen

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston toimihenkilön vaitiolo velvollisuudesta, tietojenanto-oikeudesta ja salassapito velvollisuuden rikkomisesta sekä asiakkaiden tuntemisesta ja edustuston luottotietotoiminnan harjoittamisesta on vastaavasti voimassa, mitä niistä 141—145 ja 169 §:ssä säädetään.

Sivuliikkeellä ja edustustolla on oikeus I momentin säännöksen estämättä antaa edustamansa luotto- kotivaltion viranomaiselle tai valvonnasta vastaavalle yhteisölle sekä edustamansa luottolaitoksen tilintarkastajalle tiedot, jotka on säädetty tai asianmukaisessa järjestyksessä määrätty ilmoitettaviksi.

166 q §

Tilinpäätös ja tilinpäätöstä täydentävät tiedot

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

166 r §

Kaupparekisterimerkinnät

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeestä on tehtävä ilmoitus kaupparekisteriin siten kuin siitä kaupparekisterilaissa (129/1979) säädetään.

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään toiminimestä, ulkomainen ETA-luottolaitos voi Suomessa harjoittaa toimintaansa samalla toiminimellä kuin sillä on kotivaltiossaan.

Patentti- ja rekisterihallitus voi vaatia, että toiminimeen tehdään erottava lisäys, jos toiminimi ei selvästi erotu parempaa etuoikeutta nauttivista nimistä tai jos on tarjolla vaara, että se on sekoitettavissa sellaiseen toiminimeen tai tavaramerkkiin, johon jollain toisella on aikaisempi yksinoikeus Suomessa.

166 s §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevista oikeussuhteista.

Sivuliikkeen johtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Kolmannen maan sivuliikkeen johtajaan sovelletaan, mitä 40 §:ssä säädetään luottolaitoksen toimitusjohtajasta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan ja muiden mahdollisten toiminnimen kirjoittajien on asuttava Suomessa, jollei Finanssivalvonta myönnä poikkeusta.

166 t §

Tiedoksiannot

Haaste tai muu tiedoksiannointi katsotaan toimitetuksi ulkomaiselle luottolaitokselle, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oi-

keus yksin tai yhdessä toisen kanssa edustaa luottolaitosta.

Jollei ketään 1 momentissa tarkoitetuista ulkomaisen luottolaitoksen edustajista ole merkitty kaupparekisteriin, tiedoksianto voidaan toimittaa luovuttamalla asiakirjat jollekulle luottolaitoksen palveluksessa olevalle tai, jos tällaista henkilöä ei tavata, luottolaitoksen sivuliikkeen sijaintipaikan poliisiviranomaiselle noudattaen lisäksi, mitä oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 7 §:n 2–4 momentissa säädetään.

166 u §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvelvollisuus

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimensaan tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut sivuliikkeen asiakkaalle tai muulle henkilölle rikkomalla tätä lakia tai muuta sivuliikkeen toimintaa koskevaa säännöstä.

Vahingonkorvauksen sovittelusta sekä korvausvastuun jakaantumisesta kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken on voimassa, mitä vahingonkorvauslain 2 ja 6 luvussa säädetään.

166 v §

Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa

Jos ulkomainen luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saatavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitettussa talletussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa

viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 . Tämän lain 63 §:n 1 momenttia ja 64
§:n 1 momenttia ei kuitenkaan sovelleta en-
nen 1 päivää tammikuuta 2012. Ennen 31
päivää joulukuuta 2009 syntyneisiin asiakas-
riskeihin sovelletaan 31 päivään joulukuuta
2012 saakka tämän lain 69 §:n 2 ja 3 mo-
mentin sijasta tämän lain voimaan tullessa
voimassa olleita säännöksiä.*

*Tämän lain 90 §:n 4 momentissa säädetyn
määräajan sijasta sovelletaan 31 päivään
joulukuuta 2012 saakka kuuden kuukauden
määräaikaa.*

*Mitä 49 §:ssä tai sen nojalla säädetään
palkitsemisjärjestelmistä, ei sovelleta tämän
lain voimaan tullessa voimassa olleisiin sito-
viin sopimusehtoihin, jollei työnantajan ja
työntekijän kesken toisin sovita.*

*Edellä 45 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa
tarkoitettut erät, jotka eivät tämän lain voi-
maan tullessa täytä tässä laissa säädettyjä
vaatimuksia, saadaan sisällyttää ensisijaisiin
omiin varoihin niiden säännösten mukaisesti,
jotka olivat voimassa lain tullessa voimaan,
seuraavasti:*

- 1) vuosina 2011—2020 100 %:n määrään;*
- 2) vuosina 2021—2030 20 %:n määrään;*
- 3) vuosina 2031—2040 10 %:n määrään.*

*Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen
toimilupahakemus on täydennettävä tämän
lain vaatimusten mukaiseksi.*

3.

Laki**talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 21 §:n 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §

21 §

Jäsenluottolaitoksen omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärä

Jäsenluottolaitoksen omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärä

Jäsenluottolaitoksen, johon sovelletaan 1 momenttia, luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:ssä tarkoitettu asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista tai, jos mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettu asiakasyhteisö on jäsenluottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys, määrään, joka ylittää 35 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:ssä tarkoitettujen suurten asiakasriskien yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 1200:aa prosenttia jäsenluottolaitoksen omista varoista. Mitä tässä momentissa säädetään asiakasriskeistä ja omista varoista, sovelletaan vastaavasti konsolidoituihin asiakasriskeihin ja konsolidoituihin omiin varoihin. Jäsenluottolaitoksen asiakasriskinä ei oteta huomioon yhteenliittymään kuuluvaan toiseen luottolaitokseen tai ulkomaiseen luottolaitokseen, sijoituspalveluyritykseen tai siihen rinnastettavaan ulkomaiseen yritykseen, rahoituslaitokseen taikka palveluyritykseen kohdistuvaa asiakasriskiä.

Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:ssä tarkoitettu asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai *sijoituspalveluyritys*, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista taikka, *jos tämä määrä on pienempi kuin 240 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 240 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta. Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan tätä momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää. Tämän momentin mukaisen rajoituksen laskemiseen sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun*

Voimassa oleva laki

HE 127/2010 vp
Ehdotus

129

lain 69 §:n 4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

4.

Laki**Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:n 2 momentin 10 kohta ja 6 §:n 2 momentti,
muutetaan 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 6 §:n 1 momentin 10 kohta, 26 §:n 7 momentti, 39 §:n 1 momentin 1 kohta, 40 §:n 1 momentti, 50 §:n 1 momentti ja 61 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 6 §:n 1 momentin 10 kohta laissa 301/2010, sekä
lisätään 3 §:n 2 momenttiin uusi 10 kohta, 3 §:ään uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 59 a ja 65 a—65 c § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

3 §

3 §

*Tehtävät**Tehtävät**Finanssivalvonnan tehtävänä on lisäksi:*

10) seurata luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja toimittaa sitä koskevia tietoja Euroopan pankkivalvojen komitealle.

Tehtäviä suorittaessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon 3 momentin 7 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden ohjeet ja suositukset tai, jollei se ole mahdollista, tarvittaessa esitettävä asianomaiselle komitealle perustelut ohjeista tai suosituksista poikkeamiseen.

4 §

4 §

*Valvottavat**Valvottavat*

Toimilupavalvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettua luottolaitosta;

Toimilupavalvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettua luottolaitosta ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä;

10) ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa

(Kumotaan 2 mom. 10 kohta)

Voimassa oleva laki

(1608/1993) tarkoitettua, muussa kuin ETA-valtiossa toimiluvan saaneen, ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikettä;

6 §

Muut määritelmät

10) *sivuliikkeellä* luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, maksulaitoksen ja vakuutusyhtiön sivuliikettä sekä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaa sivukonttoria, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä sekä ulkomaisen maksulaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen maksulaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä;

Mitä tässä laissa säädetään Suomessa tai muussa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen sivuliikkeestä, sovelletaan vastaavasti rahoituslaitokseen, joka täyttää ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain 4 §:ssä mainitut edellytykset.

26 §

Toimiluvan peruuttaminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja muusta kuin ETA-valtiosta olevan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien peruuttamisesta ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen

6 §

Muut määritelmät

10) *sivuliikkeellä* luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, maksulaitoksen ja vakuutusyhtiön sivuliikettä sekä *luottolaitostoiminnasta annetussa laissa* tarkoitettua ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaa *sivuliikettä*, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä sekä ulkomaisen maksulaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (298/2010) tarkoitettua ulkomaisen maksulaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä;

(Kumotaan 2 mom.)

26 §

Toimiluvan peruuttaminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja *kolmannen maan luottolaitoksen edustuston* toimintaoikeuksien peruuttamisesta *luottolaitostoiminnasta annetussa laissa*.

toiminnasta Suomessa annetussa laissa.

39 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta voi määrätä rikemaksun sille, joka:

1) laiminlyö arvopaperimarkkinalain 4 luvun 18 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden;

39 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta voi määrätä rikemaksun sille, joka:

1) laiminlyö tai rikkoo velvollisuuden toimittaa Finanssivalvonnalle 18 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuja tietoja taikka muita tietoja, jotka on säädetty tai määrätty säännöllisesti toimitettavaksi Finanssivalvonnan laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi;

40 §

Julkinen huomautus

Finanssivalvonta voi antaa valvottavalle ja muulle finanssimarkkinoilla toimivalle julkisen huomautuksen, jos tämä tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee finanssimarkkinoita koskevien säännösten tai niiden nojalla annettujen määräysten vastaisesti. Valvottavalle huomautus voidaan antaa myös, jos valvottava tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee toimilupansa ehtojen tai toimintaansa koskevien sääntöjen vastaisesti eikä asia kokonaisuutena harkiten anna aiheita ankarampiin toimenpiteisiin.

40 §

Julkinen huomautus

Finanssivalvonta voi antaa valvottavalle ja muulle finanssimarkkinoilla toimivalle julkisen huomautuksen, jos tämä tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee finanssimarkkinoita koskevien säännösten tai niiden nojalla annettujen määräysten vastaisesti. Valvottavalle huomautus voidaan antaa myös, jos valvottava tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee toimilupansa ehtojen tai toimintaansa koskevien sääntöjen vastaisesti. *Huomautus voidaan antaa edellyttäen, ettei asia kokonaisuutena harkiten anna aiheita ankarampiin toimenpiteisiin.*

50 §

Yleinen yhteistyövelvoite ja toiminta arvopaperimarkkinavalvonnan yhteysviranomaisena

Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisien kanssa.

50 §

Yleinen yhteistyövelvoite ja toiminta arvopaperimarkkinavalvonnan yhteysviranomaisena

Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisien kanssa. *Finanssivalvonnan on kiinnitettävä asianmukaista huomiota myös päätöstensä mahdolliseen vaikutukseen rahoitusjärjestelmän vakauteen muissa ETA-valtioissa erityisesti kriisitilanteissa.*

59 a §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi

Finanssivalvonta voi pyytää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta ulkomaiselta ETA-valvontaviranomaiselta tai, jollei luottolaitos kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämistä merkittäväksi. Pyyntöön on sisällytettävä riittävät perustelut, joissa on ainakin mainittava:

1) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus Suomessa talletuksilla mitattuna 2 prosenttia;

2) miten luottolaitoksen toiminnan keskeyttäminen tai lopettaminen todennäköisesti vaikuttaa maksuvalmiuteen sekä maksu- ja selvitysjärjestelmiin Suomessa;

3) mikä on sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna Suomen pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen sekä, jos luottolaitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin, konsolidoidusta valvonnasta vastaavan ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 1 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen on vastaanottanut Finanssivalvonnan pyynnön, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi kahden kuukauden kuluessa edellä tässä momentissa tarkoitettun määräajan päätymisestä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään kiinnitettävä huomiota myös 2 momentissa tarkoitettujen ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisten esittämiin seikkoihin. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi 2 momentissa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille.

61 §

Ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen ja muuhun ulkomaiseen ETA-valvottavaan ja toisen ETA-valtion valvonnassa olevaan säänneltyyn markkinaan kohdistuvasta toimenpiteestä ilmoittaminen sekä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Jos kotivaltion valvontaviranomaisen toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi ja sivuliike jatkaa 1 momentissa tarkoitettujen säännösten tai määräysten vastaista menettelyä, Finanssivalvonta voi ilmoitettuaan asiasta valvottavan kotivaltion valvontaviranomaiselle antaa sivuliikkeelle 40 §:ssä tarkoitettun julkisen huomautuksen tai 41 §:ssä tarkoitettun julkisen varoituksen taikka 38 tai 48 §:ssä säädetyn uhkasakon uhalla kieltää sivuliikettä jatkamasta säännösten ja määräysten vastaista menettelyä taikka kieltää sivuliikkeen *toiminnan jatkamisen* kokonaan tai osittain. *Finanssivalvonta voi lisäksi uhkasakon uhalla kieltää vakuutustoimintaa harjoittavaa sivuliikettä luovuttamasta tai panttaamasta valvottavan Suomessa olevaa omaisuutta ja kieltää sivuliikettä suorittamasta vakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille, kunnes asia on korjattu.*

61 §

Ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen ja muuhun ulkomaiseen ETA-valvottavaan ja toisen ETA-valtion valvonnassa olevaan säänneltyyn markkinaan kohdistuvasta toimenpiteestä ilmoittaminen sekä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Jos kotivaltion valvontaviranomaisen toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi ja sivuliike jatkaa 1 momentissa tarkoitettujen säännösten tai määräysten vastaista menettelyä, Finanssivalvonta voi ilmoitettuaan asiasta valvottavan kotivaltion valvontaviranomaiselle antaa sivuliikkeelle 33 §:ssä tarkoitettun *toimenpanokiellon tai oikaisukehotuksen*, 40 §:ssä tarkoitettun julkisen huomautuksen tai 41 §:ssä tarkoitettun julkisen varoituksen taikka 38 tai 48 §:ssä säädetyn uhkasakon uhalla kieltää sivuliikkeen toiminnan jatkamisen kokonaan tai osittain.

65 a §

Luottolaitosten konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö

Kun Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, suoritettava seuraavat tehtävät:

- 1) valvonnassa tarvittavien tietojen kokoamisen ja jakamisen yhteensovittaminen;
- 2) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien muiden ETA-valvontaviranomaisten kanssa ja, kun kysymys on kriisitilanteista ja niihin varautumisesta, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten ETA-valtioiden keskuspankkien kanssa.

65 b §

Valvontakollegion perustaminen

Finanssivalvonnan on perustettava valvontakollegio, jos:

- 1) Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja jos konsolidointiryhmään kuuluu toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos tai ryhmään kuuluva luottolaitos on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen, tai*
- 2) suomalainen luottolaitos, joka ei kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen.*

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen luottolaitosten ja sivuliikkeiden toimintaa valvovilla ulkomaisilla ETA-valvontaviranomaisilla on oikeus osallistua valvontakollegioon. Tarvittaessa Finanssivalvonta voi kutsua valvontakollegioon ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia sekä Finanssivalvontaa vastaavia muiden kuin ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

65 c §

Valvontakollegion tehtävä ja toiminta

Valvontakollegion tehtävänä on helpottaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa asiomaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnassa. Finanssivalvonta vahvistaa valvontakollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset, toimintaperiaatteet. Finanssivalvonnan on ennen toimintaperiaatteiden vahvistamista kuultava kollegioon osallistuvia ulkomaisia ETA-valvontaviranomaisia

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimintaperiaatteiden on katettava ainakin seuraavat seikat:

- 1) tietojenvaihto;*
- 2) mahdollinen sopiminen vapaaehtoisesta tehtävien ja vastuiden jaosta;*
- 3) tarkastussuunnitelma ja muut menettelytavat luottolaitostoiminnasta annetun lain 85 §:ssä tarkoitetun arvion tekemiseksi;*
- 4) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset vaatimukset;*
- 5) kriisitilanteisiin varautuminen ja toimin-*

ta kriisitilanteissa;

6) periaatteet, joiden mukaisesti Finanssi-
valvonta voi rajoittaa ulkomaan valvontavi-
ranomaisen oikeutta osallistua yksittäisen
asian käsittelyyn kollegiossa;

7) sovelletaessa 65 b:n 1 momentin 1 koh-
taa vakavaraisuusvaatimusten johdonmu-
kainen soveltaminen konsolidointiryhmään
kuuluvissa luottolaitoksissa

Finanssivalvonta kutsuu valvontakollegion
kokoukset koolle ja toimii kokousten puheen-
johtajana. Finanssivalvonnan on tiedotettava
valvontakollegion toiminnasta Euroopan
pankkivalvojien komitealle.

Finanssivalvonnan on annettava kollegioon
kuuluville ulkomaan valvontaviranomaisille
etukäteen tieto kollegiossa käsiteltävistä asi-
oista sekä ilmoitettava jälkikäteen kollegion
tekemistä päätöksistä niille kollegioon kuulu-
ville valvontaviranomaisille, jotka eivät ole
olleet päätöksenteossa läsnä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

5.

Laki**Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 302/2010 seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 §

4 §

*Suhteellinen valvontamaksu**Suhteellinen valvontamaksu*

Suhteelliseen valvontamaksun maksuperuste ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Suhteelliseen valvontamaksun maksuperuste ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Maksuvelvollinen	Maksuperuste	Maksun määrä prosentteina maksuperusteesta
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu talletuspankki	taseen loppusumma	0,00284
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu luottoyhteisö ja sähkörahayhteisö	taseen loppusumma	0,00284
maksulaitoslaissa tarkoitettu maksulaitos	liikevaihto	0,25
vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettu vahinkovakuutusyhtiö	taseen loppusumma x 4	0,00284
vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu henkivakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997) tarkoitettu työeläkevakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys	taseen loppusumma x 4	0,00284
eläkesäätiölaissa tarkoitettu eläkesäätiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu eläkekassa	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu sairauskassa	taseen loppusumma x 4	0,00284

vakuutuskassalaissa tarkoitettu muu vakuutuskassa kuin eläkekassa tai sairauskassa	taseen loppusumma	0,00284
maatalousyrittäjän eläkelais- sa (1280/2006) tarkoitettu Maatalousyrittäjien eläkelai- tos	taseen loppusumma	0,00284
merimieseläkelaisissa (1290/2006) tarkoitettu Me- rimieseläkekassa	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
työttömyysetuuksien rahoi- tuksesta annetussa laissa (555/1998) tarkoitettu työt- tömyysvakuutusrahasto sekä Koulutusrahasto	taseen loppusumma	0,00284
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskes- kus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskassalaissa (603/1984) tarkoitettu työt- tömyyskassojen tukikassa	taseen loppusumma x 4	0,00284
valtion eläkerahastosta an- netussa laissa (1297/2006) tar- koitettu valtion eläkerahasto, kunnallisessa eläkelaisissa (549/2003) tarkoitettu Kunti- en eläkevakuutus -niminen kunnallinen eläkelaitos ja kirkkolaisissa (1054/1993) tar- koitettu Kirkon keskusrahas- ton eläkerahasto	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
sellaisen ulkomaisen luotto- laitoksen <i>sivuliike</i> , jonka ko- tivalentio kuuluu Euroopan ta- lousalueeseen	taseen loppusumma	0,00095
sellaisen ulkomaisen luotto- laitoksen <i>sivuliike</i> , jonka ko- tivalentio ei kuulu Euroopan ta- lousalueeseen	taseen loppusumma	0,00284
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivalentio kuuluu Euroopan talousalu- eeseen	liikevaihto	0,11
sijoitusrahastolaissa tarkoi- tettu rahastoyhtiö	rahastoyhtiön hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yh- teismäärä	0,0022
lisämaksu rahastoyhtiölle, joka tarjoaa omaisuudenhoi- toa tai sijoitusneuvontaa	omaisuudenhoidon ja sijoi- tusneuvonnan liikevaihto	0,34
arvopaperimarkkina- laisissa tarkoitettu arvopaperipörssi	liikevaihto	1,30 %; maksu on kuitenkin vähintään 50 000 euroa

Voimassa oleva laki

ja muu selvitysyhteisö kuin arvopaperikeskus sekä kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitettu optioyhteisö		
sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitettu muu sijoituspalveluyritys kuin lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,34
sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,11
työttömyyskassalaissa tarkoitettu työttömyyskassa	jäsenmaksutulo	0,66
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,15
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,34
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,15
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,34
ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	vakuutusmaksutulo	0,03

5 §

Suhteellista valvontamaksua maksavan perusmaksu

Edellä 4 §:ssä tarkoitetun suhteellisen valvontamaksun lisäksi maksettavan perusmaksun määrä euroina sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Maksuvelvollinen

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitettu liikepankki, säästöpankkilaisissa (1502/2001) tarkoitettu säästöpankkiosakeyhtiö sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettu osuuspankkiosakeyhtiö	6 000
muu luottolaitos	2 000
lisämaksu luottolaitokselle, jonka palkkiotuottojen määrä on suurempi kuin rahoituskate	9 000
maksulaitos	2 000
vakuutusyhtiö	6 000
vakuutusyhdistys	1 000
eläkesäätiö ja eläkekassa	1 200
muu vakuutuskassa kuin eläkekassa	800
työttömyyskassa	6 000
Maatalousyrittäjien eläkelaitos, Merimieseläkekassa, Työttömyysvakuutusrahasto ja Koulutusrahasto	6 000
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskassojen tukikassa	1 200
Valtion eläkerahasto, Kuntien eläkevakuutus ja Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	15 000
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen <i>sivuliike</i> , jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen luottolaitoksen <i>sivuliike</i> , jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
rahastoyhtiö	4 000
muu sijoituspalveluyritys kuin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	6 000
sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	1 000

5 §

Suhteellista valvontamaksua maksavan perusmaksu

Edellä 4 §:ssä tarkoitetun suhteellisen valvontamaksun lisäksi maksettavan perusmaksun määrä euroina sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Perusmaksu euroina

Voimassa oleva laki

ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	1 000
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

6.

Laki

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 21 ja 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 21 ja 22 §, sellaisina kuin ne ovat 21 § osaksi laeissa 132/2007 ja 886/2008 ja 22 § osaksi laeissa 132/2007 ja 606/2010, seuraavasti:

21 §

Asiakasriskit ja niiden ilmoittaminen

Ryhmittymään kuuluvan yrityksen asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa yrityksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön tai tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskien määrää laskettaessa varat ja taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon niin kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 60 §:ssä säädetään. *Taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin rinnastetaan luotto- ja takausvakuutus.*

Ryhmittymän asiakasriskit lasketaan yhdistelemällä ryhmittymään kuuluvien yritysten asiakasriskit noudattaen soveltuvin osin, mitä konsernitilinpäätöksen laatimisesta on säädetty.

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

1) sellaiset erät, jotka on vähennetty ryhmittymään kuuluvan yrityksen 18 §:ssä tarkoitetuista omista varoista;

2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä 48 tunnin kuluessa maksusta;

3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin;

4) vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 a §:ssä tar-

21 §

Asiakasriskit ja niiden ilmoittaminen

Ryhmittymään kuuluvan yrityksen asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa yrityksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön tai tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskien määrää laskettaessa varat ja taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon vastaavasti niin kuin luottolaitosten osalta luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:n 1 momentissa säädetään.

Ryhmittymän asiakasriskit lasketaan yhdistelemällä ryhmittymään kuuluvien yritysten asiakasriskit noudattaen soveltuvin osin, mitä konsernitilinpäätöksen laatimisesta säädetään.

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

1) erät, jotka on vähennetty ryhmittymään kuuluvan yrityksen omista varoista;

2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä kahden pankkipäivän kuluessa maksusta;

3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin.

4) vähittäismaksujen välitykseen perustuvat

koitetut sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvonkehityksen määräävät sijoituskohteet.

Asiakasriskin katsotaan kohdistuvan takaa-jaan, jos toinen luottolaitos tai ulkomainen luottolaitos, sijoituspalveluyritys tai siihen rinnastettava ulkomainen yritys taikka vakuutusyhtiö tai siihen rinnastettava ulkomainen vakuutuslaitos on antanut omavelkaisen takauksen asiakkaan puolesta. Takauksen on täytettävä luottolaitostoiminnasta annetun lain 60 §:n mukaiset ehdot.

Jos ryhmittymään kuuluvalla rahoitusalan yrityksellä on luottolaitostoiminnasta annetun lain 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, kaupankäyntivaraston liittyvät asiakasriskit lasketaan sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY 29–32 artiklan mukaisesti.

Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

Ryhmittymän emoyrityksen on ilmoitettava suuret asiakasriskit Finanssivalvonnalle vähintään neljä kertaa vuodessa.

22 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Ryhmittymän asiakasriski ei saa nousta *sel-laiseen* määrään, joka ylittää 25 prosenttia *tai, jos asiakasyhteisö on ryhmittymään kuuluvan yrityksen emo- tai tytäryritys taikka emoyrityksen tytäryritys, 20 prosenttia* ryhmittymän omista varoista.

Ryhmittymän suurten asiakasriskien yhteenlaskettu määrä ei saa nousta sellaiseen määrään, joka ylittää 800 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

päivänsisäiset erät;

5) maksujenvälitystä tai rahoitusvälineiden selvitystä tai säilytystä harjoittavan luottolaitoksen asiakastoiminnasta syntyvät erät, joita ei voida selvittää saman pankkipäivän aikana ja jotka selvitetään viimeistään seuraavana päivänä;

6) vakuutusyhtiölain 10 luvun 22 §:ssä tarkoitettujen sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvonkehityksen määräävät sijoituskohteet.

Jos ryhmittymään kuuluvalla rahoitusalan yrityksellä on luottolaitostoiminnasta annetun lain 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, kaupankäyntivaraston liittyvät asiakasriskit lasketaan sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY 29–32 artiklan mukaisesti.

Ryhmittymän emoyrityksen on ilmoitettava suuret asiakasriskinsä Finanssivalvonnalle neljännesvuosittain. Finanssivalvonta antaa valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

22 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Ryhmittymän asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia ryhmittymän omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, ryhmittymän sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia ryhmittymän omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää

Jos ryhmittymän asiakasriski tai suurten asiakasriskien yhteismäärä ylittää 1 tai 2 momentissa säädetyn rajan, ryhmittymän emoyrityksen on välittömästi ilmoitettava siitä koordinoivalle valvontaviranomaiselle.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyjä rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon asiakasriskejä, jotka kohdistuvat ryhmittymään kuuluvan yrityksen tytäryritykseen, jos tytäryritys on rahoitus- tai vakuutusalan yritys. Muista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon mainittuja rajoituksia laskettaessa, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta suuriin asiakasriskeihin, joita ryhmittymällä on ryhmittymän syntyessä. Jos ryhmittymän asiakasriski tai 2 momentissa tarkoitettu suurten asiakasriskien yhteenlaskettu määrä ryhmittymän syntyessä ylittää tässä pykälässä säädetyn rajan, asiakasriski ei kuitenkaan saa nousta siitä, mitä se oli ryhmittymän syntyessä.

Poiketen siitä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmittymään sovelletaan, mitä osuuspankeista ja osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6 §:ssä säädetään yhteenliittymän asiakasriskeistä.

ryhmittymälle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää.

Muista kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 momenttia, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Ryhmittymä voi ylittää 1 momentissa tarkoitettua rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä samoin edellytyksin kuin mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 6 momentissa säädetään luottolaitoksesta. Ryhmittymän emoyrityksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä säädetään, 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmittymään sovelletaan, mitä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 19 §:ssä säädetään yhteenliittymän asiakasriskeistä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

7.

Laki**sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annetun lain 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annetun lain (1183/2009) 3 §:n 1 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

3 §

3 §

*Oikeus tarjota säästämissopimusta**Oikeus tarjota säästämissopimusta*

Oikeus tarjota säästämissopimusta on:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetulla talletuspankillä;

2) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetulla sijoituspalveluyrityksellä;

3) sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetulla rahastoyhtiöllä ja yhteissijoitusyrityksellä;

4) ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetulla ulkomaisella luottolaitoksella;

5) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetulla ulkomaisella sijoituspalveluyrityksellä;

6) ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetulla ulkomaisella rahastoyhtiöllä.

Oikeus tarjota säästämissopimusta on:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetulla talletuspankillä ja ulkomaisella luottolaitoksella;

2) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetulla sijoituspalveluyrityksellä;

3) sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetulla rahastoyhtiöllä ja yhteissijoitusyrityksellä;

4) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetulla ulkomaisella sijoituspalveluyrityksellä;

5) ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetulla ulkomaisella rahastoyhtiöllä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki**sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 46 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) 14 §:n 3 momentti ja
lisätään 46 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

14 §

14 §

*Sijoituspalvelun tarjoaminen muun luvan no-
 jalla*

*Sijoituspalvelun tarjoaminen muun luvan no-
 jalla*

Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996). Ulkomaisen luottolaitoksen ja rahoituslaitoksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään *ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993)*. Ulkomaisen rahastoyhtiön oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996). Ulkomaisen luottolaitoksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään *luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007)*. Ulkomaisen rahastoyhtiön oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

46 §

46 §

Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 67—69 §:ssä säädetään, ei sovelleta sijoituspalveluyritykseen, joka harjoittaa ainoastaan 5 §:n 1, 2, 4, 5 tai 7 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .

9.

Laki**sijoitusrahastolain 6 ja 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoitusrahastolain (48/1999) 6 §:n 5 momentti ja 11 §, sellaisena kuin ne ovat
 6 §:n 5 momentti laissa 928/2007 ja 11 § osaksi laissa 928/2007, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

6 §

6 §

Rahastoyhtiön, joka harjoittaa 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa, on aina 1–4 momentissa säädetystä riippumatta täytettävä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 46 §:n 1 momentissa säädetyt vaatimukset.

Rahastoyhtiön, joka harjoittaa 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa, on aina 1–4 momentissa säädetystä riippumatta täytettävä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 46 §:n 1 momentissa säädetyt vaatimukset. *Tällaiseen rahastoyhtiöön sovelletaan, mitä viimeksi mainitun pykälän 4 momentissa säädetään.*

11 §

11 §

Sen estämättä, mitä 9 §:ssä säädetään, säilytysyhteisönä voi toimia sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 8 §:ssä tarkoitettu luottolaitos.

Sen estämättä, mitä 9 §:ssä säädetään, säilytysyhteisönä voi toimia sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos.

Säilytysyhteisönä voi lisäksi toimia Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai *ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain (1608/1993) 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos,*

Säilytysyhteisönä voi lisäksi toimia Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai *luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-luottolaitos,*

- 1) jolla on sivuliike tai -konttori Suomessa,
- 2) joka täyttää 10 §:ssä säädetyt taloudelliset toimintaedellytykset ja
- 3) joka on kotivaltiossaan oikeutettu harjoittamaan sijoitusrahastodirektiivissä tarkoitettua säilytysyhteisötoimintaa.

- 1) jolla on sivuliike Suomessa;
- 2) joka täyttää 10 §:ssä säädetyt taloudelliset toimintaedellytykset; ja
- 3) joka on kotivaltiossaan oikeutettu harjoittamaan sijoitusrahastodirektiivissä tarkoitettua säilytysyhteisötoimintaa.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .*

10.

Laki**kiinteistörahastolain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteistörahastolain (1173/1997) 9 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 350/2007, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

9 §

Osakepääoma

Osakepääoma

 Kiinteistörahaston osakepääoma on maksettava rahassa kiinteistörahaston Suomessa olevalle, luottolaitostoinnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetun talletuspankin tai talletusten vastaanottamiseen oikeutetun, ulkomaisen *luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin tilille.*

 Kiinteistörahaston osakepääoma on maksettava rahassa kiinteistörahaston Suomessa olevalle, luottolaitostoinnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetun talletuspankin tai talletusten vastaanottamiseen oikeutetun ulkomaisen *luottolaitoksen sivuliikkeen tilille.*

 Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuu-
 ta 20 .

11.

Laki**arvopaperimarkkinalain 1 luvun 1 ja 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 1 §:n 11 momentti ja 4 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 923/2007, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 luku

1 luku

Yleisiä säännöksiä**Yleisiä säännöksiä**

1 §

1 §

Tämän lain arvopaperinvälittäjää koskevien säännösten soveltamisesta ulkomaiseen sijoituspalveluyritykseen, ulkomaiseen luotto- ja rahoituslaitokseen sekä ulkomaiseen rahastoyhtiöön säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996), *ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993)* sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

Tämän lain arvopaperinvälittäjää koskevien säännösten soveltamisesta ulkomaiseen sijoituspalveluyritykseen, ulkomaiseen luottolaitokseen sekä ulkomaiseen rahastoyhtiöön säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996), *luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007)* sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

4 §

4 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *arvopaperinvälittäjällä* sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua sijoituspalveluyritystä sekä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista sijoituspalveluyritystä, luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 8 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, joka yhtiöjärjestyksensä tai sääntöjensä mukaan tarjoaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuja sijoituspalveluja, *ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua luotto- ja rahoituslaitosta*, joka toimilupansa mukaan tarjoaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuja sijoituspalveluja, sekä sellaista sijoitusrahastolain

4) *arvopaperinvälittäjällä* sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua sijoituspalveluyritystä sekä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista sijoituspalveluyritystä, luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 8 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, joka yhtiöjärjestyksensä, sääntöjensä tai *toimilupansa* mukaan tarjoaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuja sijoituspalveluja sekä sellaista sijoitusrahastolain 2 §:ssä tarkoitettua rahastoyhtiötä ja ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista rahastoyhtiötä, joka toimilupansa mukaan *harjoittaa sijoitusrahastolain 5 §:n 2 mo-*

2 §:ssä tarkoitettua rahastoyhtiötä ja ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista rahastoyhtiötä, joka toimilupansa mukaan harjoittaa sijoitusrahastolain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa;

mentissa tarkoitettua toimintaa;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

12.

Laki

rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 2 §:n 2 kohta, ja
muutetaan 2 §:n 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 918/2008, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Lain soveltamisala

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettuihin luottolaitokseen ja luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen sekä muuhun liike- ja ammattitoimintana mainitun lain 30 §:n 1 momentin 3–11 kohdassa tarkoitettuja palveluita tarjoavaan;

2) ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitettuun ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen sivukonttoriin;

Tätä lakia sovelletaan:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettuihin luottolaitokseen, ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen ja luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen sekä muuhun liike- ja ammattitoimintana mainitun lain 30 §:n 1 momentin 3–11 kohdassa tarkoitettuja palveluita tarjoavaan;
(kumotaan 2 kohta)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

13.

Laki

eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1513/2001, uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

*Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttö-
myysmenettelyssä*

Mitä 1 momentissa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, sovelletaan vastaavasta luottolaitostoinnasta annetun lain 166 h §:ssä tarkoitettuun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaiseen keskeyttämiseen.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*

14.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:n 9 momentti, 17 §:n 10 momentti ja 21 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 9 momentti ja 17 §:n 10 momentti laissa 520/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 §

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetun luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston ja sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun luottolaitoksen ja *ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston*, sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

17 §

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja ra-

Luottolaitoksen, *luottolaitostoiminnasta*

hoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

21 §

Vertailutietotarkastus

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä *ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksen sivukonttorissa*. Luottolaitokseen tai *luottolaitoksen sivukonttoriin* kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja -tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

21 §

Vertailutietotarkastus

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luottolaitoksen *sivuliikkeessä*. Luottolaitokseen tai *ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen* kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

15.

Laki**arvonlisäverolain 169 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 169 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 350/1995, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

169 a §

169 a §

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä *ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksen sivukonttorissa*. Luottolaitokseen tai luottolaitoksen sivukonttoriin kohdistuvassa 169 §:ssä tarkoitetussa tarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä *ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeessä*. Luottolaitokseen tai ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen kohdistuvassa 169 §:ssä tarkoitetussa tarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .